

ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำ
ความผิดทางเพศกรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ศรินันท์ ศิริคุรุช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำ

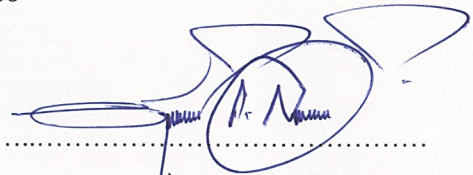
ความผิดทางเพศกรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

.....ศิริกัญญา ศิริคุรุ.....

นางสาว ศิรินันท์ ศิริคุรุ

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ชาญคณิต ก. สุริยะมนี,

Ph.D. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

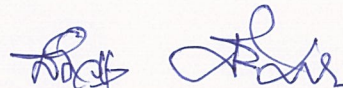
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

พ.ต.ต. สิตธิพัฒน์ เถลิ้มยศ,

Ph.D. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

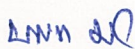
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์. พ.ต.อ. ลำดวน ศรีมัน,

Ph.D. (ปรัชญาและศาสนาเปรียบเทียบ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

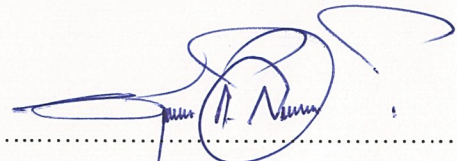

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ชาญคณิต ก. สุริยะมนี,

Ph.D. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

ประธานหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำ
ความผิดทางเพศกรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2553

ศิริพันธ์ ศิริคุธร

นางสาว ศิริพันธ์ ศิริคุธร

ผู้วิจัย

ศาสตราจารย์.พ.ด.อ. ลำดวน ศรีมณี,

Ph.D. (ปรัชญาและศาสนาเปรียบเทียบ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์.พ.ด.อ. ลำดวน ศรีมณี,

Ph.D. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์.พ.ด.อ. ลำดวน ศรีมณี,

พ.บ., ว.ว. ออร์โธปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

อ.อุษา เลิศโตมรสกุล,

อาจารย์ อุษา เลิศโตมรสกุล,

Ph.D. (Criminal Justice)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ชาญคณิต ก. สุริยะมณี,

Ph.D. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ วริยา ชินวรรโณ, Ph.D

รองศาสตราจารย์ วริยา ชินวรรโณ, Ph.D

คณบดี

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ เกิดขึ้นได้ด้วยความกรุณาของ ผศ. ดร. ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, พันตำรวจเอก ดร.ลำดวน ศรีมณี, พันตำรวจตรี ดร.สิทธิพัฒน์ เถลิ้มยศ, ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล ซึ่งได้สละเวลาให้คำปรึกษาและแนะนำการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิดา บ้านกรุณา บ้านอุเบกขา บ้านสิรินธรและบ้านกาญจนาภิเษก กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล และขอบพระคุณในความร่วมมืออย่างดียิ่งจากเจ้าหน้าที่และเด็กและเยาวชนฯ ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ทุนการศึกษาเฉลิมพระเกียรติ 60 ปี ครองราชสมบัติ ประจำปีการศึกษา 2551 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่สนับสนุนทุนการศึกษาในการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และทุนในการทำวิทยานิพนธ์หรือผลงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณค่าของวิทยานิพนธ์เล่มนี้แด่บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้วิจัย คือ คุณพ่อ คุณแม่ อาจารย์ในสาขาวิชาอาชีววิทยาและงานยุติธรรม รวมถึงเพื่อนๆ และเจ้าหน้าที่ภาควิชา สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ผู้ให้กำลังใจ ความรัก ความอบอุ่น สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้วิจัย จนสามารถก้าวถึงความสำเร็จในวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ศรินันท์ ศิริคุรุ

ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ กรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

SOCIAL BOND FACTORS AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS IN SEXUAL OFFENSE: A CASE STUDY AT THE JUVENILE VOCATIONAL TRAINING CENTER FOR BOYS IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA; GREATER BANGKOK

ศิริพันธ์ ศิริกรฐ 5137017 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อุนิษา เลิศโตมรสกุล, Ph.D., ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, Ph.D., พันตำรวจเอก ลำควน ศรีมณี, Ph.D., พันตำรวจตรี สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย โดยศึกษาในกลุ่มเด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดทางเพศจำนวน 234 คน ที่ได้รับการฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกฯ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และวิเคราะห์ข้อมูล ในสถิติการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (T-test), Analysis of Variance (ANOVA) และ Multiple Classification Analysis (MCA)

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จะมีอายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดและอายุปัจจุบัน ประมาณ 15.91 ปี และ 18.13 ปี ตามลำดับ โดยที่อายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดน้อยที่สุดของเด็กและเยาวชนฯ ประมาณ 12 ปี เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44) รายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 4,362 บาท ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ในเรื่องของสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ประมาณร้อยละ 71.8 มีจำนวนบุตรแล้ว ทั้งหมด 36 คนหรือประมาณร้อยละ 15.4 ในกรณีที่มีบุตรร้อยละ 86.1 พบว่ามีจำนวนบุตรเพียงคนเดียว ส่วนสถานภาพของบิดา มารดา ส่วนใหญ่ พบว่า ยังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกัน ประมาณร้อยละ 51.7 ซึ่งการก่อการกระทำความผิดครั้งสุดท้าย เด็กและ เยาวชนฯ ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ประมาณร้อยละ 40.2 ในด้านของสถานภาพภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนฯ โดยมากแล้วจะมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี ถึงประมาณร้อยละ 51.3 ส่วนพฤติกรรมของบิดาที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน พบว่า บิดามีพฤติกรรมที่ส่วนใหญ่ สูบบุหรี่ รองลงมาคือดื่มสุรา ทะเลาะเบาะแว้ง เล่นการพนัน ถูกกล่าวหาในคดีอาญา ยาเสพติดและคดีแพ่ง ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง รองลงมาคือ การเล่น การพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ถูกกล่าวหาในคดียาเสพติด คดีอาญาและคดีแพ่ง ตามลำดับ อาชีพของบิดาและมารดาโดยส่วนใหญ่แล้วคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป และประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประมาณ ร้อยละ 39.7 และ 30.8 ตามลำดับ และในส่วนของการรายได้บิดา มารดา ซึ่งรวมกันในทุกๆ ด้าน มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 17,993 บาท ส่วนในด้านการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ พบว่า ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคม (Social bond) ปัจจัยทางด้านการคบหาเพื่อนที่กระทำความผิด (Differential Association) มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความผูกพันทางสังคม / การคบหาสมาคมที่แตกต่าง / การกระทำความผิดทางเพศ

SOCIAL BOND FACTORS AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS IN SEXUAL OFFENSE: A CASE STUDY AT THE JUVENILE VOCATIONAL TRAINING CENTER FOR BOYS IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA; GREATER BANGKOK

SIRINUN SIRIKRUT 5137017 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: UNISALERTTOMAROSAKUL, Ph.D.,
CHANKANIT KRITTIYA SURIYAMANEE, Ph.D., POLICE COLONEL
LUMDUAN SRIMANEE, Ph.D., POLICE MAJOR SITTIPAT CHALERMYOD, Ph.D.

ABSTRACT

This study investigated social bond factors and differential association factors in sexual offense among 234 boys at Juvenile Vocational Training Center for Boys in Bangkok Metropolitan Area: Greater Bangkok. Data were analyzed with statistical application of frequencies, means, standard deviations, t-tests, Analysis of Variance (ANOVA), and Multiple Classification Analysis (MCA).

Results revealed that the average age of juvenile sexual offense at the time of committing the crime was 15.91 years, and 18.13 years at time of the survey. The age of the youngest committed sexual offender was about 12 years old. For educational level, the majority were in upper secondary school (44%); average monthly income was 4,362 baht. Most of the offenders were Buddhists, followed by Islam and Christian. As for marital status, the majority (71.8%) were single and 36 (15.4%) had children. Nearly all of those with children (86.1%) had only one child. For parents' status, most had parents who were alive and living together (51.7%). Prior to last offense, these children or 40.2% lived with their parents. The majority (51.3%) reported they got along well with each other. It was found that often the father had some deviant social behavior, mostly smoking cigarettes, followed by quarrelling, gambling, being accused of crime, dealing drugs, and being a defendant in a civil lawsuit, respectively. As for the mother's behaviors, it was reported that most quarreled, followed by gambling, drinking alcohol, smoking, being accused of dealing drugs, being involved in criminal and civil cases, respectively. Parents usually made their livings from being hired workers (39.77%) or being vendors having their own business (30.87%). After combining parents' incomes, it showed an average monthly income of 17,993 baht. It also found that both social bond factors and differential association factors had an influence on the occurrence of sexual offense committed by juveniles, with statistical significance 0.05 and 0.01, respectively.

KEY WORDS: SOCIAL BOND / DIFFERENTIAL ASSOCIATION / SEXUAL OFFENSE

164 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ง
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	5
1.6 ระดับการวัดตัวแปร	6
1.7 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	7
1.8 สมมุติฐานในการวิจัย	8
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน	9
2.1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	10
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน	11
2.2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการกระทำผิด	11
2.2.2 ความผิดปกติของภาวะทางจิตสังคมในเด็กและวัยรุ่น	12
2.2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน	17
2.3 ปัจจัยและสาเหตุที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศ	23
2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางอาชญวิทยาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4.1 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)	30
2.4.2 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของชัทเธอร์แลนด์ (Sutherland's Differential Associations Theory)	34
2.4.3 ทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization Theory)	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	47
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิจัย	49
4.1 ความถี่และร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจาก ปัจจัยภูมิหลัง	57
4.2 ความถี่และร้อยละของปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond)	75
4.3 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association)	85
4.4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History)	94
4.5 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัด	98
4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ) ของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน	99
4.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และ การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (MCA)ของการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ	102

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 อภิปรายผล	106
5.1 การอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐาน	106
5.2 ข้อเสนอแนะและการอภิปรายผล	110
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	112
6.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	112
6.2 ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง	112
6.3 ข้อเสนอแนะและการอภิปรายผล	113
6.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	115
6.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาเพิ่มเติม	117
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย	119
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ	134
บรรณานุกรม	147
ภาคผนวก	152
ประวัติผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ปี 2547 – 2551	2
2	ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง	50
3	ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)	62
4	ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association)	82
5	ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History)	88
6	ค่าความเที่ยงของแบบวัด (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา) โดยรวม (n = 234)	98
7	ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวแปรทางด้านการผูกพันทางสังคม (Social Bond)	99
8	ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association)	100
9	การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) ของการกระทำความผิดทางเพศจำแนกตามปัจจัยต่างๆ	102
10	การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ของการกระทำความผิดทางเพศจำแนกตามปัจจัยต่างๆ Multiple Classification Analysis (MCA)	103
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยภูมิหลังการกระทำ ความผิดกับการกระทำความผิดทางเพศ (n = 234)	153
12	ข้อมูลความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability) ของปัจจัยแต่ละด้าน	153

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ

หน้า

- 1 องค์ประกอบต่างๆ ของ Social bond ตามทฤษฎีของ Hirschi
(Element of the social bond)

33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เนื่องจากเป็นความหวังของสังคม เป็นวัยที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา เป็นวัยที่กำลังจะก้าวสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งมีศักยภาพที่เหมาะสมสมควรที่จะได้รับการพัฒนาให้เป็นพลังของชาติ ในการต้องสืบทอดการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัย หากเด็กและเยาวชนถูกปล่อยปละละเลย เท่ากับว่าสังคมต้องสูญเสียอนาคตที่ดีของชาติไป

ในปัจจุบันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สังคมต้องให้ความสนใจ และร่วมกันดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังขาดการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งในวัฒนธรรมครอบครัวของไทยแต่เดิมพบว่าเป็นครอบครัวที่มีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเป็นจำนวนมาก ร่วมกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลาน แต่เมื่อสังคมได้ถูกพัฒนาให้กลายมาเป็นสังคมยุคอุตสาหกรรม เกิดการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ ดังนั้นครอบครัวจึงได้ถูกเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กลง จำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง ขาดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัวเอง เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนขาดการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ขาดความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดสติปัญญา และความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ถูกชักจูงให้กระทำความผิดได้ง่าย ฉะนั้นครอบครัว อันเป็นสถาบันทางสังคมจะต้องทำหน้าที่ในการหล่อหลอมเด็กและเยาวชนให้มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ตลอดจนสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ โดยไม่เกิดปัญหาต่างๆ

การคบเพื่อนเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญ พบว่าส่วนใหญ่ในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นเกิดจากการชักชวน ชักนำจากบุคคลใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดี โดยมีการเรียนรู้ทั้งทัศนคติ วิธีการต่างๆ ตลอดจนค่านิยมร่วมของกลุ่มเด็กและเยาวชน และเมื่อใดที่สังคมเกิดความไม่เท่าเทียมกัน เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกว่าด้อยโอกาส ถูกกีดกันทางสังคมหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคมก็จะรวมตัวกันก่อปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ขึ้น

ในด้านของสังคมก็มีส่วนให้เด็กและเยาวชนเกิดการกระทำความผิดทางเพศขึ้น เพราะเนื่องจากว่าสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุน ส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นสภาพที่อยู่อาศัย

การคมนาคม โดยการขาดความร่วมมือ ร่วมใจกัน ขาดการติดต่อเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม ทำให้เกิดเป็นช่องโหว่โอกาสให้กลุ่มเด็กและเยาวชนสามารถกระทำความผิดได้

จากข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในปัจจุบัน แนวโน้มในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ มีปริมาณที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและยังพบว่าทวิความรุนแรงในด้านของการกระทำและผลที่กระทบกับเหยื่อ ซึ่งส่งผลให้เกิดการซึมซับ การเรียนรู้พฤติกรรม เลียนแบบ เพียงเพื่อแค่ได้รับการยอมรับ การยกย่องจากกลุ่มเพื่อน หรืออาจจะคิดเพียงว่าเป็นการระบายอารมณ์ โกรธเคือง อารมณ์สนุกสนาน โดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่เกิดจากการกระทำความผิดดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากตารางแสดงคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตาราง 1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ปี 2547 – 2551

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
รวม (หน่วย:คดี)	33,308	36,080	48,218	51,128	46,981
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	10,496	10,733	14,314	14,764	12,658
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	5,969	6,112	8,284	7,784	6,661
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,416	2,680	3,652	2,154	1,916
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง	1,149	1,271	1,731	3,247	2,989
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	5,310	6,542	8,803	10,279	11,207
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและ วัตถุระเบิด	2,031	2,404	3,414	3,650	3,251
ความผิดอื่นๆ	5,937	6,338	8,020	9,250	8,299

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจฯ

จากข้อมูลดังกล่าวในข้างต้นนี้ พบว่าจำนวนความผิดเกี่ยวกับเพศแสดงให้เห็นว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มีจำนวนมากในทุกๆ ปี จึงเป็นปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะว่าการทำความผิดเกี่ยวกับเพศนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และส่งผลกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของบุคคลในสังคม ซึ่งความเสียหายเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลร้ายแรงทั้งทางร่างกายและ

จิตใจโดยตรงต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างสาหัส ยากที่จะทำการรักษาเยียวยา แก้ไขฟื้นฟู ซึ่งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อบางรายไม่สามารถที่จะลบเลือนภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ส่งผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดความหวาดกลัว เห็นภาพหลอน และในบางรายใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย จะเห็นได้ว่าผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นกระทบเพียงแต่ผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อเท่านั้น ยังส่งผลไปถึงครอบครัวของผู้เสียหายเองที่จะต้องสูญเสียบุคคลสำคัญ จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่สมควรได้รับการป้องกันและแก้ไขมากกว่าการมุ่งเน้นที่จะปราบปราม เนื่องจากผู้ที่กระทำความผิดนั้นเป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งในอนาคตจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลถึงสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยพื้นฐานทางด้านครอบครัว ทั้งการอบรมเลี้ยงดู การเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อน สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือแม้กระทั่งการควบคุมตนเองของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทั้งสิ้น

อย่างไรก็ดี การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดปัญหา จึงจะทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะสามารถลดอัตราการเกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างว่าจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดหรือไม่ เพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับกระทำความผิดทางเพศ ให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล และเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความผูกพันทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมที่มีผลต่อการกระทำ ความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาวัยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษในคดีความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ ทั้งเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและกระทำผิดซ้ำ โดยกลุ่มประชากรทั้งหมดอยู่ในการควบคุมตัวตามกระบวนการยุติธรรม ภายหลังถูกศาลพิพากษาและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 234 คน ซึ่งได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา	35 คน
2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	60 คน
3. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา	40 คน
4. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร	49 คน
5. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก	50 คน

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เด็ก หมายถึง บุคคลที่กระทำความผิดซึ่งมีอายุเกินกว่าเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์

2. เยาวชน หมายถึง บุคคลที่กระทำความผิดซึ่งมีอายุเกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง การพยายามข่มขืนกระทำชำเรา, การข่มขืนกระทำชำเรา, การโหมหน่วง, การกระทำอนาจาร

4. การพยายามข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง การพยายามร่วมประเวณีกับหญิง ซึ่งไม่ใช่ภริยาของตน โดยข่มขู่ การประทุษร้ายซึ่งหญิงมีอาจขัดขืนได้

5. การข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง การร่วมประเวณีกับหญิงซึ่งไม่ใช่ภริยาของตน โดยข่มขู่ การประทุษร้ายซึ่งหญิงมีอาจขัดขืนได้

6. การโหมหน่วง หมายถึง การกระทำความผิดประกอบตามมาตรา 276 หรือ 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่มีผู้ร่วมกระทำความผิดในฐานะตัวการจำนวน 2 คนขึ้นไป

7. การกระทำอนาจาร หมายความว่า การกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศตามประเพณีนิยมและตามกาลเทศะรวมถึงการกระทำให้อับอายขายหน้า เช่น กอด จูบ ลูบ คลำ ร่างกายของหญิงหรือชายเป็นการแสดงความใคร่ทางเพศ

8. ความผูกพันทางสังคม (Social Bond) หมายถึง การที่มนุษย์มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลและสังคมรอบๆ ตัว ทั้ง ครอบครัวและสังคม ซึ่งประกอบด้วย บิดามารดา ญาติพี่น้อง และ

เพื่อนบ้านหรือบุคคลภายในชุมชน เป็นต้น จึงทำให้มนุษย์สามารถควบคุมพฤติกรรมและจิตใจที่จะประกอบกรกระทำผิดได้

9. ความผูกพันทางด้านครอบครัวและสังคม (Attachment) หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์อันดีเกิดขึ้นระหว่างบิดามารดา ญาติ พี่-น้อง รวมไปถึงบุคคลที่อยู่ในชุมชนเดียวกันกับเด็กและเยาวชน ซึ่งความผูกพัน นั่นคือ การใกล้ชิดสนิทสนม การถามไถ่เป็นห่วงเป็นใย รู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจกัน เป็นต้น

10. การผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนได้ผูกมัดตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการให้คำมั่นสัญญา การตั้งใจ ตั้งมั่น ในการประพฤติปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งไว้กับบิดามารดา ญาติ พี่-น้อง รวมไปถึงบุคคลที่อยู่ในชุมชนเดียวกันกับเด็กและเยาวชน

11. การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนทุ่มเทเวลาและกำลังกายเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมภายในครอบครัวและสังคม เช่น การกินข้าวร่วมกันภายในครอบครัว การเล่นเกมร่วมกันคนในชุมชน

12. ความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีความเชื่อ ศรัทธาในเรื่องของกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ที่ครอบครัวได้กำหนดไว้ รวมไปถึงยอมรับค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคม ศีลธรรมและจริยธรรมอันดี

13. การคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) หมายถึง การเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผลมาจากการคบหาสมาคมหรือการติดต่อสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำความผิด ทำให้เกิดการกล่อมเกลாதทางทัศนคติ ค่านิยมและความชื่นชอบ ตลอดจนรูปแบบในการกระทำผิดอื่นๆ รวมไปถึงด้วย

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ลักษณะภูมิหลัง เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส การมีบุตร การนับถือศาสนา รายได้ ภูมิลำเนา สถานภาพของบิดามารดา สภาพทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม

1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง เช่น ความถี่ในการคบหาเพื่อน ระยะเวลาในการคบหาเพื่อน จำนวนเพื่อนที่คบหา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การกระทำความผิดทางเพศ

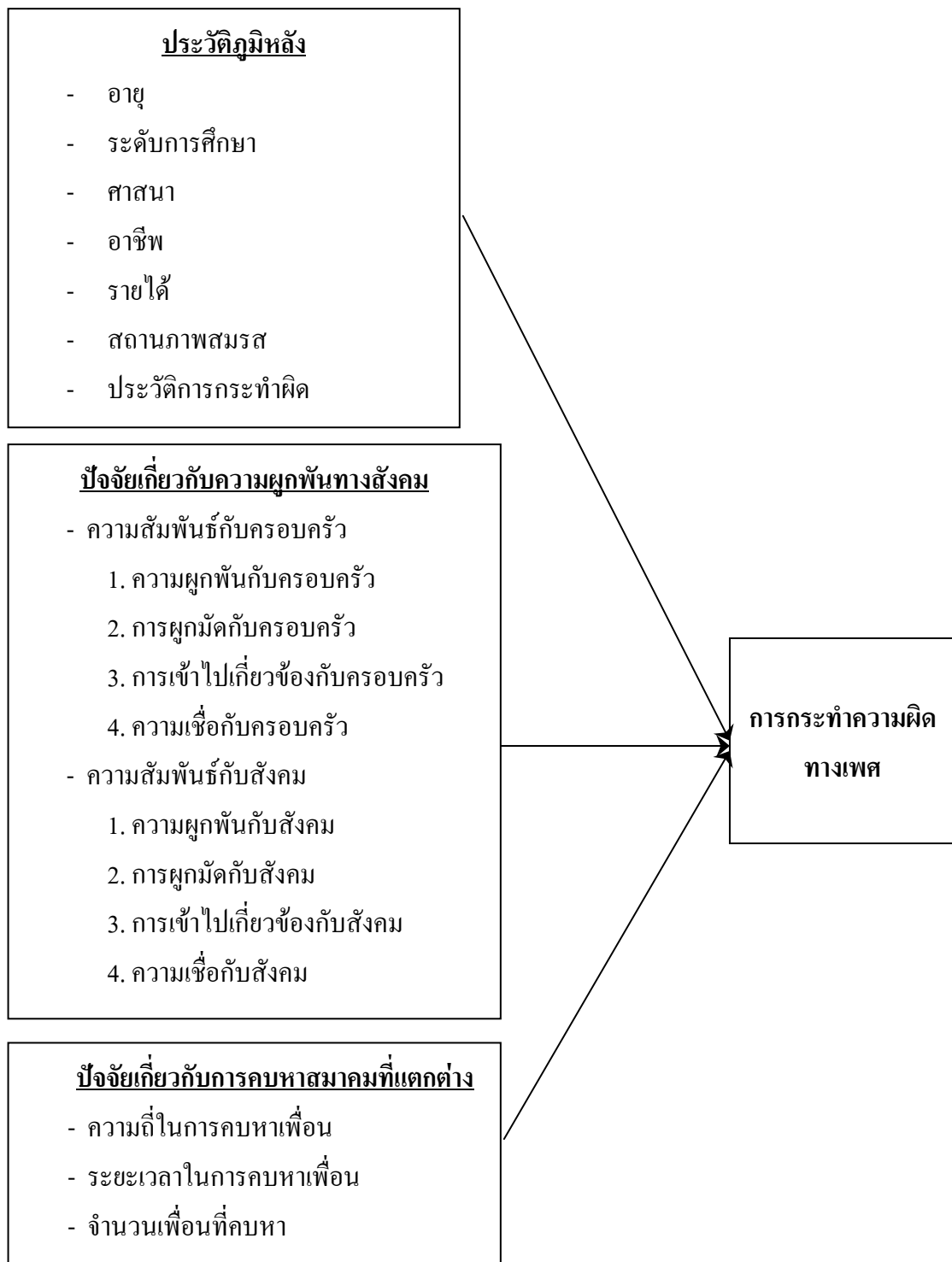
1.6 ระดับการวัดตัวแปร

ตัวแปร	ระดับการวัด
ตัวแปรอิสระ	
<u>1. ประวัติภูมิหลัง</u>	
อายุ	Interval
ระดับการศึกษา	Ordinal
ศาสนา	Nominal
อาชีพ	Nominal
รายได้	Interval
สถานภาพสมรส	Nominal
ประวัติการกระทำผิด	Interval
<u>2. ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม</u>	
- ความสัมพันธ์กับครอบครัว	
1. ความผูกพันกับครอบครัว	Interval
2. การผูกมัดกับครอบครัว	Interval
3. การเข้าไปเกี่ยวข้องกับครอบครัว	Interval
4. ความเชื่อกับครอบครัว	Interval
- ความสัมพันธ์กับสังคม	
1. ความผูกพันกับสังคม	Interval
2. การผูกมัดกับสังคม	Interval
3. การเข้าไปเกี่ยวข้องกับสังคม	Interval
4. ความเชื่อกับสังคม	Interval
<u>3. ปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง</u>	
- ความถี่ในการคบหาเพื่อน	Interval
- ระยะเวลาในการคบหาเพื่อน	Interval
- จำนวนเพื่อนที่คบหา	Interval
ตัวแปรตาม	
การกระทำความผิดทางเพศ	Interval

1.7 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1.8 สมมุติฐานในการวิจัย

ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อแนวโน้มการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่มีผลต่อแนวโน้มการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
4. เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนมิให้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศกรณีศึกษา; ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารงานวิจัย งานวิจัยวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ เพื่อนำมาประกอบเป็นการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน

2.1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการกระทำผิด

2.2.2 ความผิดปกติของภาวะทางจิตสังคมในเด็กและวัยรุ่น

2.2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.3 ปัจจัยและสาเหตุที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางอาชีววิทยาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน

ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 ได้กำหนดความหมายของ “เด็ก” และ “เยาวชน” ไว้ดังนี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์

ดังนั้นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว คือ บุคคลที่มีอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ และบุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 20 ปีบริบูรณ์

2.1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในสังคมปัจจุบันการขัดแย้งหรือฝ่าฝืนระเบียบของสังคม มิได้หมายความว่าแต่เพียงการประพฤติผิดศีลธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการกระทำผิดต่อกฎหมายด้วย การกระทำบางอย่างอันเป็นการขัดแย้ง หรือฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เรียกว่า อาชญากรรม (Crime) และการกระทำบางอย่างอันเป็นการขัดแย้ง หรือฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แต่ว่าผู้กระทำผิดเป็นเด็กหรือเยาวชน ก็ไม่เรียกการกระทำเช่นนั้นว่าเป็นอาชญากรรม แต่จะเรียกว่าเป็นการกระทำผิด (Delinquency)

Sutherland and Cressey (1996: 125) ได้อธิบายความหมายของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่า หมายถึง “การกระทำใดๆที่เรียกว่าเป็นอาชญากรรม หากการกระทำนั้นๆ เป็นการกระทำของผู้ใหญ่ ก็จะเป็นการกระทำที่ต้องได้รับโทษตามกฎหมาย”

James S. Plant (1994: 807-818) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า เด็กที่เป็นพาลเกร คือ เด็กที่ไม่ได้รับประทานอาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย เด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสเจริญเติบโตเท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เด็กหาทางออกโดยประพฤติตนไปในทางที่ก้าวร้าว (Aggressive) และ ก่อความยุ่งยากให้แก่ผู้ใหญ่อยู่เสมอ เด็กพวกนี้มักจะเป็นเด็กวัยรุ่น เป็นเด็กที่บิดามารดาไม่ได้เอาใจใส่ และมีฐานะยากจนกว่าเด็กทั่วไป (อ้างถึงในสุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2522: 8)

Kvaraceus (1958: 15) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า เด็กเกร คือเด็กที่แสดงความรู้สึกออกมาในลักษณะที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมของเด็กพวกนี้จะบอกให้รู้ถึงความต้องการของเขา

Power E. and Witmer H. (1951: 180) ได้ให้ความหมายของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดว่า ต้องพิจารณาถึงลักษณะ 3 ประการ คือ

1. ความหนักเบาของความผิด หรือความร้ายแรงของการกระทำ
2. ความถี่ของการกระทำ หรือกระทำบ่อยครั้งแค่ไหน
3. เจตคติของผู้กระทำความผิดที่มีต่อสังคม หรือผู้มีสิทธิอำนาจในสังคมว่าเป็นอย่างไร

จากกฎเกณฑ์ทั้ง 3 ประการนี้ สามารถจะแบ่งเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดออกเป็น 5 กลุ่มด้วยกัน คือ เกรที่สุด เกรธรรมดา เกรเป็นบางโอกาส ไม่ค่อยเกร และเกรน้อยที่สุด

ดังนั้น เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด คือ การกระทำของเด็กที่ผิดไปจากกฎเกณฑ์กฎระเบียบข้อบังคับ บรรทัดฐาน และค่านิยมของสังคม โดยในทางปฏิบัติแล้วประเทศไทยเราจะถือว่ากฎหมายเป็นบรรทัดฐานของสังคมที่ถูกสร้างขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมที่สุด คือมีการตราไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามกฎหมายบัญญัติไว้ และถูกจับกุม เด็กและ

เยาวชนนั้นก็จะกลายเป็นผู้กระทำผิดที่ต้องได้รับโทษทัณฑ์ตามบทลงโทษ (ปิยะนาฏ จันทรกระจ่าง, 2544:1)

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกิดจากสาเหตุและปัจจัยที่สำคัญๆ หลายประการ ซึ่งหากต้องการที่จะมุ่งแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงมูลเหตุจูงใจที่ส่งเสริมหรือผลักดันให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ซึ่งนักอาชีววิทยาได้มีการเสนอแนะแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดังต่อไปนี้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

2.2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการกระทำผิด

การศึกษาวิชาอาชีววิทยา นับแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งมีแนวคิดและมุมมองต่อสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมแตกต่างกัน แบ่งเป็น 3 แนวทาง ดังต่อไปนี้

1. มนุษย์มีอิสระและเป็นผู้ที่เลือกประกอบอาชญากรรม (Criminal Behavior as Chosen)

มุมมองนี้มีสมมุติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์ทุกคนมีความคิด และมีเหตุผล ดังนั้น จึงมีเจตจำนงอิสระ หรือเจตจำนงเสรี (Free Will) ที่จะตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชญากรรม โดยปราศจากสิ่งบังคับทั้งจากภายนอกและภายใน นักอาชีววิทยาแนวนี้ จึงมีแนวทางในการศึกษามุ่งเน้นถึงการป้องกันอาชญากรรม โดยการหาเหตุผล ที่ทำให้มนุษย์ตัดสินใจ เลือกมีพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งเรียกว่า แนวความคิดอาชีววิทยาแบบดั้งเดิม (Classical Criminology) แนวคิดนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์มีอิสระในการเลือก หรือกำหนดพฤติกรรมของตนเอง และมนุษย์ได้มีการคำนวณและวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียของพฤติกรรม ก่อนลงมือกระทำผิดกฎหมาย ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมที่ดีที่สุด คือ การทำให้มนุษย์เห็นว่า ผลเสียของอาชญากรรมมีมากกว่าผลดีที่จะได้รับการประกอบอาชญากรรมนั้น นักอาชีววิทยาแนวนี้จึงพยายามคิดค้นระบบการลงโทษที่จะทำให้มนุษย์กลัว จนไม่กล้ากระทำผิด (Cesare Baccaria, 1738: 19)

2. พฤติกรรมอาชญากรรม เกิดจากแรงกระตุ้น ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้ (Criminal Behavior as Caused) คือ พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่ ที่ถูกกำหนดโดย ปัจจัยที่อยู่นอกเหนือจากการควบคุมของมนุษย์ มนุษย์จะใช้ความคิดก็เฉพาะในการปรับเปลี่ยนตนเองให้เหมาะสมเท่านั้น แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลัก ที่เกิดจากปัจจัยภายนอกได้ แนวความคิดนี้คือ กลุ่มแนวความคิดอาชีววิทยาแบบปฏิฐานนิยม (Positivist Criminology) นักอาชีววิทยากลุ่มนี้ จึงตอบคำถามว่า ปัจจัยใดเป็นสาเหตุหรือก่อให้เกิดมนุษย์มีพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้ดังนี้

คือ ปัจจัยภายในร่างกาย (Biological Factors) ปัจจัยทางจิตใจ (Psychological Factors) และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม (Social Factors) ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม นักทฤษฎีบางท่านเชื่อว่า มีปัจจัยเพียงด้านเดียวทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรม บางท่านมีความเชื่อว่า มีหลายปัจจัยรวมกันทำให้นุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (พรชัย ชันดีและคณะ, 2543)

3. กฎหมายเป็นตัวกำหนดรูปแบบและพฤติกรรมอาชญากรรมของมนุษย์ (The Behavior of Criminal Law)

อาชญากรรมเกิดจากการที่กฎหมายของสังคม กำหนดให้พฤติกรรมของบุคคลบางกลุ่มเป็นอาชญากรรม ในขณะที่เดียวกันก็กำหนดให้พฤติกรรมของบุคคลกลุ่มอื่น ไม่ขัดต่อกฎหมาย นักอาชญาวิทยาเรียกแนวความคิดนี้ว่า แนวความคิดอาชญาวิทยาแบบรุ่นใหม่ (Radical Criminology) นักอาชญาวิทยาแนวนี้เชื่อว่า พฤติกรรมอาชญากรรมมีสาเหตุมาจากกลไกในสังคมเป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมเป็นอาชญากรรม

สำหรับปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งมีกระบวนการยุติธรรมเฉพาะในการดำเนินการ เนื่องจากวัยเด็กจัดว่ายังอยู่ในวัยที่มีวุฒิภาวะต่ำ ทำให้มีความสามารถในการคิดตัดสินใจที่ไม่เหมาะสมได้ หากวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนจากแนวคิดทั้ง 3 มุมมองแล้ว แนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม น่าจะนำมาอธิบายได้ใกล้เคียงที่สุด เพราะ การดำเนินการกับเด็กและเยาวชนกระทำความผิด มุ่งเน้นที่การแก้ไขและป้องกันการเกิดพฤติกรรมกระทำความผิด โดยค้นหาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนเป็นหลัก ซึ่งเป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์

2.2.2 ความผิดปกติทางจิตใจในเด็กและวัยรุ่น

ความผิดปกติของภาวะทางจิตใจในเด็กและวัยรุ่น (Axis Five : Abnormal Psychosocial Situations) ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้ ได้มีการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย แพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล ในปี พ.ศ. 2539 เพื่อให้มีการวินิจฉัยโรคในเด็กและวัยรุ่นที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับการศึกษาปัญหาในเด็กและวัยรุ่น โดยผู้วิจัยขอสรุปเป็นประเด็นหัวข้อที่ควรนำมาศึกษาวิเคราะห์ในเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ผิดปกติ (Abnormal Interfamilial Relationships) คือ ลักษณะของปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เป็นปัญหา ซึ่งมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมของเด็ก ซึ่งเป็นผลพวงมาจากพฤติกรรม ความเชื่อ ทักษะคิด และในการโต้ตอบกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดจากตัวเด็กเอง

1.1 ความขัดแย้งภายในครอบครัว (Interfamilial Discord among Adults) ความขัดแย้งของผู้ใหญ่ในครอบครัว นั้นหมายถึง ความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากสมาชิกคนอื่นๆ ภายในบ้าน รวมทั้งพี่น้องของเด็กๆ ราวคราวเดียวกัน ตลอดจนความขัดแย้งของพ่อกับแม่ หรือกับแม่เลี้ยงหรือพ่อเลี้ยง เป็นต้น แต่ไม่หมายความรวมไปถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างพ่อแม่กับเด็ก เพราะความขัดแย้งนี้อาจแสดงออกโดยทางพฤติกรรมทางลบโดยตรง หรือเกิดความตึงเครียดขึ้นภายในครอบครัว เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันรุนแรงขึ้นบ่อย ๆ

1.2 การแสดงความรุนแรงกับเด็กและเยาวชน (Hostility towards or Scapegoating of the Child) เป็นการแสดงความรุนแรงของพ่อหรือแม่ ต่อตัวเด็ก เนื่องจากพ่อหรือแม่ (รวมทั้งพ่อกับแม่เลี้ยง พ่อกับแม่บุญธรรม รวมไปถึงสมาชิกที่อยู่ภายในครอบครัว) มีความรู้สึกขัดแย้งกับเด็กและเยาวชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จะทำให้เด็กและเยาวชนนั้นรู้สึกทุกข์ทรมาน ไม่มีคุณค่า เช่น คำหิเด็ก ยกเรื่องที่เด็กเคยทำผิดมาพูดซ้ำ คิดว่าเด็กจะต้องไม่ดีต่อไปในอนาคต ไม่ยุติธรรมต่อเด็กเมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกคนอื่นในครอบครัว หรือแม้กระทั่งการลงโทษเด็กอย่างรุนแรง เช่น ชังในห้องมืด เป็นพฤติกรรมรุนแรงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง แสดงโดยตรงต่อตัวเด็ก ซึ่งเกินกว่าภาวะปกติในสังคม

1.3 ขาดความรัก ความอบอุ่นระหว่างพ่อแม่ลูก (Lack of Warmth in Parent Child Relationships) พ่อแม่ ขาดการแสดงความรู้สึกดี ความรู้สึกในเชิงบวกต่อพฤติกรรม การกระทำสิ่งต่างๆ ของเด็กและเยาวชน โดยความอบอุ่นแสดงออกด้วยการพูดคุย การกล่าวชมเชยในพฤติกรรมที่ถูกที่ควร เช่น การให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกอบอุ่นทางใจผ่านทางคำชมเชย ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัส การกอด ซึ่งในแต่ละลักษณะของการแสดงออกถึงความอบอุ่นนั้น จะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทักษะความรู้สึก ความเข้าใจต่อพฤติกรรมของตัวเด็กและเยาวชนกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงต่อเด็ก เช่นเดียวกับที่เด็กคนอื่นได้รับในสังคมนั้น ในส่วนของคำหิหรือการลงโทษ ว่ากล่าวตักเตือน ควรที่จะแยกแยะออกจากการแสดงออกในเชิงบวก เพื่อเป็นการปลูกฝังว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควรกระทำ

1.4 การทารุณทางเพศภายในครอบครัว (Sexual Abuse ,within the Family) เป็นความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดขึ้นกับสมาชิกภายในครอบครัว โดยลักษณะพฤติกรรมกระทำที่เด็กและเยาวชนถูกกระทำการล่วงเกินทางเพศ ซึ่งเด็กและเยาวชนเหล่านี้ไม่เต็มใจ หรือถูกบังคับกับฝืนใจจากพ่อหรือแม่ ผู้ปกครอง หรือสมาชิกคนอื่นๆ ที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน

1.5 การทารุณกรรมทางด้านร่างกาย (Physical Child Abuse) หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนได้รับบาดเจ็บที่เกิดจากพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง รวมถึงสมาชิกภายในบ้าน ซึ่งมีวิธีการ

ลงโทษเด็กจะมีความแตกต่างในแต่ละสังคม เป็นความรุนแรงจนเกิดขึ้นจนมีลักษณะเป็นบาดแผล กระตุกหัก ข้อหลุด หรือฟกช้ำอย่างมาก รวมถึงการตีเด็กด้วยของแข็งหรือของมีคม

2. ความผิดปกติด้านจิตใจหรือร่างกายของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง (Mental Disorders, Deviance or Handicap in the Child's Primary Support Group) เป็นความผิดปกติทางด้านร่างกาย หรือจิตใจของสมาชิกในครอบครัว ที่มีผลกระทบต่อเด็กซึ่งความผิดปกติของพ่อแม่ อาจก่อให้เกิด พฤติกรรมการกระทำผิดอื่น ๆ ร่วมด้วย ซึ่งความผิดปกติดังกล่าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นจะส่งผลต่อเด็ก และเยาวชนโดยตรง เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความอับอาย รวมไปถึงพ่อและแม่หรือ ผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมดูแล อบรมเลี้ยงดูได้อย่างเต็มที่ ทำให้บกพร่องในหน้าที่ตามบทบาท ของสถาบันครอบครัว เป็นผลทำให้เด็กต้องถูกกีดกัน หรือจำกัดสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมทาง สังคมต่างๆ ตามมา

2.1 พ่อแม่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางด้านจิตใจ (Parental Mental Disorder / Deviance) ภาวะความบกพร่องทางด้านจิตใจของพ่อแม่ พบว่า เป็นสาเหตุสำคัญที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้ไม่ได้มุ่งไปที่ความผิดปกติดังกล่าว แต่เน้นที่พฤติกรรมซึ่งก่อให้เกิดความ บกพร่องในหน้าที่ หรือสูญเสียบทบาททางสังคม โดยการผิดปกติทางด้านจิตใจของพ่อแม่ นั้นส่งผล กระทบโดยตรงต่อเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองมีพฤติกรรมการ กระทำผิดที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งมีผลให้ถูกลงโทษจำคุก กักขังต่างๆ เป็นต้น ซึ่งมีผลต่อการทำงาน การดูแล ครอบครัวย การร่วมกิจกรรมตามปกติของครอบครัวและสังคม โดยพฤติกรรมส่วนใหญ่จะออกมาใน ลักษณะที่ก้าวร้าวรุนแรง แยกตัวจากสังคม และการแสดงพฤติกรรมต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึก ของบุคคลภายในครอบครัวและสังคม เช่น การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การว่ากล่าวผู้อื่นโดยไม่มีสาเหตุ เป็นต้น

2.2 ความบกพร่องทางร่างกายของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง (Parental Handicap/ Disability) เป็นความบกพร่องที่มีผลกระทบต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของพ่อแม่ ซึ่งส่งผลต่อการ ดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชน โดยความบกพร่อง ได้แก่ การที่ไม่สามารถควบคุมดูแลตนเองได้ ประสาทสัมผัสบกพร่อง เช่น หูหนวก ตาบอด เป็นใบ้ โรคลมชักแบบรุนแรง เจ็บป่วยทางกายเรื้อรัง หรือเป็นโรคที่เป็นอันตราย ถึงชีวิต เช่น มะเร็ง โดยส่งผลต่อเด็กและเยาวชน คือ เด็กและเยาวชนจะ มีความรู้สึกไม่เท่าเทียมกับเด็กคนอื่นๆ ภายในสังคม เกิดความรู้สึกอับอายต่อเพื่อนๆ หรือแม้กระทั่ง ถูกกลุ่มเพื่อนล้อเลียน หรือไม่ให้เข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนถูกกีดกันออก จากสังคม และหันไปสู่การทำความผิด

2.3 การสื่อสาร หรือการพุดคุยกันภายในครอบครัวที่ไม่ดี (Inadequate or Distorted Interfamilial Communication) นั่นคือ การติดต่อ ประชาสัมพันธ์ ที่มีลักษณะที่ผิดปกติ

ได้แก่ การสื่อสารในลักษณะที่สับสน ให้ข้อมูลที่ไม่ตรงกัน ขัดแย้งกัน การโต้เถียง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการมีความลับในครอบครัว หรือการปกปิดข้อมูลบางประการ ซึ่งมีผลต่อการปรับตัวของเด็กและเยาวชน

2.4 การเลี้ยงดูที่ผิดปกติ (Abnormal Qualities of Upbringing) เป็นการเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือบุคคลอื่นในครอบครัว ที่มีส่วนในการผลักดันเด็กและเยาวชนไปสู่การกระทำความผิด เช่น การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนที่ไม่ถูกไม่ควร การตามใจในสิ่งที่เกินความจำเป็นต่อเด็กปกติทั่วไป อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเด็กและเยาวชนว่าเหมาะสมกับ ระดับพัฒนาการ พฤติกรรม สภาพร่างกาย สภาพสังคม และวัฒนธรรม ของเด็กหรือไม่ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาตนเองของเด็กและเยาวชน เช่น การควบคุมตนเอง การรู้จักแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม รวมไปถึงการดูแลเอาใจใส่เด็กมากเกินไป คือ ลักษณะของการเลี้ยงดูที่พ่อหรือแม่ (มักจะเป็นแม่) มีความสัมพันธ์กับเด็ก หรือดูแลเด็ก จนเด็กไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นได้ และ เด็กไม่สามารถที่จะพัฒนาการตัดสินใจ ความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับอายุได้ ลักษณะสำคัญ คือ เด็กไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ และยังคงลักษณะเด็กกว่าวัย พ่อแม่ตัดสินใจแทนเด็กในเรื่องต่างๆ อย่างไม่เหมาะสม ปกป้องเด็กจากเหตุการณ์ที่เด็กจะต้องใช้ความพยายามต่อสู้หรือปกป้องเด็กจากความกังวล แทนที่จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวเผชิญกับสถานการณ์

2.5 ขาดการดูแลเอาใจใส่ (Inadequate Parental Supervision) เป็นลักษณะของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่ขาดการควบคุม ดูแลและเอาใจใส่เด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับวุฒิภาวะของเด็กและพื้นฐานทางสังคมหรือวัฒนธรรม เมื่อเด็กเติบโต ซึ่งในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่พบว่า พ่อแม่ไม่สามารถควบคุมหรือจัดการปัญหาเกี่ยวกับเด็กได้ คือ พฤติกรรมของพ่อแม่หรือ ผู้ปกครองไม่ให้ความสนใจ หรือไม่เข้าไปดูแลพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของเด็ก เพราะอาจจะทำให้เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงที่จะเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำความผิดได้

2.6 การขาดประสบการณ์ของเด็กและเยาวชน (Experiential Privation) คือ การที่เด็กและเยาวชนเรียนรู้ทักษะทางสังคม และพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมผ่านทางกิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่น การสนทนา การมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และบุคคลอื่นๆ ซึ่งในการขาดประสบการณ์ในที่นี้ หมายถึงการขาดการเข้าไปมีส่วนร่วม โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ ห้าม หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม

2.7 พ่อแม่บังคับ ขู่เข็ญเด็กอย่างไม่เหมาะสม (Inappropriate Parental Pressures) เป็นการบังคับหรือขู่เข็ญเด็กและเยาวชนของพ่อแม่ที่ไม่เหมาะสม กับพัฒนาการ ความต้องการ และความปรารถนาของเด็ก โดยพ่อแม่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของตัวของเด็กและเยาวชน เช่น ไม่เหมาะสมกับเพศ ไม่เหมาะสมกับวัย รวมถึงการสนทนาหรือกับเด็กในเรื่องที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น ปรึกษาเด็ก

เรื่องความสัมพันธ์ของพ่อแม่ เป็นการบีบคั้นการกดดันให้เด็กและเยาวชนรับรู้ถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ซึ่งไม่สมควรให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้รับรู้ บังคับให้เด็กร่วมในกิจกรรมที่เด็กไม่มีความต้องการหรือไม่มีความสามารถ การบีบบังคับนี้อาจเกิดจากพ่อหรือแม่คนเดียวก็ได้ แต่ต้องชัดเจนและรบกวนการดำเนินชีวิตของเด็ก

3. ความผิดปกติในสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน (Abnormal Immediate Environment) คือ สภาพแวดล้อมทางสังคมของเด็กและเยาวชนที่ถือว่า มีความผิดปกติ และทำให้เด็กมีความเสี่ยงต่อปัญหาทางจิต สามารถแยกออกเป็นรายละเอียด ดังนี้

3.1 การถูกเลี้ยงดูในสถานสงเคราะห์ การเลี้ยงดูในลักษณะที่เด็กและเยาวชนไม่ได้อยู่กับครอบครัวของตนเอง โดยได้รับการดูแลจากผู้ดูแลจากบุคคลอื่น ทำให้เด็กและเยาวชนไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ไม่ได้รับความเท่าเทียมกันกับเด็กคนอื่นๆ เพราะเนื่องจากจะต้องอยู่ร่วมกับเด็กจำนวนมาก จึงเกิดข้อจำกัดในการเลี้ยงดู ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เครื่องอุปโภค บริโภค ต่างๆ เป็นต้น

3.2 ลักษณะการเลี้ยงดูที่ผิดปกติของพ่อแม่ คือ การที่พ่อแม่เลี้ยงดูเด็กและเยาวชนที่ผิดปกติไปจากการเลี้ยงดูโดยพ่อแม่ที่ให้กำเนิดอย่างปกติ เช่น การเลี้ยงดูโดยมีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว พ่อหรือแม่บุญธรรม การเลี้ยงดูเด็กที่เกิดนอกสมรสโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่โดยกำเนิด หรือการที่เลี้ยงดูโดยการขาดการปฏิสัมพันธ์กับญาติพี่น้อง หรือสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว ทำให้ขาดการสอดส่องดูแลพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิด

3.3 ครอบครัวแยกโคดเดี่ยว คือ การที่ครอบครัวแยกตัวไม่สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลรอบข้าง หรือถูกแบ่งแยกออกจากสังคม หรือแม้กระทั่งการแยกตัวออกจากครอบครัวขยาย ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ อันประกอบด้วย ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ เป็นสาเหตุให้ขาดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเด็กเองก็ต้องมีลักษณะที่แยกออกจากครอบครัวขยาย ขาดการเอื้ออาทรกันระหว่างครอบครัวและสังคม ซึ่งการที่ครอบครัวแยกโคดเดี่ยวมีหลายสาเหตุ เช่น พ่อแม่มีลักษณะหวาดระแวง ลักษณะครอบครัวปิด และมีทัศนคติหรือความคิดเห็นที่แตกต่างจากบุคคลอื่นในสังคมโดยรอบ หรือการถูกเพื่อนบ้านปฏิเสธเนื่องจากพฤติกรรมของครอบครัวไม่เป็นที่ยอมรับ เป็นต้น

3.4 สภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงทางจิตสังคม สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ซึ่งเกิดจากภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อการดูแลเด็กและเยาวชน ทำให้พ่อแม่เกิดความเครียด เป็นสาเหตุให้การอบรมเลี้ยงดู เกิดความบกพร่อง ส่วนในด้านของสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่มีผลต่อเด็กและเยาวชน คือ การที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม เต็มไปด้วยสิ่งชั่วร้ายอบายมุขต่างๆ อันเป็นสิ่งที่จูงใจให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นกระทำความผิดได้

4. เหตุการณ์ที่เลวร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิต (Acute Life Events) เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต ที่มีลักษณะไม่น่าพึงพอใจ ซึ่งมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในการดำเนินชีวิต กล่าวคือ การจดจำในเหตุการณ์ที่เลวร้าย ฝังใจในผลที่เกิดขึ้นในอดีต ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกความหวาดกลัว ขาดความรู้สึกมั่นใจ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

4.1 การสูญเสียบุคคลสำคัญ เป็นการสูญเสียความสัมพันธ์ที่มีความผูกพันทางอารมณ์อย่าง โดยทั่วไปเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ความสัมพันธ์กับคนรักในเด็กวัยรุ่น รวมทั้งความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่คนอื่นที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็ก และมีความผูกพันทางอารมณ์ต่อกัน รวมทั้งความสัมพันธ์กับพี่น้อง หรือเพื่อนสนิทที่มีความไว้วางใจกัน และเด็กจะต้องรู้สึกว่า การสูญเสียนี้มีความสำคัญต่อตัวเขา การสูญเสียนี้อาจถาวร เช่น การเสียชีวิต หรือเป็นการสูญเสียชั่วคราว เช่น ความสัมพันธ์กับพ่อหรือแม่ลดน้อยลงภายหลังการหย่าร้าง ความสูญเสียอาจเกิดกับเด็กทุกวัย แต่ปฏิกิริยาของเด็กอาจแตกต่างกันไป ขึ้นกับระดับพัฒนาการของเด็ก (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 36)

4.2 เหตุการณ์ที่ทำให้เด็กสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกที่ตนเองไม่มีคุณค่า ซึ่งการสูญเสียความรู้สึกเช่นนี้ จะก่อให้เกิดความกดดันทางด้านจิตใจอย่างรุนแรง อาจเกิดจากการผิดพลาดบางประการจากการพยายามกระทำบางสิ่งบางอย่างด้วยความตั้งใจ รวมถึงการที่เด็กและเยาวชนได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ครอบครัวยิ่ง ซึ่งเด็กคิดว่าน่าอาย หรือเมื่อเรื่องราวต่างๆ นั้นถูกเปิดเผยจะทำให้ถูกกีดกันออกจากสังคม เช่น เด็กเป็นลูกนอกสมรส พ่อหรือแม่เคยเป็นอาชญากร เป็นต้น

4.3 ความสัมพันธ์กับคนที่เด็กรัก ความรู้สึกที่ตนเองไม่ได้รับการยอมรับ ถูกปฏิเสธจากครอบครัว และจากการที่ได้รับประสบการณ์ที่ไม่น่าพึงพอใจในที่อยู่ใหม่ เช่น การเข้าไปอยู่ในบ้านอุปถัมภ์หรือสถานสงเคราะห์ การเข้าอยู่ในโรงพยาบาลความสัมพันธ์ในครอบครัวเลวลง (Negatively Altered Pattern of Family Relationships) เป็นการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของเด็กภายในครอบครัวที่เลวลง อันเนื่องมาจากการมีบุคคลใหม่เข้ามาอยู่ในครอบครัวแล้วทำให้ความรักที่มีต่อเด็กลดน้อยลง หรือเกิดการเปรียบเทียบแข่งขันกับเด็กขึ้น เช่น การแต่งงานใหม่ ทำให้มีการย้ายเข้ามาของพ่อหรือแม่เลี้ยง และการมีน้อง แต่ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของเด็กต่อพ่อ หรือแม่ หรือผู้เลี้ยงดูไปในทางลบอย่างชัดเจนด้วย (ผดุง อารยะวิญญู, 2542:38)

2.2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.2.3.1 ปัจจัยเสี่ยงทางด้านภูมิหลังหรือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อพฤติกรรมกระทำความผิด เช่น พฤติกรรมหุนหันพลันแล่นและไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เกิดภาวะซึมเศร้า ความผิดปกติในความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ รวมถึงการเกิด

เหตุการณ์ที่มีผลกระทบให้เกิดความเครียด การใส่ใจต่อเหตุการณ์อันเลวร้าย ซึ่งมีผลต่อการที่เด็กและเยาวชน ในด้านของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นยังหมายถึง ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ หรือแม้กระทั่งการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และบุคคลภายในครอบครัวด้วย

ในด้านของการศึกษามีส่วนสำคัญ ในการเปลี่ยนวิถีชีวิตของเด็กและเยาวชน เนื่องจาก การศึกษาเป็นสิ่งที่ขัดเกลาความรู้สึก นึกคิด รวมถึงการปลูกฝังจริยธรรมและศีลธรรมอันดีให้กับเด็กและเยาวชน และเมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหาทางการเรียน จนถึงขั้นออกจากโรงเรียนกลางคัน จึงเป็นสาเหตุที่ผลักดันให้เด็กและเยาวชนไปมีความสัมพันธ์ หรือกับเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม กระทำความผิด การเข้าร่วมเป็นสมาชิกแก๊ง โดยส่วนใหญ่แล้ว พบว่าเด็กที่เข้าร่วมกลุ่มเป็นแก๊ง เคยประสบความล้มเหลวในการเรียน และมีผลการเรียนต่ำ สมาชิกในครอบครัวมีประวัติอาชญากรรม หรือเป็นสมาชิกแก๊งอีกด้วย

2.2.3.2 ปัจจัยเสี่ยงด้านครอบครัว ได้แก่

ส่วนใหญ่ปัจจัยเสี่ยงทางด้านการครอบครัว ล้วนแล้วแต่มาจากปัญหาของพ่อแม่ ได้แก่ การที่พ่อแม่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การปลูกฝังค่านิยมที่ผิดๆ เช่น การใส่ความเชื่อ ทัศนคติ และสนับสนุนให้มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของพ่อแม่จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน นั่นคือการที่ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเป็นแบบอย่างให้แก่เด็กและเยาวชน ประพฤติปฏิบัติตาม เช่น การที่พ่อหรือแม่ มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ เด็กและเยาวชนก็จะสนใจทำตาม โดยการเริ่มแอบสูบบุหรี่ จะเป็นสาเหตุให้ติดบุหรี่และไม่สามารถเลิกเองได้

ส่วนในด้านของความขัดแย้ง ความแตกแยกภายในครอบครัว พบว่าเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งกันระหว่างพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง หรือการหย่าร้างหรือแยกกัน กันอยู่ของพ่อและแม่ จะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดและจะมีลักษณะของพฤติกรรมที่มีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้น

Schafor and Kundten (1970: 43) ได้พูดถึงครอบครัวที่เป็นผลให้เด็กและวัยรุ่นกระทำความผิดว่าบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นที่จะส่งเสริมอุปนิสัย ความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพของเด็ก พฤติกรรมของเด็กส่วนใหญ่เป็นผลที่ได้มาจากการอบรมเลี้ยงดูภายในบ้าน เด็กและวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีความสุข บิดามารดามีความรักใคร่ สนับสนุนกันมีความห่วงใยในบุตรและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร เด็กจะพูดจาด้วยความสุภาพ อ่อนโยน มีจิตใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่ไม่มีความสุข บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเสมอ เด็กจะมีบุคลิกภาพที่ก้าวร้าว พูดจาหยาบคาย ชอบทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมคิด ศรีสังคม (2504 : 27) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนไหว ต้องการความอบอุ่น ความรัก การปกป้องดูแลจากบ้านและบุคคลภายในครอบครัว

หากสถานะในบ้านและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดี ถึงขนาดที่เรียกว่า “บ้านแตก (Broken Home)” ก็อาจทำให้เด็กประพฤติเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม หรือกลายเป็นผู้กระทำผิดได้

สุชา จันทน์เฒ และสุรางค์ จันทน์เฒ (2520: 170) ยังได้กล่าวเน้นให้เห็นว่าสภาพที่จัดว่าเป็น “บ้านแตก” ได้แก่ บิดา มารดา ไม่ปรองดองกัน ทะเลาะกันบ่อยๆ หรือหย่าร้างกัน มารดาไปมีสามีใหม่ หรือบิดาไปมีภรรยาใหม่ และไม่ให้ความอุปการะแก่บุตรเท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้จัดว่าเป็นสภาพบ้านแตกทั้งสิ้น ส่วนใหญ่ของเด็กเกรมาจากบ้านที่ประสบความยุ่งยาก บ้านที่เข้าลักษณะบ้านแตกสาเหตุนั้นได้กล่าวมาแล้ว จึงเป็นสาเหตุให้เด็กขาดความรักจากบิดามารดา และหันไปหาทางชดเชยด้วยการมีพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ นอกจากนี้นักสังคมวิทยาได้เน้นถึง “บ้านแตก” ว่าเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของปัญหาการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น สำหรับเรื่อง “บ้านแตก” นั้น อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. บิดา หรือมารดา ตาย หรือตายทั้งคู่
2. บิดา มารดา ยังมีชีวิตอยู่ แต่ทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือมีความเห็นไม่ลงรอยกัน แตกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ หรือศาสนา นอกจากนี้นักสังคมวิทยาถือว่าการที่พี่น้องได้รับความรักใคร่จากบิดามารดาไม่เท่าเทียมกันจนทำให้เกิดความอิจฉาริษยาขึ้น ก็จัดเข้าอยู่ในลักษณะของ “บ้านแตก” ด้วย (สุพัตรา สุภาพ: 18-19)

Weinberg (1958 : 95) ได้กล่าวว่า สภาพ “บ้านแตก” มีส่วนผลักดันให้เด็กและวัยรุ่นหญิงกระทำผิดมากกว่าเด็กและวัยรุ่นชาย นอกจากนี้บางครอบครัวบิดา มารดา ทอดทิ้งบุตรไม่มีอาชีพเป็นหลักฐาน ว่างาน หรือพิการ ทำให้เด็กประสบกับความหิวโหย อดอยากยากแค้นต้องหาทางช่วยเหลือตนเอง และรับภาระต้องหาเลี้ยงดูครอบครัวตั้งแต่เยาว์วัย เด็กก็อาจประพฤติผิดได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีเด็กพวกหนึ่งที่ไม่มีบ้าน โดยเป็นเด็กที่หนีออกจากบ้านหรือมาจากต่างจังหวัด เด็กเหล่านี้จะอยู่ตามตลาด วัด หรือที่สาธารณะ ถ้ามีผู้ใหญ่คอยแนะนำช่วยเหลือให้กระทำผิด เด็กเหล่านี้ก็อาจจะกระทำผิดได้ง่ายขึ้น

ซัทเธอร์แลนด์ และ เครซี่ (Sutherland and Cressey, 1996: 125) ก็ได้เสนอว่า ครอบครัวอาจก่อให้เกิดปัญหาการกระทำผิดได้ โดยผ่านกระบวนการ 5 อย่าง เกี่ยวข้องกันดังต่อไปนี้ คือ

1. ในครอบครัวมีตัวอย่างที่ไม่ดี ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม หรือแบบแผนความประพฤติที่ไม่ดี เช่น ความประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศ การติดสุรา ยาเสพติด การพนัน และความประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่างๆ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการกระทำผิดในที่สุด

2. ชั้นสังคมของครอบครัวและถิ่นที่อยู่ของครอบครัว จะเป็นเครื่องกำหนดอัตราการกระทำผิดของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่อยู่ในถิ่นที่เป็นพาลเกร มีกิจกรรมไปในทางละเมิดกฎหมาย มีโอกาสคบเพื่อนเสเพล จะมีอัตราการกระทำผิดมากกว่าเด็กที่อยู่ในถิ่นที่ไม่ค่อยมีปัญหาทางสังคม

3. ครอบครัวเป็นสิ่งที่กำหนดเกียรตินิยมของเด็ก เขาจะค่อยๆ เรียนรู้ว่า บุคคลที่น่าเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นคนเช่นไร ถ้าเด็กเกิดไปนิยมชมชอบคนที่ชอบละเมิดกฎหมายและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดด้วย โอกาสที่จะเสียคนก็ง่ายขึ้น

4. ถ้าภายในครอบครัวไม่ราบรื่น ไม่มีความสุข ไม่น่าอยู่เด็กๆ ก็จะออกไปหาสิ่งทดแทนนอกบ้าน ซึ่งถ้าเด็กไปถูกเพื่อนเสเพลชักจูง โน้มน้าวให้กระทำความผิดเด็กก็จะกลายเป็นเด็กเกรไป

5. ครอบครัวเพิกเฉย หรือไม่สามารถอบรมสั่งสอนให้เด็กเคารพต่อกฎหมาย หรือปกป้องเด็กมากเกินไป ทำให้เด็กได้ใจ ทำอะไรตามใจตนเอง และไม่คุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้เด็กกลายสภาพเป็นเด็กที่ก้าวร้าวหรือเด็กที่เกรไปในที่สุด

โตกา ชูพิกุลชัย (2532: 109-111) ได้จำแนกสาเหตุสภาพครอบครัว ที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนไว้ดังต่อไปนี้

1. ความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว เจกิน และ กอฟเฟน กล่าวไว้ว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ จะมีสถานะความสับสนทางจิตใจ เพราะขาดความรักความอบอุ่นจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในครอบครัว เป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยว ไม่ได้รับการเอาใจใส่ และควบคุมดูแลจากผู้ปกครองและครอบครัว เนื่องจากบิดามารดา ถึงแก่กรรมหรือบ้านแตก จึงทำให้เด็กมีจิตใจแค้นกระด้าง และชอบกระทำความผิด ในเรื่องความรักความอบอุ่นที่บิดา มารดาให้กับลูกนั้น

ในด้านของความรักความอบอุ่น พบว่า สิ่งมีชีวิตไม่ใช่ต้องการแต่ปัจจัยสี่เท่านั้น ถึงแม้พ่อแม่ จะสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน อันได้แก่ ปัจจัยสี่แก่ลูกได้ครบสมบูรณ์ แต่ก็ไม่ใช่จะสนองความต้องการของลูกได้ครบ เพราะสิ่งที่ลูกได้เป็นเพียงความต้องการความรักความอบอุ่น เด็กที่เกิดในครอบครัวที่พ่อแม่เข้าใจ ให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูกเพียงพอ เมื่อเติบโตขึ้นจะกลายเป็นเด็กที่มีสุขภาพจิตที่ดี มองโลกในแง่ดี มีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผล ในทางตรงกันข้ามเด็กที่เกิดในครอบครัวที่ไม่ได้รับความรักความอบอุ่น หรือได้รับไม่เพียงพอ เมื่อโตขึ้นจะกลายเป็นเด็กที่มีปัญหา เจ็บซึม เก็บตัว มองโลกในแง่ร้าย ต่อต้านสังคม ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง เชื่อคนง่าย หรือถูกชักจูงง่าย โอกาสกระทำความผิดจึงมีมาก ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้

2. ความรักใคร่กลมเกลียวของบิดามารดา มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดารักใคร่กลมเกลียวกัน เข้าใจกัน อยู่ด้วยกันอย่างมีเหตุมีผล ทำให้เด็ก

มีความสุข มีความใกล้ชิดบิดา มารดา มีสุขภาพจิตดี มองโลกในแง่ดี มีความอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง โอกาสที่จะถูกชักจูงไปในทางที่ผิดมีน้อยมาก เด็กจะรับแต่สิ่งที่ดีงามทำให้เติบโตขึ้นมาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา และความนึกคิดในทางตรงกันข้าม เด็กที่เกิดในครอบครัวที่บิดามารดาขาดความรักใคร่กลมเกลียว มีการทะเลาะวิวาทกันอยู่ตลอดเวลา เจรจกันด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ตบตีกันอยู่เสมอและใช้ลูกเป็นที่ระบายอารมณ์ จะมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างมาก ทำให้เด็กเติบโตขึ้นกลายเป็นก้าวร้าวในอนาคต เพราะรับสิ่งที่ไม่ดีงามจากพ่อแม่ไว้ตลอดเวลา ไม่มีความรักความผูกพันกับครอบครัว ไม่ชอบอยู่บ้าน ไม่ชอบเล่าเรียน ชอบหนีโรงเรียน เข้าหาอบายมุขต่างๆ ประพฤติตนไม่เหมาะสม กลายเป็นเด็กก้าวร้าวเกร

3. การอบรมเลี้ยงดู วิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกที่ขาดความพอดี มีส่วนทำให้เด็กกระทำผิดได้ เป็นต้นว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาเลี้ยงดูแบบเข้มงวดจนเกินไป มีแต่ระเบียบวินัยตลอดเวลา จนไม่มีโอกาสเป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถทำอะไรตามที่ตนเองต้องการได้ หรือไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นใดๆ ทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรทั้งสิ้น เพราะกลัวความผิด กลัวการถูกลงโทษ กลายเป็นเด็กที่ไม่เป็นตัวของตัวเอง อยู่ลำพังไม่ได้ เพราะไม่เคยทำอะไรด้วยตัวเองมาก่อน จึงทำให้ง่ายต่อการที่จะถูกชักจูงไปในทางที่ผิด หรือประพฤติดีได้ ในบางคนอาจกลายเป็นเด็กต่อต้านระเบียบกฎเกณฑ์ ฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของสังคมไปในกรณีที่เกิดที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาเลี้ยงดูด้วยการตามใจหรือปกป้องมากเกินไป เนื่องจากเป็นลูกคนเดียวเป็นลูกคนเล็กหรือมาจากครอบครัวที่มีฐานะดีมาก อยากได้อะไรหรืออยากจะทำอะไร ก็ได้ดังใจ ขาดเหตุผล ทำให้เด็กได้ใจ เป็นเด็กเอาแต่ใจ ตัวเองกลายเป็นเด็กที่ไม่รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดควรทำ หรือไม่ควรทำ เมื่อโตขึ้นเด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะทำผิดได้ง่าย ขาดความอดทน ไม่สามารถแก้ไขปัญหามือเผชิญกับปัญหาใดๆ โอกาสที่จะตัดสินใจกระทำผิดมีมาก

ซัทเทอร์แลนด์ (1969: 125) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาถึงประเภทความสัมพันธ์ในครอบครัวไว้ ดังนี้

1. ครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวบางคนขาดศีลธรรม ดินหล้า ดินยาเสพติด หรือทำมาหากินด้วยการประกอบอาชญากรรม
2. ครอบครัวที่ขาดพ่อ ขาดแม่ หรือขาดทั้งพ่อและแม่ อันเนื่องมาจากการหย่าร้าง การแยกกันอยู่ หรือการตาย
3. ครอบครัวที่พ่อแม่ละเลย ไม่ได้ให้การอบรมสั่งสอน
4. ครอบครัวที่มีปัญหาขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา อันได้แก่ ครอบครัวที่มีใครคนใดคนหนึ่งบงการ หรือเจ้ากี้เจ้าการอยู่ตลอดเวลา มีอคติ ขาดความรัก ขาดความเอาใจใส่ต่อกัน อิจฉาริษยากันอยู่กันมากหน้าหลายตาเกินไปหรือมีญาติเข้ามาสอดแทรกเป็นปัญหาอยู่ตลอดเวลา

5. สมาชิกในครอบครัวต่างชาติ ต่างภาษา กัน ทำให้คำนิยม ประเพณี และมาตรฐาน ความเป็นอยู่ต่างกัน

6. ครอบครัวมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจฝืดเคือง ขัดสนยากจน ต้องประกอบอาชีพจนไม่มี เวลาใกล้ชิด หรืออบรมสั่งสอนลูก (Sutherland อ้างถึงใน โสภา ชูพิกุลชัย 2532: 142)

2.2.3.3 ปัจจัยเสี่ยงด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่

การถูกเพื่อนปฏิเสธ การถูกปฏิเสธจากเพื่อนดีทั้งในโรงเรียนและในชุมชน จะทำให้เด็ก เพิ่มความเสี่ยงต่อการกระทำผิดและปัญหาพฤติกรรมในสังคม

เพื่อนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด เยาวชนที่มีเพื่อนซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดหรือ ที่มีปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ จะเพิ่มความเสี่ยงต่อการเข้าไปมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม เช่น การพกอาวุธ

Institute for Social Research University of New Mexico ได้ศึกษาวิจัยถึงการประเมิน ความเสี่ยงและความจำเป็นไว้ เมื่อปี ค.ศ. 1996 โดยกล่าวไว้ ดังนี้

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่ผู้กระทำผิดจะกระทำผิดซ้ำอีกหรือ เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดอีก หรือเป็นภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นในสังคมโดยผู้กระทำผิด หรือ หมายถึงทั้งสองความหมายรวมกัน

การประเมินความเสี่ยง จึงเป็นวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งความเสี่ยงของเด็กและเยาวชนใน การกระทำความผิดซ้ำ หรือความเสี่ยงให้เกิดอันตรายต่อสังคม และเมื่อได้ความเสี่ยง แล้วก็จะ สามารถกำหนดวิธีการแทรกแซงที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้

2.2.3.4 ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

มนุษย์ทุกคนเกิดมาต้องพบกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวหลายประการ ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลทำให้ ชีวิตของแต่ละบุคคลนั้นๆ โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งได้ เช่น เด็กขี้แอมเลียนแบบ และได้นิสัยจาก บิดามารดา หรือครูบาอาจารย์บ้างไม่มากนักน้อย ธรรมชาติ ภูมิประเทศ สถานที่ ดินฟ้าอากาศ การศึกษา และสภาพการณ์ทั่วไป ก็อาจทำให้บุคคลแตกต่างกันออกไปทั้งทางกิริยาอาการและนิสัยใจคอ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความคิดอ่าน หรือความต้องการได้ นักอาชญาวิทยา หลายท่าน ได้ให้ความเห็นต่างกันเรื่องสาเหตุแห่งการกระทำผิด แต่หลายท่านได้พูดถึงความสำคัญ ของปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น

ชีฮาร์ ลอมโบรโซ ซึ่งถือเป็นบิดาแห่งอาชีวศึกษา ได้กล่าวว่า ร่างกายมนุษย์เป็นเหตุก่อให้เกิดความโน้มเอียงในทางอาชญากรรม อาจมีทางแก้ไขได้บ้างก็โดยจัดการให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม

นอกจากนี้ เอร์โก เฟอรรี่ ศาสตราจารย์ทางกฎหมายอาญา ได้อธิบายสาเหตุแห่งการกระทำผิดในทัศนะที่ต่างออกไป คือ การกระทำผิดสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การกระทำผิด สืบเนื่องมาจากพันธุกรรม และการกระทำผิดสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ (อ้างถึงใน สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2522: 19)

2.3 ปัจจัยและสาเหตุที่มีต่อการทำความผิดทางเพศ

2.3.1 ปัจจัยที่มีผลต่ออาชญากรรมทางเพศ

1. ความบกพร่องของสถาบันครอบครัวในปัจจุบัน โดยที่รูปแบบของครอบครัวไทยปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากสภาวะทางเศรษฐกิจที่ทำให้ทั้งบิดามารดาต้องทำงานเพื่อหารายได้ เพื่อให้เพียงพอต่อครอบครัว จึงไม่มีเวลาดูแลบุตรธิดาของตนได้อย่างเต็มที่

2. ความเสื่อมโทรมทางสังคม ได้แก่ ความเสื่อม ได้แก่ ความเสื่อมทั้งทางวัฒนธรรมและศีลธรรมจรรยาบรรณซึ่งมีผลทำให้จิตใจทรามลง คิดถึงส่วนตนน้อยลง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากขึ้น อันเกิดมาจากการรับอารยธรรมตะวันตก โดยมิได้แยกแยะหรือเลือกรับเอามาประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะในเรื่องเพศเกิดความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเกิดการเลียนแบบหรืออยากลองของวัยรุ่น เช่น เกิดการสำส่อนทางเพศของวัยรุ่นตามสถานที่ต่างๆ จึงหวะเด็นรำที่เร่งเร้าหรือมักจะมีการเสียดสีว่าขยะลูกเนื้อต้องตัวกันเป็นการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศได้ง่าย ซึ่งหาทางระบายในลักษณะที่ถูกต้องไม่ได้ก็อาจก่ออาชญากรรมทางเพศได้ถ้ามีโอกาส โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยก็อาจก่ออาชญากรรมทางเพศระบายนอารมณ์ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเพียงอารมณ์ชั่ววูบ

3. สื่อมวลชนต่างๆ ในภาวะปัจจุบันสื่อมวลชนมีบทบาทอย่างมากในการสื่อสารต่างๆ เป็นแหล่งแสดงความคิดเห็น แหล่งความรู้ ในขณะเดียวกันก็มีสื่อมวลชนบางกลุ่มไม่ได้ทำหน้าที่ตามที่ถูกที่ควร แต่กลับอาศัยความมีอิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นแหล่งค้าขาย ทำมาหากินในกรณีต่างๆ เช่น หนังสือขั้วอารมณ์ทางเพศหรือที่เรียกว่าหนังสือปกขาว ภาพยนตร์ลามกประเภท 8 มม. หรือ ภาพยนตร์ X หรือหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวในรูปแบบต่างๆ ที่อาจให้ผู้อ่านรู้สึกอยากลองหรือการตอบปัญหาโดยไม่ถูกต้องตามหลักวิชา แต่เป็นการขั้วอารมณ์มากกว่าสื่อต่างๆ

เหล่านี้ล้วนแต่ สามารถทำให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตที่ขาดเสียไม่ได้มีการเสนอทัศนะต่างๆ อันล้วนแต่เป็นภัยต่อเด็กเยาวชนและผู้หญิงทั่วไป

4. แหล่งเสื่อมโทรม ในสังคมไทยเฉพาะกรุงเทพมหานครจะเห็นแหล่งเสื่อมโทรมโดยทั่วไป บางท่านอาจเรียกว่าสลัมหรือบางท่านอาจเรียกชื่ออย่างไพเราะว่าชุมชนแออัด แต่อย่างไรก็ตาม แหล่งเสื่อมโทรมดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่กำหนด เพราะมีสภาพที่คนจำนวนมากๆ อยู่ในที่แออัดรวมกัน โดยเฉพาะเป็นย่านที่อาศัยของชาวชนบทที่อพยพมาหางานทำในเมืองเป็นจำนวนมาก แต่ก็ประสบปัญหาการว่างงานและอาศัยอยู่ร่วมกันไปวันๆ หนึ่ง จนเป็นแหล่งที่รวมของอบายมุขต่างๆ ตั้งแต่ยาเสพติด การพนัน โสเภณี อีกประการหนึ่งสภาพพื้นที่ที่แออัดทำให้พ่อแม่ต้องอยู่ร่วมกัน รวมทั้งลูกๆ ด้วย เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กได้เห็นพฤติกรรมทางเพศของ พ่อ แม่ อาจขาดความเข้าใจเกิดการอยากรู้อยากลองหรือเกิดความเข้าใจผิด ทำให้ได้รับรู้ประสบการณ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้อง อาจฝังใจไปจนโตและก่อรูปกับสภาพแวดล้อมที่มีแต่สถานเริงรมย์ บาร์ อาบอบนวด อยู่กลางเกลื่อนทั่วไป อาจก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้เมื่อไม่สามารถมีเงินเข้าสถานที่ดังกล่าวก็อาจก่ออาชญากรรมทางเพศ อีกประการหนึ่ง สภาพแวดล้อมดังกล่าวง่ายต่อการกระตุ้นด้วยสุรายาเสพติดต่างๆ ซึ่งอาจชักนำไปสู่ปัญหาได้ง่ายขึ้น (พิศาล มุขแจ้ง, 2540: 79)

5. ปัจจัยทางด้านครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูปลูกฝังความรู้เรื่องเพศศึกษา ปัจจุบันทางครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูปลูกฝังความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะค่านิยมต่างๆ ทางเรื่องเพศทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่สามารถป้องกันหรือควบคุมตนเองได้ โดยเฉพาะถูกผู้หญิงส่วนมากจะถูกเลี้ยงดูมาให้เรียบร้อยอยู่ในกรอบประเพณี โดยเคร่งครัดทั้งแนวความคิดเดิมมีความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรกเฉพาะสองคน จึงควบคุมปกปิดถึงเวลาตัวเอง ไม่จำเป็นต้องไปสั่งสอนอะไร จึงทำให้ไม่เข้าใจเรื่องเพศอย่างแท้จริง และยังเป็นการสะสมปัญหาต่างๆ ที่อยากรู้ เพราะการไม่เข้าใจเรื่องเพศศึกษาอันเป็นปกติ จะทำให้ขาดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธรรมชาติของกามารมณ์ ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าความประพฤติทางเพศแบบใดที่เรียกปกติหรือไม่ปกติ และจะหาทางป้องกันได้อย่างไร เมื่อไม่ทราบก็ไม่สามารถตระหนักถึงอันตรายที่เกิดจากความผิดปกติทางเพศได้ว่าจะมีอันตรายแก่ตนและครอบครัวอย่างไรหรือเมื่อมีการชักชวนหรือล่อลวงให้ประพฤติดังกล่าวทางเพศที่ไม่สามารถรู้และป้องกันตนเองได้ เช่น อาจถูกหลอกไปข่มขืนหรือถูกหลอกให้ลองอยากกระตุ้นทางเพศต่างๆ ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้

6. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัญหาความตึงเครียดของสถานะเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันได้ สร้างภาระอย่างหนักแก่ประชาชนทั่วไป ราคาสินค้าและค่าครองชีพสูงขึ้น ระบบเศรษฐกิจปัจจุบันมีช่องว่างอย่างมาก ระหว่างคนรวยกับคนจน ปัจจัยทางเศรษฐกิจดังกล่าวผลักดันให้ผู้หญิง

ต้องออกทำงานนอกบ้านมากขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัวและอาจทำงานพิเศษต้องกลับบ้านดึกดื่น อันอาจเป็นการสร้างโอกาสให้อาชญากรรมทางเพศที่หาเหยื่ออยู่ได้ประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะหากบ้านอยู่บริเวณที่เปลี่ยว หรือต้องผ่านทางเปลี่ยวและอาจไม่มีไฟส่องทาง

7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงเอง และโอกาสของอาชญากร สำหรับกรณีอาชญากรรมทางเพศ รูปแบบของการข่มขืนนั้น มีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นว่าปัจจัยที่ตัวผู้หญิงก็เป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหา โดยเกิดจากการที่หญิงแต่งกายไม่ระมัดระวังนำไปในลักษณะชั่ววอน เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็นแต่ก็มีผู้มีความเห็นแย้งว่าหากพิจารณากันอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าการแต่งกายเป็นเพียงภาวะภายนอกที่มีผลต่อความคิดของอาชญากร เรื่องโอกาสก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่ออาชญากรรมนั้นบรรลุผล ซึ่งหมายถึงเวลาและสถานที่ที่อำนวยให้ก่ออาชญากรรมทางเพศได้ เช่น สถานที่เปลี่ยวตามตรอก ซอย เวลายามวิกาล ซึ่งอาชญากรจะใช้โอกาสเหล่านี้ในการกระทำผิด แต่ในขณะเดียวกันก็ยังพบว่า อาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ เช่น ห้องน้ำ โรงภาพยนตร์ ตามถนนที่เปลี่ยว การลวนลามบนรถประจำทาง ในลิฟต์ เป็นต้น

8. ปัญหากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม กฎหมายจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ก็ต่อเมื่อมีเหตุคดีเกิดขึ้น ประชาชนก็จะขอพึ่งรัฐเป็นอันดับแรก และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือ ตำรวจ ซึ่งเป็นผู้รักษากฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันประชาชนทั่วไปมักเกิดความรู้สึกว่ากลไกต่างๆ ของรัฐนั้นทอนกำลังใจผู้ที่ประสบเคราะห์กรรม และเปิดช่องโอกาสให้อาชญากรรอดตัวไป ปล่อยละเลยไม่เอาใจใส่ติดตามคดี อีกทั้งการติดตามจับกุมอาชญากรรมลงโทษก็ขึ้นอยู่กับทางราชการจะเอาใจใส่ต่อปัญหามากน้อยเพียงไร เพียงพอหรือไม่ พอคนฮือฮาให้ความสนใจต่อปัญหาด้วยสายตาที่ไม่เป็นธรรม แผลงไว้ด้วยการดูหมิ่นไม่เข้าใจถึงผลกระทบต่องิตใจและร่างกายของผู้เสียหายทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการข่มขืนก็ครอบคลุมเฉพาะร่างกาย มิได้คำนึงถึงสภาพจิตใจ ตลอดจนการพิจารณาการเปิดช่องว่างให้อาชญากร แต่ด้วยบทแห่งกฎหมายที่อนุญาตให้มีการยอมความกันได้ เช่น เรื่องพยานรู้เห็นที่เกิดเหตุ การซักถามในคดีความที่มีลักษณะเหมือนกับการประจานให้เสียหายมากขึ้น ให้อับอายมากขึ้น ทำให้ญาติพี่น้องไม่ให้ความร่วมมือในการที่รายงานให้ตำรวจได้รับรู้ เพราะเกรงว่าผู้เสียหายจะได้รับเคราะห์กรรมมากขึ้น จากความอับอาย ทั้งทางฝ่ายแพทย์และศาลก็ยังไม่ประสานงานกันเท่าที่ควร โดยเฉพาะในกรณีที่มีปัญหายุ่งยากในการชี้ชัดลงไปว่าอาชญากรเป็นผู้ป่วยทางจิตหรือไม่ในทางศาลเองก็ยังขาดวิธีการพิจารณาที่เหมาะสม ทำให้ผู้เคราะห์ร้ายไม่อาจพึ่งพากฎหมาย และรัฐได้ทำให้อาชญากรรมทางเพศลอยนวลอยู่ได้ โดยเฉพาะในคาบของผู้ร้ายผู้ดี ซึ่งมีอยู่มากในสังคมปัจจุบัน (พรชัย มูลดิษฐ์, 2541 : 29)

9. ความกดดันทางอารมณ์ ในปัจจุบันปัญหาด้านจิตใจและอารมณ์ได้ปรากฏชัดเจนขึ้นจากรายงานของแพทย์ตามโรงพยาบาลต่างๆ และพบความจริงไม่น้อยที่ว่าอาชญากรรม

ทางเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจ และความกดดันทางอารมณ์ ในขณะที่กระทำผิดและอาจเป็นปัจจัยนำไปสู่ความรุนแรงของพฤติกรรมจนถึงแก่ชีวิต โดยเกิดจากความบีบคั้นทางจิตใจแต่เยาว์วัย ที่ขาดความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา หรือมีประสบการณ์ในทางลบเกี่ยวกับทางเพศ ทำให้เที่ยวผู้หญิง และทำลายผู้หญิงทุกคน หรือเป็นสภาวะทางจิตที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ หรืออาจได้รับการกระตุ้นทางเพศจากที่อื่นๆ เช่น จากสุรา ยาเสพติด และโอกาสเอื้ออำนวย ก็เลยก่ออาชญากรรมทางเพศ หรืออาจเกิดจากความผิดปกติทางจิตหรือความแค้นจากอารมณ์ชั่ววูบ การต่อต้าน หรือเกลียดเปิดเปิง เด็กในวัยนี้ไม่น้อยที่หนีเตลิดออกจากบ้าน และจำนวนไม่น้อยที่ก่ออาชญากรรม หรือปัญหาต่างๆ ให้กับครอบครัว สังคม ประเทศชาติ ยังเห็นได้ว่าช่วงนี้เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต (พิศาล มุขแจ้ง, 2540: 65)

พรชัย มูลดิษฐ์ (2541: 1-2) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ อายุ 16-18 ปี เคยมีความประพฤติเบี่ยงเบนมาก่อนได้แก่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา เล่นการพนัน ชอบทะเลาะวิวาท หนีออกจากบ้าน เที่ยวกลางคืน มีการเรียนรู้เรื่องเพศจากหนังสือหรือนิตยสารเกี่ยวกับเพศ ผู้เสียหายมีอายุ 21 ปีขึ้นไป เป็นคนรู้จักคุ้นเคยกัน เคยถูกฝ่ายหญิงถูกเหยียดหยามมาก่อน จึงทำให้รู้สึกโกรธแค้น สถานที่เกิดเหตุเป็นบ้านของตนเอง ในขณะที่เกิดเหตุมีพี่น้องพักอาศัยอยู่ในบ้านขณะนั้นด้วย และการข่มขืนที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะที่รุนแรงมาก

สุนทรี ศิลพิพัฒน์ (2524: 1-3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกระทำผิดทางเพศของเยาวชน พบว่า ช่วงอายุที่กระทำผิดจะอยู่ในช่วงระหว่าง 14-24 ปี เป็นผู้มีการศึกษาก่อนข้างน้อยไม่เกินระดับ ป.5 ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นมีแต่เพียงบิดาหรือมารดา และในบางรายอยู่กับบุคคลอื่น เปอร์เซ็นต์ของบิดามารดาและพี่น้องที่ติดสุราสูงมาก เป็นแนวโน้มให้ผู้กระทำผิดใช้สุราเป็นเครื่องจูงใจให้กล้าในการกระทำผิด และผู้กระทำส่วนใหญ่จะมีสัมพันธ์ดีกับเพื่อน แต่ไม่ค่อยจะชอบครูและไม่ชอบคนแปลกหน้า และพึ่งพาเพื่อนสนิทและเพื่อนที่ใกล้ชิดมากกว่า

2.3.2 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศ

1. เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศด้วยหลายเหตุผล กล่าวคือ เด็กและเยาวชนบางคนมีความลำบากในการเข้าสังคม การสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน หรือถูกปฏิเสธจากกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน ทำให้ต้องไปกระทำกับกลุ่มเด็กเล็กกว่าเพื่อสร้างมิตรภาพ หรือเพื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเด็กที่ถูกเขารุกรานมักจะเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น และจะกลัวหรือรู้สึกไม่กล้าขัดใจ จึงทำให้

วัยรุ่นมักจะทักท้วงเอาว่าสิ่งที่แสดงออกของเด็กเป็นสัญญาณว่ายินยอมอนุญาต จึงยังคงกระทำการอย่างอื่นต่อไปเรื่อยๆ

2. เด็กและเยาวชนบางคนกระทำผิดเนื่องจากการแสดงความโกรธ หรือต้องการมีอำนาจที่สามารถควบคุมผู้อื่นได้

3. เด็กและเยาวชนบางคนอาจมีพัฒนาการช้า และไม่สามารถตระหนักถึงการกระทำของเขาว่าเป็นสิ่งผิดและรุนแรง

4. เด็กและเยาวชนชายบางคนที่มีคู่วาง จะมีความคิดผิดๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และเรื่องสัมพันธ์ภาพโดยคิดว่า หากคู่วางของเขาปฏิเสธ หมายถึงว่า เธอต้องการให้มีกระตุ้นอารมณ์บ้าง มีการชักชวนด้วยวาจา หรือใช้กำลังนิดหน่อย และบางคนก็พยายามกระทำโดยเลียนแบบจากสื่อลามก

5. เด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศหลายคน เติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรง ได้แก่ การตีตรา การใช้ยาเสพติด และมีการใช้ความรุนแรงระหว่างพ่อกับแม่ ซึ่งเกิดขึ้นอยู่เสมอๆ การได้เห็นภาพเช่นนี้อยู่ทุกวันจะทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ว่า ความโกรธ ความขัดแย้งในใจ และความต้องการส่วนตัวสามารถจัดการได้โดยการใช้กำลังหรือความรุนแรง

2.3.3 ลักษณะของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ จะมีลักษณะที่หลากหลายขึ้นอยู่กับเชื้อและลักษณะของการกระทำผิด และยังมีตัวแปรอื่นๆ อีก ได้แก่ ลักษณะรูปแบบพฤติกรรมกระทำผิด ประวัติที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ความสามารถทางการรู้คิด และทางการเรียน ตลอดจนสถานะสุขภาพจิตอย่างไรก็ตาม จากการศึกษาที่ผ่านมายังไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างเด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศกับเด็ก และเยาวชนกระทำผิดทั่วไป ซึ่งอาจมีเหตุผลอธิบายได้ว่า จำนวนเด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศมีไม่มากพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่าง แม้ว่าเมื่อพิจารณาในกลุ่มย่อยของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศจะพบความแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนกระทำผิดด้านอื่น พฤติกรรมการกระทำทารุณกรรมทางเพศกับลักษณะการทำความผิดทางเพศ มีความแตกต่างจากกันโดยพบว่า พฤติกรรมการกระทำทารุณกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกินกว่าครึ่งหนึ่งมีการรุกรานทางเพศ ได้แก่ การสัมผัสของปากกับอวัยวะทางเพศ หรือพยายามหรือล่วงล้ำเข้าไปทางอวัยวะเพศหรือทางทวาร ส่วนการกระทำผิดทางเพศนั้น เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยต่างๆ ด้าน อายุ และเพศของเหยื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อกับผู้กระทำผิด และระดับของการข่มขู่และใช้ความรุนแรง ความร้ายแรงของการกระทำผิดทางเพศเมื่อวัยรุ่นถูกจับกุมเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ เป็นที่สันนิษฐานโดยทั่วไปว่า การกระทำครั้งนี้ไม่ใช่

เป็นการกระทำครั้งแรกที่ได้ทำหรือได้คิดไว้ว่าจะทำ วัยรุ่นบางคนเริ่มจากการกระทำผิดทางเพศที่ยังไม่ร้ายแรง แต่ถ้าไม่ถูกจับกุม ก็จะร้ายแรงยิ่งขึ้น นั่นคือ รูปแบบความร้ายแรงในการกระทำผิดทางเพศจะมีการพัฒนาอย่างเป็นระเบียบแบบแผน การกระทำผิดทางเพศในวัยรุ่น จะมีความแตกต่างกันในเรื่องระดับของความร้ายแรงวัยรุ่นกระทำผิดทางเพศจะมีอายุมากกว่าเหยื่อ มักมีการใช้กำลังหรือการข่มขู่กับเหยื่อที่มีอายุมากกว่าหรือรุ่นเดียวกัน แต่จะใช้อำนาจหรืออิทธิพล หลอกลวง ดัดลิดบนหรือขู่เชิญเอาเงินกับเหยื่อที่อายุน้อยกว่าหรือกับเด็กเล็ก การกระทำผิดทางเพศเกิดขึ้นที่ไหนเป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่า การกระทำทางเพศต่อผู้หญิงมักเกิดขึ้นกับผู้หญิงในครอบครัว ในขณะที่หากเป็นผู้ชายจะเป็นทั้งในที่นอกรับและกับคนอื่นนอกครอบครัว การกระทำผิดทางเพศรวมทั้งการรุกรานทางเพศ มักเกิดขึ้นในบ้านของเหยื่อหรือบ้านที่อยู่ร่วมกันของเหยื่อและผู้กระทำผิด แต่บางครั้งก็เกิดกับวัยรุ่นที่เป็นพี่น้องกับพี่เลี้ยงเด็ก หรือกับเด็กคนอื่น และยังมีที่เกิดขึ้นนอกรับ เช่น ในสวนสาธารณะ หอสมุด และในรถยนต์ หรือเกิดในอพาร์ทเมนต์ ทาวน์เฮาส์ เช่น บ้านไค ลิฟต์ และโรงรถ และพบว่าร้อยละ 15 ของการกระทำผิดทางเพศทั้งหมดเกี่ยวกับวัยรุ่น จะเกิดขึ้นที่โรงเรียนหรือในสถานที่ของโรงเรียน การเป็นเหยื่อมาก่อนมีการศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า ร้อยละ 60 ของผู้กระทำทารุณกรรมจะถูกทำร้ายทางกาย และร้อยละ 50 ถูก ทำร้ายทางเพศ และร้อยละ 70 ถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก โดยมากกว่า ร้อยละ 50 ของวัยรุ่นมีประสบการณ์ถูกทารุณกรรมมากกว่า 1 อย่างขึ้นไป วัยรุ่นที่เคยถูกกระทำในวัยเด็ก บางครั้งจะใช้การกระทำผิดทางเพศเป็นวิธีการหนึ่งในการแก้แค้น วัยรุ่นบางคนที่ถูกทำร้ายโดยพ่อแม่และพี่ๆ หรือสมาชิกครอบครัวมักจะคิดว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนอายุมากกว่ากับอายุน้อยกว่าถือเป็นเรื่องธรรมดา ถึงแม้ว่าผู้กระทำผิดทางเพศทุกคนจะไม่ใช่ว่าเป็นผู้ที่เคยถูกทำร้ายมาก่อนในวัยเด็ก แต่เหยื่อจากการกระทำทางเพศที่เป็นเด็กก็มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นเหยื่อ

มีการศึกษาหลายเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มผู้กระทำผิด ที่แสดงว่า กระทำผิดส่วนใหญ่ที่มีประวัติได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมจะเริ่มกระทำผิดครั้งแรกขณะอายุน้อยกว่าอีกกลุ่ม เช่น Knight and Prentky (1993, 45-83) พบว่า ผู้ข่มขืนที่เริ่มกระทำผิดครั้งแรกขณะเป็นเยาวชน ได้มีการทอดทิ้งอารมณ์ขณะเป็นเด็ก มากกว่าผู้ข่มขืนที่เริ่มกระทำผิดในขณะเป็นผู้ใหญ่

ประวัติการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ประสบการณ์ในวัยเด็กเกี่ยวกับการถูกกระทำทางเพศ มีความสัมพันธ์กับเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ (Fehrenbach et. al., 1986 ; Kahn and Chambers, 1991; Kobayashi et al., 1995) จากการศึกษาของ Becker and Hunter (1997) พบว่าร้อยละ 40-80 ของเยาวชนกระทำผิดทางเพศรายงานว่า เคยมีประสบการณ์ถูกกระทำทางเพศในวัยเด็ก แต่ก็ไม่ได้พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มเด็กและเยาวชนกระทำผิดด้วยคดีอื่นๆ และ Smith and Monastersky (1986: 225-233) ยังพบว่าจากกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศ ที่มี

ประสบการณ์ถูกกระทำทางเพศในวัยเด็กมีความสัมพันธ์สูงกับการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งไม่ใช่เรื่องเพศ แต่กลับมีความสัมพันธ์ต่ำกับการกระทำผิดซ้ำในเรื่องเพศ นอกจากนี้ ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ถูกทำร้ายทางร่างกาย การถูกทอดทิ้ง และการอยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างอิสระกับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน (Kobayashi et al., 1995 ; Ryan et. al., 1996) และอัตราส่วนเด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศที่เคยมีประสบการณ์ถูกทำร้ายทางร่างกายคิดเป็นร้อยละ 25-50 (Becker and Hunter, 1997) ซึ่ง Ford and Linsey (1997) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศกับที่กระทำผิดร้ายแรงอื่นๆ ซึ่งมีข้อยืนยันว่า การมีประวัติถูกทำร้ายทางร่างกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงบางอย่าง แต่ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นพฤติกรรมร้ายแรงทางเพศ

มีข้อสันนิษฐานว่าบทบาทของการดูแลเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสม มีความเกี่ยวข้องที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนกับการกระทำผิดทางเพศ (Prentky et. al., 2000: 71-93) ซึ่ง Hunter and Fehrenbach (1997) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศ โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมในเรื่องประสบการณ์การเป็นผู้ถูกกระทำทางเพศในวัยเด็ก และการสนับสนุนช่วยเหลือของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปร 4 ประการที่ทำนายการกระทำผิดทางเพศ คือ การถูกกระทำขณะที่ยังอายุน้อยๆ ความบอยที่ถูกกระทำ ระยะเวลาที่ยาวนานกว่าจะทราบว่าถูกกระทำ การรับรู้ระดับต่ำว่าได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัวภายหลังจากทราบว่าถูกกระทำ

มีหลายการศึกษาที่พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ถูกพลัดพรากไม่ว่าทางกายหรือทางอารมณ์ ไปจากพ่อและแม่ หรือจากพ่อหรือแม่ ซึ่งการถูกพลัดพรากอาจมาจากความไม่มั่นคงของครอบครัว การแยกหรือหย่ากันของพ่อแม่ หรือการที่เด็กและเยาวชนถูกเข้าไปอยู่ในสถานที่แยกต่างหาก นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาถึงปัจจัยครอบครัวในด้านรูปแบบและวิธีการสื่อสารในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศและที่กระทำผิดร้ายแรง ไม่ค่อยมีการสื่อสารและการให้คำแนะนำ โดยการใช้คำพูดในลักษณะที่ช่วยเหลือ สนับสนุน แต่มักพบการสื่อสารทางลบ เช่น การใช้คำพูดรุนแรง หรือพูดขัดขื่นมา แม้ว่าเด็กและเยาวชนกระทำผิดรุนแรงทางเพศจะมีปัญหาเล็กน้อยเกี่ยวกับความไม่มั่นคงในครอบครัว แต่ก็พบว่า พ่อแม่ของเขาจะมีความเครียดในชีวิตสมรสมาก อีกทั้งพ่อแม่ของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ จะมีปัญหาปัญหาสุขภาพจิตที่สมควรได้รับการรักษา มากกว่า และพ่อก็มักมีปัญหาเรื่องการติดสุรามากกว่า นอกจากนี้ พ่อแม่ของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ มักจะคาดหวังกับลูกสูง และมักกำหนดลูกอย่างมากหากมีผลการเรียนที่ไม่ดี

Miner, Siekert and Ackland (1997) พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำผิดทางเพศ จะมาจากครอบครัวที่มีสภาพวุ่นวาย พ่อโดยกำเนิดของเด็กและเยาวชน จะมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาและสาร

เสพติดเกือบ ร้อยละ 60 และมีประวัติการกระทำผิดอยู่ ร้อยละ 28 ส่วนแม่โดยกำเนิดของเด็กและเยาวชนนั้น พบว่ามีประวัติเกี่ยวข้องกับยาและสารเสพติด และที่เคยกระทำผิด มีอยู่ร้อยละ 28 และ 17 ตามลำดับ แม่ มักจะมีประวัติการรักษาทางจิตเวชร้อยละ 23 ในขณะที่พ่อมีอยู่ร้อยละ 13 นอกจากนั้น เด็กและเยาวชนยังมีพี่น้องที่มีประวัติการกระทำผิดอยู่เกือบ 1 ใน 5 ส่วนพี่น้องท้องเดียวกันกับพี่น้องคละพ่อแม่ จะมีประวัติอาการทางจิตคิดเป็น ร้อยละ 29 และ 20 ตามลำดับ มีข้อมูลอ้างอิงจำนวนมากจากการวิจัยที่พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาพฤติกรรมทางเพศจะมีปัญหาด้านความสามารถทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ขาดทักษะทางสังคม สัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อนและแยกตัวออกจากสังคม

2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางอาชญวิทยาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.4.1 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)

ทฤษฎีการควบคุมสังคม เป็นทฤษฎีหลักๆ ที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการทำนายพฤติกรรม การกระทำความผิดทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมทางสังคมส่งผลต่อ พฤติกรรมการควบคุมตนเองให้รู้จักผิดชอบชั่วดี (Miriam Williams Boeri, Claire E. Sterk, Kirk W. Elifson, 2006: 264-291)

Travis Hirschi ผู้คิดค้นและพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1969 ซึ่งเชื่อว่า มนุษย์เรามี แนวโน้มจะกระทำความผิดกฎหมายเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว เพียงแต่ควบคุมเอาไว้เท่านั้น (Under control) เหตุที่มนุษย์สามารถควบคุมไว้ได้ และไม่กระทำความผิด เนื่องจาก กลัวว่าจะทำให้เสียความสัมพันธ์อันดี กับเพื่อนฝูง ครอบครัว พี่น้อง เพื่อนบ้าน ครู-อาจารย์ นายจ้าง เป็นต้น หากความสัมพันธ์ในกลุ่ม ดังกล่าวขาดความเหนียวแน่น (Tie) หรือความผูกพัน (Bond) และขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นแล้ว คนเราก็จะมีความเป็นอิสระที่จะกระทำความผิด ท่ามกลางความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา กลุ่มทางสังคมต่างๆ คนที่ขาดความผูกพันต่อสังคม อาจมีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิด โดยเฉพาะ พฤติกรรมในเชิง Criminogenic behavior

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond theory) ยังคงได้รับการสนับสนุนต่อการ ทำนายพฤติกรรมการกระทำความผิดในหมู่วัยรุ่นในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะพฤติกรรมการกระทำ ผิดในลักษณะการใช้ความรุนแรง การผิดกฎระเบียบโรงเรียน และการชอบรวมกลุ่มสร้างความ เดือดร้อนรำคาญ รวมทั้งพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในวัยรุ่นก็สามารถทดสอบได้ด้วยทฤษฎีนี้

2.4.1.1 ปัจจัยของความผูกพันที่มีต่อสังคม (Elements of the social bond)

Hirschi ได้แยกปัจจัยของความผูกพันที่มีต่อสังคม (Social bond) ออกเป็น 4 ข้อ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านความรู้สึผูกพัน (Attachment)

ปัจจัยความผูกพันที่มีต่อสังคม (Social bond) ในความหมายกว้างก็คือ ความใส่ใจผู้อื่น ต่อความคิดเห็นและคาดหวังของผู้อื่นที่อยู่ในกรอบของกฎหมาย (Hindelang, 1973: 473) ความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้อื่นก็คือ เรื่องเกี่ยวกับบรรทัดฐานของสังคม Hirschi ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ attachment ไว้ว่า เป็นความรู้สึผูกพันหรือความรู้สึฝืนชอบชั่วดี (superego) อันเป็นความรู้สึกที่มีลักษณะคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนอื่นๆ มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว และถือว่าเป็นสาระสำคัญของความรู้สึผูกพันต่อผู้อื่น ก็คือเรื่องของการรับเอาบรรทัดฐานของสังคมเข้าไว้ในตัวบุคคล ในส่วนบรรทัดฐานของสังคมที่ใช้ร่วมกันของสมาชิกในสังคม หมายความว่า ถ้าบุคคลไม่ไวต่อการรับรู้หรือการรับเอาความคิดเห็นของคนอื่นๆ ไว้เป็นของตนก็จะถือว่า เขาไม่ได้ถูกตีกรอบโดยบรรทัดฐานของสังคม (หมายถึง การระงับยับยั้งการกระทำในทางไม่ดี โดยบรรทัดฐานของสังคม) ฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็จะมีอิสระที่จะก่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนสาระสำคัญของการรับเอาบรรทัดฐานของสังคม และความรู้สึฝืนชอบชั่วดี จึงมีพื้นฐานอยู่ที่เรื่องของความรู้สึผูกพันที่มีต่อผู้อื่น (Hirschi, 1969: 17-19)

2. ปัจจัยทางด้านการผูกมัด (Commitment)

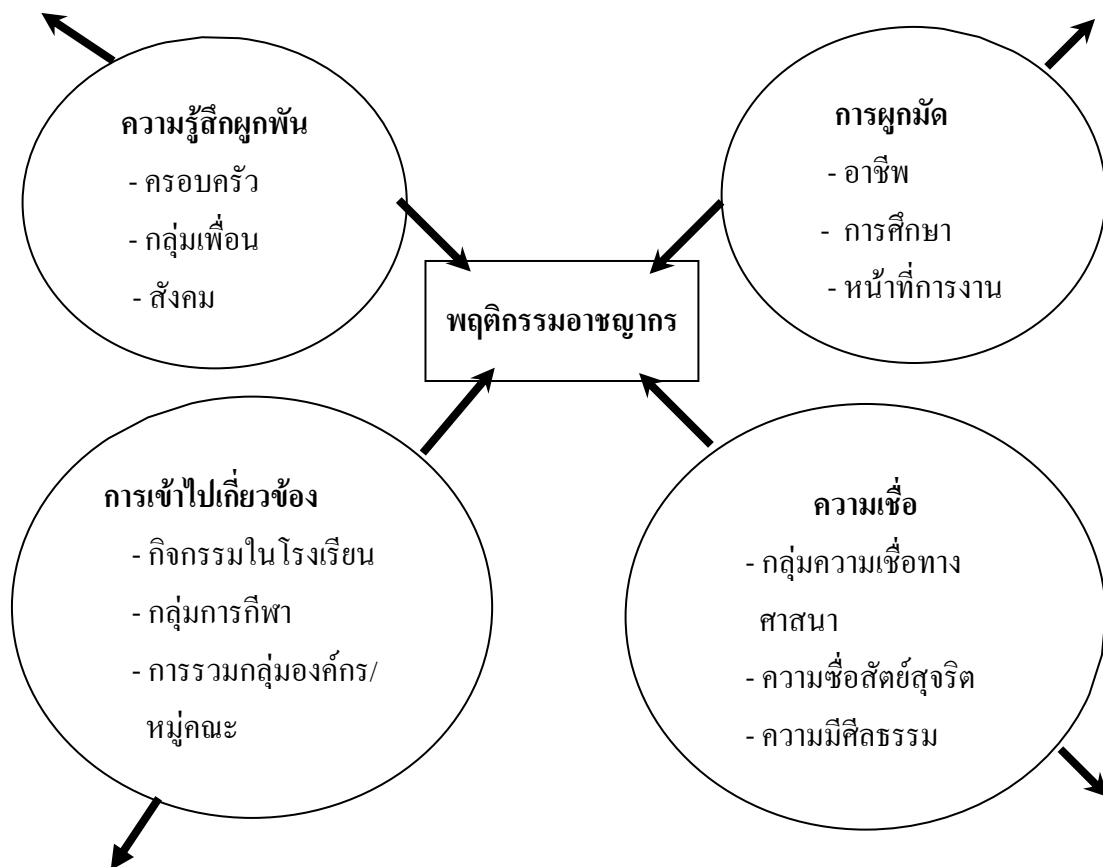
ปัจจัยทางด้านการผูกมัดนี้ หมายถึง การกระทำที่เกิดจากการไคร่ครวญถึงผลได้ (Benefit) หรือกำไร และผลเสีย (cost) หรือการเสี่ยง (risk) ก่อนที่จะกระทำการหรือผูกมัดตนเองไปกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเกี่ยวข้องกับเวลา การพยายาม และความตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น ก่อนที่บุคคลจะกระทำอะไรลงไปมักจะไตร่ตรองถึงผลได้ผลเสียของการกระทำนั้น ถ้าผลได้น้อยกว่าผลเสียคนเราก็คงจะไม่กระทำในสิ่งนั้น (Hirschi, 1969: 11) เนื่องจากคนเราไม่ต้องการเสี่ยงหรือสูญเสียทุนที่ตนเองลงไป หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า คนเราทำอะไรย่อมหวังผลกำไรหรือประโยชน์ที่จะได้รับ (Krohn and Massey, 1980: 531) แต่จะไม่ตัดสินใจไปในทางที่ต้องเสี่ยงหรือต้องลงทุนอย่างไม่สมเหตุผล ผล อีกตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดของ Hirschi กล่าวคือ บุคคลที่ผูกมัดตนกับแบบแผนบรรทัดฐานของสังคม จะมองเห็นว่าการเสี่ยงกับการติดคุก 1-10 ปี สำหรับการจีเอาเงิน 10 ดอลลาร์นั้นเป็นความโง่เขลา เพราะบุคคลนั้นจะพิจารณาแล้วว่าต้นทุนหรือความเสี่ยงกับการติดคุคนั้นสูงกว่าเงิน 10 ดอลลาร์ ที่ตัวเองจะจีเอาไปมากมายนัก (Hirschi, 1969: 20-21) หมายความว่าเขาจะไม่จีเอาเงินเพราะไม่คุ้มกัน

3. ปัจจัยทางการเข้าไปเกี่ยวข้อง (Involvement)

ปัจจัยทางด้านนี้ หมายถึง การเข้าไปหมกมุ่น หรือทุ่มเท เวลา และ พลังงานให้หมดไปกับกิจกรรมอย่างใด ฉะนั้น ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการทำความดีหรือการ กระทำต่างๆ อันเป็นไปตามระเบียบบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไป กระทำผิดหรือ แม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย เนื่องจากเวลาและพลังงานเป็นสิ่งที่จำกัด คนเราไม่สามารถจะทำอะไรได้พร้อมกันหลายลักษณะ (Hirschi, 1969: 22-23) จึงเห็นได้ว่า การที่ บุคคลทุ่มเทเกี่ยวข้องอยู่กับกิจกรรมหรือกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ย่อมช่วยลดโอกาส หรือยับยั้งไม่ให้เกิดการกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่ง Sutherland เองก็ยืนยันในความจริงข้อนี้ โดยเขา กล่าวว่า พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับ มีผลกระทบต่อการกระทำผิด คือ พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมดไปเสียแล้ว ซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกัน บุคคลไม่ให้มีเวลาคบค้าหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982: 490)

4. ปัจจัยทางด้านความเชื่อ (Belief)

ปัจจัยทางด้านนี้ หมายถึง การยอมรับค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงศีลธรรมและจริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีอาจฝ่าฝืนได้ จึงไม่กระทำผิด (DeKeseredy and Schwartz, 1996: 220) Hirschi ยังกล่าวไว้ว่า การมีความเชื่อ หรือ ยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็น ด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (Hirschi, 1969 : 202) เพราะบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็ คือการให้ความหมาย (definition) ที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม เพราะฉะนั้นการละเมิดบรรทัด ฐานหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่ใช้ร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์ และความหวังของคนอื่นๆ ในสังคม (Hirschi, 1969 : 18) ฉะนั้น การที่ เด็กมีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดานั้นจะก่อให้เกิดความรู้สึกยอมรับ เชื่อฟังบุคคลที่อยู่ในสถานภาพ หรือบทบาทตามที่บรรทัดฐานของสังคมกำหนด เช่น ถูกยอมรับเชื่อฟังหรือยอมรับความคิดเห็นค่านิยม ของบิดามารดา นักเรียนย่อมจะต้องเชื่อฟังหรือยอมรับความคิดเห็นของครูหรือของโรงเรียน

แผนภาพ 1 องค์ประกอบต่างๆ ของ Social bond ตามทฤษฎีของ Hirschi

(Element of the social bond)

งานวิจัยที่สนับสนุนทฤษฎีความผูกพันที่มีต่อสังคม (Social bond theory) จากการศึกษาของ Watroski et al. และคณะในเรื่อง “Social control and delinquency” ในปี ค.ศ. 1981 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายนั้น คือคนที่ปลีกตัวออกจากสังคมหรือคนที่ไม่มี ความผูกพันต่อสังคมนั้นเอง (Watroski et al., 1981: 525-541)

จากการศึกษาของ Patricia et al. และคณะในเรื่อง “The impact of family structure and quality on delinquency : a comparative assessment of structural and functional faceless” ในปี ค.ศ. 1998 พบว่า ความอ่อนแอของ Social bond ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีผลมาจากความสัมพันธ์กับครอบครัว อย่างเช่น ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวขัดแย้ง ครอบครัวที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็ก นอกจากนี้ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและความสัมพันธ์กับโรงเรียนก็เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายหรือคาดคะเนการกระทำผิดของเด็กได้ (Voorhis et al., 1998 : 235-261)

การศึกษางานวิจัยของ John Cochran and Ronald Akers ในเรื่อง “An exploration of the variable effects of religiosity on adolescent marijuana and alcohol use” ในปี ค.ศ. 1989 พบว่า เด็กที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางศาสนา และเป็นคนที่มีความเชื่อในเรื่องศาสนา รวมไปถึงด้านอายุด้วย จะเป็นคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด น้อยกว่าคนที่ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าว (Cochran and Aker, 1989: 198-225)

2.4.2 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland's Differential Associations Theory)

Sutherland (1947) ได้เสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงมาจากพันธุกรรมหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม หากแต่เกิดจากระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิด โดยการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าจะเป็นทางวาจา หรือลักษณะท่าทาง แต่การเรียนรู้ทางทฤษฎีนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเรียนรู้พฤติกรรมอื่นๆ โดยมีหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับกระบวนการที่บุคคลจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาชญากรรม ดังต่อไปนี้ คือ

1. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้
2. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นตามกระบวนการติดต่อสื่อสาร
3. หลักการสำคัญในส่วนของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมนั้น เกิดขึ้นในกลุ่มบุคคลที่สนิทสนมใกล้ชิดกัน
4. เมื่อพฤติกรรมอาชญากรรมได้รับการเรียนรู้นี้ จะรวมถึง 1) เทคนิคในการกระทำผิด ซึ่งบางครั้งก็สลับซับซ้อนแต่บางครั้งก็ง่าย 2) ทิศทางเฉพาะของแรงคลใจ แรงผลักดัน การใช้เหตุผล ตลอดจนทัศนคติเกี่ยวกับการทำความผิด
5. ทิศทางเฉพาะของแรงคลใจและแรงผลักดัน จะถูกเรียนรู้จากการทำให้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมาย ในบางสังคมบุคคลอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ในขณะที่บุคคลอื่นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย
6. หลักการสำคัญของการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันคือ บุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำผิดเพราะว่า ความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิดกฎหมาย

7. การคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน อาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ ระยะเวลา การให้ความสำคัญ และความเข้มข้น ซึ่งหมายความว่าถึงลักษณะของความแตกต่างกันของการคบหาสมาคม ระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม

8. กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม โดยการคบหาสมาคมกับรูปแบบของอาชญากรรม และต่อต้านอาชญากรรม จะมีความเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานที่เหมือนกับการเรียนรู้ทั่วไป

9. ในขณะที่พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการ และค่านิยมทั่วไป แต่ไม่จำเป็นต้องอธิบายโดยความต้องการและค่านิยมนั้น เนื่องจากพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรมก็มีความต้องการและค่านิยมเดียวกัน บุคคลลัทธิพิสัยก็เพื่อต้องการความมั่นคงทางการเงินเช่นเดียวกันกับกรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงทางการเงิน ความพยายามที่จะอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมจากแรงผลักดันและค่านิยมทั่วไป เช่น ความสุข การดิ้นรนเพื่อสถานภาพทางสังคม แรงกระตุ้นจากเงิน หรือความผิหวาง ฯลฯ คงจะต้องพบกับความไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นการอธิบายได้ทั้งพฤติกรรมอาชญากรรม และพฤติกรรมถูกกฎหมาย เจกเช่นเดียวกับกระบวนการหายใจ ที่จำเป็นสำหรับพฤติกรรมทุกประเภท แต่ไม่ได้แบ่งแยกกระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมาย

Sutherland (1947) ได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ 2 ประการของการเรียนรู้ตามทฤษฎีนี้ คือ องค์ประกอบแรกหมายความว่า เนื้อหาหรือสาระสำคัญของสิ่งที่ถูกเรียนรู้ (Content of what is learned) ซึ่งหมายความว่ารวมถึง เทคนิคพิเศษในการประกอบอาชญากรรม แรงคลใจที่เหมาะสม แรงกระตุ้น การอธิบายด้วยหลักเหตุผล ทักษะคติ และการทำให้บุคคลคล้อยตามหรือเห็นด้วยกับการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการรับรู้แนวความคิด ไม่ใช่การกระทำส่วน องค์ประกอบที่สองคือ กระบวนการที่การเรียนรู้ได้เกิดขึ้น (Process by which the learning takes place)

โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการคบหาสมาคมกับกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากความใกล้ชิดเท่านั้น บุคคลอาจเข้าสู่หรือผ่านกระบวนการเรียนรู้ได้เช่นกัน หากว่าได้มีโอกาสคบหาสมาคมกับผู้เป็นต้นเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้อย่างแตกต่างกันตามความถี่ (Frequencies) ระยะเวลา (Duration) การให้ความสำคัญ (Priority) และความเข้มข้น (Intensity) ซึ่งชัทเธอร์แลนด์ ได้ให้ความสำคัญกับความเข้มข้นว่า น่าจะมีอิทธิพลมากที่สุด ในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม ดังนั้น ตามทฤษฎีแล้ว หากบุคคลได้มีการเรียนรู้ถึงการยอมรับความเห็นกับพฤติกรรมละเมิดกฎหมาย มากกว่าการยอมรับพฤติกรรมที่ไม่ละเมิดกฎหมาย ในลักษณะที่บ่อยครั้ง เป็นเวลาค่อนข้างนาน ในระยะตอนต้นของช่วงชีวิต และมีต้นกำเนิดมาจากบุคคลที่มีความสำคัญ หรือมีชื่อเสียงแล้ว บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมละเมิดกฎหมาย

มากขึ้น และได้ให้ความสำคัญกับตัวแปร “การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เป็นอาชญากร” โดยให้เหตุผลว่า ความผูกพันกับเพื่อนจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ และการส่งเสริมสนับสนุน ทั้งในด้านความประพฤติ และความเห็นด้วยในพฤติกรรมดังกล่าวเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดี มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดี และเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมาย ในทางตรงกันข้าม เยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากรจะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมและเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม (Sutherland, 1947:129)

Aker (1998) ได้พัฒนาแนวความคิดของ Sutherland ซึ่งเป็นการผสมผสานทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกับหลักการเรียนรู้พฤติกรรม และได้มีการเพิ่มเติมคือ “พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ โดยผ่านทางความใกล้ชิดหรือทางการเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลอื่น” (พรชัย ชันดีและคณะ, 2543: 115) ซึ่งมีสาระสำคัญของทฤษฎีนี้คือ

1. การคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Associations) คือ การที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในพฤติกรรมเดียวกัน ซึ่งการคบหาสมาคมที่เกิดขึ้น มีระยะเวลานานกว่า มีความถี่บ่อยครั้งกว่า และบุคคลหรือสิ่งที่เป็นต้นแบบให้ความสำคัญมากกว่าหรืออยู่ใกล้ชิดมากกว่า ก็จะมีอิทธิพลกับบุคคลนั้นๆ

2. คำนิยาม (Definition) หมายถึง ทศนคติหรือความหมายที่บุคคลยึดติดกับหรือมีต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง หรือคือการกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์ และทศนคติที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำ ถ้ายึดติดกับพฤติกรรม คำนิยาม บรรทัดฐาน หรือสถานการณ์ที่ไม่ดี หรือไม่ถูกกฎหมาย บุคคลนั้นก็มีโอกาสที่จะเข้าถึง หรือมีพฤติกรรมอาชญากรรมได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีทศนคติในทางตรงกันข้าม

3. การสนับสนุนที่แตกต่างกัน (Differential Reinforcement) หมายถึง การสมดุลระหว่างรางวัลกับการลงโทษ ที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะละเว้นหรือจะกระทำผิดกฎหมาย ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนที่แตกต่างกันมี 2 รูปแบบ คือ

3.1 การสนับสนุนในทางบวก (Positive Reinforcement) หากกระทำผิดแล้วได้รับการยอมรับ ได้เงินทอง หรือมีความสุข ก็จะทำให้เกิดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำเพิ่มมากขึ้น

3.2 การสนับสนุนในทางลบ (Negative reinforcement) หากกระทำผิดแล้วบุคคลสามารถหลบหนีได้ หรือหลบเลี่ยงจากการถูกลงโทษได้ ก็จะเป็นการเพิ่มโอกาสของการกระทำผิดได้เช่นกัน

4. การเลียนแบบ (Imitation) หมายถึง การเข้าไปยุ่งเกี่ยวในพฤติกรรมหลังจากที่ได้มีการสังเกต จดจำพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับบุคคลอื่น การเลียนแบบขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ รูปแบบของพฤติกรรม ตลอดจนผลที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น (สังเกตรูปแบบที่เด่นชัด)

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำความผิดดังได้กล่าวมานั้น พบว่าในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน มุ่งดำเนินการโดยให้ความสำคัญของแนวคิดที่ว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดอันเนื่องมาจากปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสภาพแวดล้อมหรือสังคม โดยปัจจัยต่างๆ อาจจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ ดังนั้น กระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน จึงมุ่งที่การแก้ไข ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนมากกว่าการลงโทษ นักจิตวิทยาจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยนำแนวคิด ทฤษฎีและวิธีการทางจิตวิทยาซึ่งเป็นศาสตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมมาใช้ประโยชน์ในการศึกษา วิเคราะห์ ให้เข้าใจ และสรุปถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชนแต่ละราย เพื่อเป็นแนวทางในการบำบัด ฟื้นฟู ให้เหมาะสม จึงจะเป็นการแก้ไขการกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชนได้ และยังเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนต่อไป

2.4.3 ทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization Theory)

Clifford Shaw and Henry McKay (1931) ได้ทำการศึกษาการกระทำผิดของเยาวชนกับเขตชุมชนเมือง เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดของเยาวชน กับเขตชุมชนที่พักอาศัยอยู่เฉพาะในเมืองชิคาโก ได้สรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมกับลักษณะทางสังคมว่า อาชญากรรมและปัญหาสังคมนั้น มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางนิเวศวิทยาที่เรียกว่า “การบุกรุกการครอบครองและการสืบทอดอำนาจ” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเจริญเติบโตของเมืองในลักษณะออกจากจุดศูนย์กลาง เมื่อเขตพื้นที่ใดถูกบุกรุกโดยผู้มาอยู่อาศัยใหม่ ความผูกพันหรือกลไกการควบคุมทางสังคมของเขตนั้นก็จะถูกทำลายไป เนื่องจากผู้คนที่มาอาศัยอยู่ใหม่ จะมีลักษณะทางกายภาพและความเชื่อ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและค่านิยมที่แตกต่างไปจากประชากรที่อาศัยอยู่เดิม ทำให้ความเป็นระเบียบของสังคมที่เคยมีอยู่ก่อนถูกทำลายไป เนื่องจากเขตชุมชนกำลังถูกเปลี่ยนแปลง และประชากรที่อาศัยอยู่ก็ไม่ได้ให้ความสนใจกับความเสื่อมโทรมนี้ และความผูกพันระหว่างผู้อยู่อาศัยก็ลดน้อยลง ต่างคนต่างอยู่ไม่ยุ่งเกี่ยวต่อกัน การมีกิจกรรมร่วมกันก็ลดน้อยลงตามลำดับ เป็นเหตุให้ผู้อยู่อาศัยไม่สามารถที่จะควบคุม เยาวชนในเขตชุมชนนั้นได้อีกต่อไป ในที่สุดเขตชุมชนนั้นก็กลายเป็นดินแดนแห่งความขัดแย้งระหว่างผู้อยู่อาศัย เนื่องจากความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ สีผิว วัฒนธรรม หรืออาชีพ อีกทั้งจะมีแก๊งวัยรุ่นนมาคอยก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือวุ่นวาย ตลอดจนประกอบอาชญากรรมต่างๆ ปรากฏการณ์นี้ จะพบเด่นชัดในโซนที่กำลังเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่เก่าแก่ที่สุดของเมือง ถิ่นที่อยู่ของประชากรในเขตนี้กำลังเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ เนื่องจากพื้นที่

ส่วนนี้ถูกคาดหวังว่าจะถูกแทนที่ด้วยธุรกิจและอุตสาหกรรม ทำให้ส่วนนี้ของเมืองไม่มีผู้ใดอยากอาศัยอยู่ จึงกลายเป็นถิ่นที่อยู่ของพวกคนจน หรือชนชั้นต่ำในเมือง ซึ่งรวมทั้งคนต่างด้าว หรือชาวชนบทที่เพิ่งอพยพเข้ามาในเมือง เพราะค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยมีราคาถูกที่สุดในเขตนี้ของเมือง ทำให้เขตนี้เกิดสภาพที่เรียกว่า “สังคมไร้ระเบียบ” ซึ่งการที่สังคมมีสภาพไร้ระเบียบนี้เอง ได้เป็นสาเหตุของอัตราการกระทำผิดกฎหมายสูง และส่งผลให้ชนบธรรมเนียมหรือกลไกควบคุมทางสังคมที่มีอยู่นั้นลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งไม่มีกลไกควบคุมทางสังคมเลย เป็นเหตุให้คนในเขตชุมชนนั้นมีอัตราการกระทำผิดสูงกว่าเขตชุมชนอื่น และพฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนของประชากรในเขตนี้ เป็นพฤติกรรมปกติของบุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตนี้ ซึ่งแสดงออกมาเพื่อตอบโต้สภาพสังคมที่ไม่ปกติ

Vold & Bernard (1986) ได้สรุปเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของอาชญากรในแหล่งเสื่อมโทรม ว่ามีดังต่อไปนี้ คือ

1. โดยทั่วไปแล้ว ผู้กระทำผิดกฎหมายจะมีลักษณะไม่แตกต่างกับประชากรทั่วไปของสังคมในด้าน ระดับสติปัญญา สภาพร่างกาย บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
2. ในชุมชนที่มีสถิติอาชญากรรมสูงจะปรากฏว่า กลไกควบคุมทางสังคมของชุมชนที่ทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชน มักจะแตกสลายหรือไม่มีที่อยู่ นอกจากนี้ ผู้ปกครองและเพื่อนบ้านมักจะยอมรับหรือไม่ต่อต้านความประพฤติผิดกฎหมาย เป็นเหตุให้เด็กถูกเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่มีการยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมาย
3. ในละแวกชุมชนจะเปิดโอกาสสำหรับการกระทำผิดกฎหมาย เช่น การมีแหล่งรับซื้อของโจร หรือสภาพอาคารที่เสื่อมโทรมสำหรับเป็นที่ซ่อนทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดกฎหมาย อีกทั้งชุมชนยังขาดการส่งเสริมพัฒนาความรู้ ความสามารถของคนในชุมชน ในด้านความพร้อม เพื่อจะออกไปประกอบวิชาชีพที่สุจริตอีกด้วย
4. เด็กและเยาวชนในชุมชนเหล่านี้ จะเริ่มเรียนรู้พฤติกรรมผิดกฎหมาย ตั้งแต่เยาว์วัย
5. บางชุมชนจะมีประเพณีในการถ่ายทอดความรู้หรือเทคนิคในการกระทำผิดกฎหมาย จากเด็กโตสู่เด็กเล็ก เช่น การชิงหรือปล้นทรัพย์ การลักทรัพย์ในห้างร้าน การโจรกรรมรถยนต์ ฯลฯ ซึ่งเป็นเหตุให้แต่ละชุมชนจะเป็นศูนย์รวมของผู้กระทำผิดประเภทเดียวกันมาเป็นเวลานาน
6. การควบคุมสังคมโดยกลไกของรัฐ ไม่สามารถยับยั้งกระบวนการเรียนรู้ หรือการถ่ายทอดพฤติกรรมผิดกฎหมายเหล่านี้ได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิระ เลาหบุตร (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังชายในเรือนจำบางขวาง กรณีศึกษาเฉพาะกรณีความผิดข่มขืนกระทำชำเรา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการกระทำความผิดทางเพศของผู้ต้องขังชาย และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของผู้ต้องขังชาย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำบางขวาง โดยเฉพาะคดีข่มขืนแล้วฆ่าและต้องโทษในระยะเวลาตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 220 ราย ผลการศึกษา พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง นับถือศาสนาพุทธ มีรายได้ต่อเดือน 3,000-16,000 บาท เป็นโสด มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวอบอุ่น ส่วนใหญ่ถูกศาลตัดสินลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต มีอุปนิสัยชอบดื่มเหล้า ชอบสูบบุหรี่ เสพยาเสพติด เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชนบท ไม่เคยมีเพื่อนที่กระทำความผิดทางเพศมาก่อน จึงไม่ได้รับการสั่งสอนเทคนิควิธีการกระทำความผิดทางเพศจากกลุ่มเพื่อน ไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย ส่วนใหญ่มีการติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อมวลชนต่างๆ ประจำ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับการที่เหยื่อหรือผู้เสียหายขี้ขลาด การดื่มเหล้าและอยู่ในอาการมึนเมาขาดสติยังคิด การขาดการยับยั้งชั่งใจหรือเกิดอารมณ์ชั่ววูบ มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ส่วนการแก้แค้น การสั่งสอนให้บทเรียนแก่ผู้เสียหายไม่มีผลต่อการกระทำทางเพศ

4. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจในเรื่องของเหยื่อหรือผู้เสียหายขี้ขลาด การขาดการยับยั้งชั่งใจหรือเกิดอารมณ์ชั่ววูบ การติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อมวลชน การมีอุปนิสัยส่วนตัวที่ชอบดื่มเหล้า และการเกรงกลัวต่อการลงโทษ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศในเรื่องระยะเวลาในการถูกลงโทษของผู้ต้องขังชาย

พรพิมล สุทธิสมบุญ (2549) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยทางการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด มีผลต่อความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดบ่อยๆ มีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชน ที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดมาแล้วน้อยครั้ง

พรศิริ มุลติชัย (2541) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อายุ 16-18 ปี เคยมีความประพฤติเบี่ยงเบนมาก่อน ได้แก่ การดื่มเหล้า เสพกัญชา เล่นการพนัน ชอบทะเลาะวิวาท หนีออกจากบ้าน เที่ยวกลางคืน มีการเรียนรู้เรื่องเพศมาจากหนังสือหรือนิตยสารเกี่ยวกับเพศ ผู้เสียหายมีอายุ 21 ปีขึ้นไป เป็นคนรู้จักคุ้นเคยกันกับเหยื่อ เคยถูกเหยียดหยามมาก่อนจึงเกิดความรู้สึกแค้น และสถานที่เกิดเหตุเป็นบ้านของตนเอง ในขณะที่เกิดเหตุมีพี่น้องพักอาศัยอยู่ในบ้านขณะนั้นด้วย และการข่มขืนที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะที่มีความรุนแรงมาก

พิศาล มุขแจ้ง (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ และปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความกระทำความผิดทางเพศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ในฐานความผิดการข่มขืนกระทำชำเรา การข่มขืนกระทำชำเราและฆ่า ซึ่งต้องขังอยู่ในเรือนจำบางขวาง จังหวัดนนทบุรี พบว่า

1. ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี เป็นโสด มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาเท่านั้น
2. โครงสร้างทางสังคมและปัจจัยทางสังคม ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ก่อนกระทำความผิดพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีเขตที่พักอยู่ในชนบท ก่อนกระทำความผิดเป็นผู้ว่างงานมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิง หรือแม้กระทั่งการเที่ยวสถานบริการ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับคดี ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ถูกศาลพิพากษาจำคุก ช่วงระหว่าง 26-35 ปี ในการกระทำความผิดนี้ ผู้กระทำความผิดไม่ได้คิดไตร่ตรองไว้ก่อน และกระทำความผิดเพียงลำพังคนเดียว สาเหตุส่วนใหญ่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศในครั้งนี้ เนื่องจากมีโอกาสและสถานที่อันวญ อย่างไรก็ตามผู้ต้องขังส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน
4. ผลการศึกษา พบว่า สถานภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยที่ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเรามากกว่าผู้ต้องขังที่มีรายได้สูง

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ (2510, อ้างถึงใน พัฒนา เพ็ญอำ, 2541) ศึกษาพบว่า สภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญในการที่ผลักดันเด็กไปสู่พฤติกรรมกระทำผิด คือ เด็กที่กระทำผิดกฎหมายนั้น จะได้รับความสนใจจากบิดามารดาน้อยกว่าเด็กปกติ สภาพบรรยากาศในครอบครัวดังเคยมี

ปัญหาอยู่เสมอ เช่น การทะเลาะเบาะแว้ง บิดามารดาไม่มีระเบียบ ไม่ค่อยที่จะพูดคุยกับเด็กและตัวเองก็ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวมากเท่ากับเด็กปกติ

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511, อ้างถึงใน พัฒนา เพื่อก้าว, 2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัญหาครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง” พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวผลักดันให้เด็กต้องหนีปัญหาออกจากบ้าน และคบเพื่อนเลวจนในที่สุดก็กระทำความผิด สภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในสภาพที่ใกล้ชิดกับบ้านแต่สาเหตุนอกบ้าน ได้แก่ การหย่าร้างของบิดามารดา การมีสามีหรือภรรยาใหม่ของบิดามารดาเป็นเหตุให้ไม่มีเวลาให้กับเด็ก และยังพบว่าสภาพจิตใจของบิดานี้ไม่ค่อยดีอันเนื่องมาจากการติดการพนันหรือดื่มสุราเป็นประจำจนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ไปประจบอารมณ์ต่างๆ กับเด็กซึ่งเด็กต้องตกเป็นผู้รับอารมณ์อันไม่พึงปรารถนาอยู่ตลอดเวลา นานเข้าก็ทนสภาพไม่ได้หนีออกจากบ้าน คบเพื่อนเลว และกระทำความผิดในที่สุด

สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ (2548) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำความผิด มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา ของผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำความผิดบ่อยๆ หรือกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิดน้อยครั้ง

สุนทรี ศิลพิพัฒน์ (2524) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำความผิดทางเพศของเยาวชน พบว่า ช่วงอายุที่กระทำความผิดจะอยู่ในช่วงระหว่าง 14-24 ปี เป็นผู้มีการศึกษาค่อนข้างน้อยไม่เกินระดับ ป. 5 ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นมีแต่เพียงบิดาหรือมารดา และในบางรายอยู่กับบุคคลอื่น เพอร์เซนต์ของบิดามารดาและพี่น้องที่ติดสุราสูงมาก เป็นแนวโน้มให้ผู้กระทำความผิดใช้สุราเป็นเครื่องจูงใจให้กล้าในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่จะมีสัมพันธ์กับเพื่อน แต่ไม่ค่อยจะชอบครูและไม่ชอบคนแปลกหน้า และพึงพิงเพื่อนสนิทและเพื่อนที่ใกล้ชิดมากกว่า

สุนนทิพย์ ไชยเหล็ก (2546) ศึกษาเรื่องความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน พบว่าเด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดหรือไม่ ประกอบไปด้วยปัจจัยหลายอย่าง โดยครอบครัวเป็นปัจจัยแรกในการหล่อหลอมแนวคิด ทักษะต่อการใช้ความรุนแรง ตลอดจนบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน ซึ่งหากมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมาะสมซึ่งใกล้ชิดกับตัวเด็กมากระตุ้น จะส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้ง่าย ซึ่งไม่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่ไม่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หากแต่เมื่อประสบกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมาะสมมากระตุ้น หากครอบครัวที่ไม่มีการใช้ความรุนแรงไม่สามารถหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนมี

บุคลิกภาพที่มีความเข้มแข็งสามารถทนทานต่อสิ่งชั่วร้ายได้ เด็กและเยาวชนที่ไม่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ก็มีโอกาสในการกระทำผิดได้เช่นกัน

ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่เคยมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หากไม่ได้รับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมาะสมภายนอกเป็นตัวกระตุ้น ก็อาจเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขดังเช่นผู้ที่ไม่เคยประสบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

อรรถพรณ เทศปุระ (2524) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งชายและหญิงได้กระทำความผิด จำนวน 224 คน เป็นคนที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำ ครอบครัวก็มีระดับการศึกษาที่ต่ำ ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว เป็นบ้านเช่าหรือ แหล่งเสื่อมโทรม ครอบครัวมีรายได้น้อยและมีการเลี้ยงดูแบบควบคุมแต่ให้ความรักน้อย ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกฎหมาย เคยถูกจับมาแล้วเกินกว่า 2 ครั้ง ซึ่งเป็นความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและศาลตัดสินให้ฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 8-12 เดือน นอกจากนี้ยังพบว่า การโดนจับกุมบ่อยครั้งทำให้มีการกระทำผิดที่รุนแรงและบ่อยครั้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เป็นผู้ชายมีแนวโน้มที่กระทำผิดสูงขึ้น และก่อคดีที่รุนแรงขึ้นลักษณะของการลงโทษจะนานและหนักยิ่งขึ้นมากกว่าเพศหญิง

เอกภพ อินทวิวัฒน์ (2542) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์แวดล้อม วิธีการกระทำความผิด ความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์แวดล้อม วิธีการกระทำความผิดกับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ ประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราที่ถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำกลาง 6 แห่ง คือ เรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำบางขวาง เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา เรือนจำกลางสมุทรปราการ เรือนจำกลางนครปฐม และเรือนจำกลางพิษณุโลก จำนวน 300 คน ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ และแสดงผลโดยการบรรยาย ผลการศึกษา พบว่า

1. ข้อมูลปัจจัยภูมิหลัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 นับถือศาสนาพุทธ มีสถานภาพสมรสเป็นโสด ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,000-5,000 บาท มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบดูแลจำนวน 3 คน ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษในวัยเด็ก ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะถูกผู้ปกครองลงโทษโดยใช้วิธีการว่ากล่าวตักเตือน

2. ข้อมูลปัจจัยด้านสถานการณ์แวดล้อม ผู้ตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่ที่มิดชิดในการกระทำความผิด โดยรู้จักคุ้นเคยกับสถานที่ที่มิดชิดนั้นเป็นอย่างดี เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของตน ประกอบกับผู้กระทำความผิดรู้จักคุ้นเคยกับผู้เสียหายมาก่อน โดยเชื่อว่าสถานที่เหล่านั้น ไม่มีบุคคลอื่นมาพบเห็นขณะกระทำความผิด และหากถ้ามีบุคคลอื่นมาพบก็จะหยุดดำเนินการข่มขืน และยังเชื่อว่าภายหลังจากการกระทำความผิดแล้วจะรอดพ้นจากการถูกจับกุม

3. ข้อมูลปัจจัยวิธีการกระทำความผิด ในเรื่องของการใช้ประสพการณ์และดุลยพินิจ กลุ่มตัวอย่างจะคิดวิธีการกระทำความผิดเอาเองทั้งหมดหรือตามสถานการณ์เฉพาะหน้า ในบางส่วนจะมีการจดจำการกระทำความผิดมาจากภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์ โดยใช้กลอุบายหลอกล่อผู้เสียหายให้หลงเชื่อแล้วจึงดำเนินการข่มขืน

4. ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงในการกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะกระทำความผิดในระดับความรุนแรงน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างจะทำการข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายเพียงลำพังคนเดียว หลอกล่อผู้เสียหายให้หลงเชื่อ ในบางครั้งอาจใช้เงินหรือสิ่งของกับผู้เสียหาย

โอพาร์ เอี่ยมประภาส (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ผลการการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมี 4 ปัจจัย ได้แก่ ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา, ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด, ฐานะทางเศรษฐกิจ และลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

โควิลล์ และคณะ (Coville and other อ้างถึงใน กรรณิการ์ มณเฑียร, 2544) ได้ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่เด็กมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม พบว่ามีสาเหตุมาจากความสัมพันธ์กับบิดามารดา กล่าวคือ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ถูกตามใจมากเกินไปจนขอบเขตจะมีลักษณะคล้ายทารกที่เลี้ยงไม่รู้จักโต ไม่รู้จักยับยั้งความต้องการเป็นปฏิกิริยาต่อสังคมและก้าวร้าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ โดยเฉพาะปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศกรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาคัดส่งลงโทษในคดีความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ กรณีการพยายามข่มขืนกระทำชำเรา, การข่มขืนกระทำชำเรา, การโทรมหญิง, การกระทำความผิดอาญา ที่ถูกคุมขังและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 234 คน ซึ่งได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา	35 คน
2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	60 คน
3. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา	40 คน
4. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร	49 คน
5. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก	50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยจะเลือกศึกษาจากประชากรที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา คือ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายอุเบกขา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายสิรินธร และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้ที่ได้รับจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยครอบคลุมถึงเนื้อหาที่ต้องการจะศึกษาและนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้มีวิธีการดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่จะสร้างจากทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย โดยทำการศึกษาจากตำราเอกสารงานวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงาน ฯลฯ นำมากำหนดเป็นเนื้อหาสาระของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมถึงเนื้อหาที่จะทำการศึกษา โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้มีประสบการณ์ ตรวจสอบ พร้อมกับให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงให้มีความถูกต้องชัดเจน

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นที่จะนำไปใช้ เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

- การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขดำเนินการต่อไป

- การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับเด็กและเยาวชนชายในศูนย์เรกรับบ้านเมตตา ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ซึ่งจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{1 - \sum sk^2}{sx^2} \right)$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถาม

sk^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum sk^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. สารสำคัญของแบบสอบถาม สามารถจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้กระทำผิด เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส การมีบุตร การนับถือศาสนา รายได้ ภูมิภูมิลำเนา

ส่วนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม ที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศ เช่น ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม

ส่วนที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง เช่น ความถี่ในการคบหาเพื่อน ระยะเวลาในการคบหาเพื่อนและจำนวนเพื่อนที่คบหา

3. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย ลักษณะข้อคำถาม 2 รูปแบบ คือ

3.1 คำถามปลายเปิดที่มีไว้ให้เลือกคำตอบ หรือข้อคำถามที่มีตัวเลือกกำหนดไว้ให้

3.2 ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้เทคนิคการวัดของ Likert Scale สร้างแบบสอบถามและกำหนดเนื้อหาในข้อคำถามให้ครอบคลุมเรื่องที่ทำการศึกษา โดยเรียบเรียงข้อความที่จะศึกษาประกอบด้วยข้อความเชิงบวก ซึ่งสามารถแบ่งคำตอบได้ 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

เป็นประจำ/มากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	5
บ่อยครั้ง/มาก/เห็นด้วย/ถูกต้องที่สุด	ระดับคะแนน	4
บางครั้ง/ปานกลาง/ไม่แน่ใจ/ถูกต้องมาก	ระดับคะแนน	3
นานๆครั้ง/น้อย/ไม่เห็นด้วย/ถูกต้องน้อย	ระดับคะแนน	2
ไม่เลย/น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ถูกต้องน้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1

การแสดงระดับคะแนนเฉลี่ยจะพิจารณาจากคะแนนของคำตอบ โดยใช้เกณฑ์การคำนวณจาก

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

1.00 - 1.08 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับน้อยมาก
1.81 - 2.06 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับน้อย
2.61 - 3.40 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับมาก
4.21 - 5.00 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับมากที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ และรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3.3.2 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บข้อมูล

3.3.3 ผู้วิจัยทำหนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ถึงศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายอุเบกขา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายสิรินธร และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

3.3.4 ผู้วิจัยอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดของแบบสอบถาม ก่อนที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.3.5 ผู้วิจัยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ จนครบทุกปัจจัย จากนั้นทำการตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม

3.3.6 เมื่อผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 234 คน แล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสรุปและวิเคราะห์ ตามแนวทางของการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 รวบรวมแบบสอบถามจากการตอบของกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว ผู้วิจัยจะได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นทำการกำหนดหมายเลขประจำแบบสอบถามเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2 ลงแบบสอบถาม และทำการลงรหัสแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

3.4.3 นำรหัสที่ได้ไปบันทึกข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ววิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสถิติที่เหมาะสมกับระดับการวัดและประเภทของตัวแปรดังต่อไปนี้

- สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)
- การแจกแจงความถี่และอัตราส่วนร้อยละ (Percentages)
- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

- สถิติเพื่อใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการกระทำผิด ได้แก่ การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (T-test), Analysis of Variance (ANOVA) และ Multiple Classification Analysis (MCA)

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ กรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล นี้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 8 ส่วนด้วยกันได้แก่

- 4.1 ความถี่และร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง
- 4.2 ความถี่และร้อยละของปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond)
- 4.3 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association)
- 4.4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History)
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัด
- 4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ) ของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน
- 4.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis) ของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (n = 234)		
บ้านมุกดา	35	15.0
บ้านกรุณา	60	25.6
บ้านอุเบกขา	40	17.1
บ้านสิรินธร	49	20.9
บ้านกาญจนาภิเษก	50	21.4
ภูมิลาเนา (n = 234)		
กรุงเทพมหานคร	105	44.9
ต่างจังหวัด	129	55.1
อายุในขณะกระทำผิด (n = 234)		
ต่ำกว่า 12 ปี	2	0.9
13 – 15 ปี	81	34.6
16 – 18 ปี	150	64.1
19 ปีขึ้นไป	1	0.4
อายุเฉลี่ย	15.91	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.221	
อายุต่ำสุด	12	
อายุสูงสุด	18	
อายุปัจจุบัน (n = 234)		
ต่ำกว่า 14 ปี	3	1.3
15 – 17 ปี	99	42.3
18 – 20 ปี	103	44.0
21 – 23 ปี	28	12.0
24 ปีขึ้นไป	1	0.4
อายุเฉลี่ย	18.13	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.994	
อายุต่ำสุด	14	
อายุสูงสุด	28	

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ระดับการศึกษา (n = 234)		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	4	1.7
ประถมศึกษา	68	29.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	103	44.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	56	23.9
อนุปริญญา / ปวส.	1	0.4
ปริญญาตรี	2	0.9
รายได้ก่อนถูกดำเนินคดี (n = 232)		
ต่ำกว่า 1,500 บาท	64	27.4
1,501 – 3,000 บาท	28	16.2
3,001 – 4,500 บาท	25	10.7
4,501 – 6,000 บาท	45	19.2
6,001 บาทขึ้นไป	62	26.5
รายได้เฉลี่ย	4,362.50	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4,289.312	
รายได้ต่ำสุด	0	
รายได้สูงสุด	45,000	
ศาสนา (n = 234)		
พุทธ	212	90.6
คริสต์	5	2.1
อิสลาม	17	7.3
สถานภาพสมรส (n = 234)		
โสด	168	71.8
อยู่ด้วยกัน (โดยไม่ได้สมรส)	52	22.2
สมรสและอยู่ด้วยกัน	8	3.4
หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	6	2.6

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
กรณีอยู่ด้วยกัน(ทั้งไม่ได้สมรสและสมรส)		
มีบุตรกี่คน (n = 234)		
มีบุตร	36	15.4
ไม่มีบุตร	118	50.4
ไม่มีบุตรเพราะ โสด/ แยกกันอยู่/ หย่าร้าง	80	34.2
กรณีที่มีบุตร (n = 36)		
มีบุตรจำนวน 1 คน	31	86.1
มีบุตรจำนวน 2 คน	5	13.9
สถานภาพสมรสของบิดามารดา (n = 234)		
อยู่ด้วยกัน	121	51.7
แยกกันอยู่	78	33.3
หม้าย/หย่าร้าง	35	15.0
กรณีที่มีพ่อ-แม่ หย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือเป็นหม้าย ท่านอาศัยอยู่กับใคร ก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้าย (n = 234)		
บิดา	15	6.4
มารดา	56	23.9
พี่ หรือ น้อง	9	3.8
ญาติ – พี่น้อง	40	17.1
อยู่กับบิดา – มารดา (ครอบครัวยังอยู่ด้วยกัน)	94	40.2
แฟนหรือคนรัก	20	8.5
ลักษณะสภาพครอบครัวที่ผ่านมา (n = 234)		
รักใคร่กลมเกลียวกันดี	120	51.3
ทะเลาะเบาะแว้งเป็นบางครั้ง	56	23.9
ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	21	9.0
ทะเลาะเบาะแว้งกันนานๆ ครั้ง	37	15.8

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ลักษณะพฤติกรรมของบิดา (n = 234)		
สูบบุหรี่		
บ่อยๆ	78	33.3
เป็นประจำ	64	27.4
เป็นบางครั้ง	31	13.2
นานๆ ครั้ง	16	6.8
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	45	19.2
ดื่มสุรา		
บ่อยๆ	29	12.4
เป็นประจำ	39	16.7
เป็นบางครั้ง	73	31.2
นานๆ ครั้ง	47	20.1
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	46	19.7
เล่นการพนัน		
บ่อยๆ	9	3.8
เป็นประจำ	12	5.1
เป็นบางครั้ง	45	19.2
นานๆ ครั้ง	58	24.8
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	110	47.0
ทะเลาะเบาะแว้ง		
บ่อยๆ	10	4.3
เป็นประจำ	23	9.8
เป็นบางครั้ง	48	20.5
นานๆ ครั้ง	76	32.5
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	77	32.9

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ที่ผิดกฎหมาย)		
บ่อยๆ	10	4.3
เป็นประจำ	8	3.4
เป็นบางครั้ง	17	7.3
นานๆ ครั้ง	31	13.2
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	168	71.8
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง		
บ่อยๆ	2	0.9
เป็นประจำ	6	2.6
เป็นบางครั้ง	10	4.3
นานๆ ครั้ง	21	9.0
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	195	83.3
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา		
บ่อยๆ	2	0.9
เป็นประจำ	4	1.7
เป็นบางครั้ง	14	6.0
นานๆ ครั้ง	20	8.5
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	194	82.9
ลักษณะพฤติกรรมของมารดา (n = 234)		
สูบบุหรี่		
บ่อยๆ	15	6.4
เป็นประจำ	8	3.4
เป็นบางครั้ง	11	4.7
นานๆ ครั้ง	13	5.6
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	187	79.9

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ดื่มสุรา		
บ่อยๆ	3	1.3
เป็นประจำ	10	4.3
เป็นบางครั้ง	19	8.1
นานๆ ครั้ง	48	20.5
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	154	65.8
เล่นการพนัน		
บ่อยๆ	16	6.8
เป็นประจำ	14	6.0
เป็นบางครั้ง	23	9.8
นานๆ ครั้ง	37	15.8
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	144	61.5
ทะเลาะเบาะแว้ง		
บ่อยๆ	9	3.8
เป็นประจำ	22	9.4
เป็นบางครั้ง	28	12.0
นานๆ ครั้ง	59	25.2
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	116	49.6
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ที่ผิดกฎหมาย)		
บ่อยๆ	3	1.3
เป็นประจำ	6	2.6
เป็นบางครั้ง	12	5.1
นานๆ ครั้ง	14	6.0
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	199	85.0

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง		
บ่อยๆ	0	0
เป็นประจำ	1	0.4
เป็นบางครั้ง	11	4.7
นานๆ ครั้ง	6	2.6
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	216	92.3
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา		
บ่อยๆ	0	0
เป็นประจำ	3	1.3
เป็นบางครั้ง	3	1.3
นานๆ ครั้ง	17	7.3
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว	211	90.2
อาชีพของบิดา (n = 232)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18	7.7
รับราชการ	20	8.6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.7
ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน	30	12.9
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	49	21.1
เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)	18	7.8
รับจ้างทั่วไป	93	40.1
อาชีพของมารดา (n = 233)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	28	12.0
รับราชการ	9	3.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	0.4
ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน	30	12.9
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	72	30.9
เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)	21	9.0
รับจ้างทั่วไป	72	30.9

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
รายได้ของบิดามารดา (n = 219)		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	39	16.7
5,001 – 10,000 บาท	76	32.5
10,001 – 15,000 บาท	39	16.7
15,001 – 20,000 บาท	32	13.7
20,001 บาทขึ้นไป	48	20.5
รายได้เฉลี่ย	17,997.23	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	17,561.51	
รายได้ต่ำสุด	0	
รายได้สูงสุด	100,000	

4.1 ความถี่และค่าร้อยละของประชากรตัวอย่างโดยการพิจารณาจากปัจจัยภูมิหลัง (ตาราง 2)

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 234 คน ประกอบด้วย ศูนย์ฝึกฯ บ้านมุกดา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ศูนย์ฝึกฯ บ้านกรุณา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ศูนย์ฝึกฯ บ้านอุเบกขา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ศูนย์ฝึกฯ บ้านสิรินธร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และศูนย์ฝึกฯ บ้านกาญจนาภิเษก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4

4.1.2 ภูมิถิ่นกำเนิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9

4.1.3 อายุขณะกระทำผิดครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุขณะกระทำผิดครั้งแรกอยู่ในระหว่าง 16 - 18 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 รองลงมาคือ กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 15 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 กลุ่มอายุต่ำกว่า 12 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และกลุ่มอายุมากกว่า 19 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 15.91 ปี อายุต่ำสุด 12 ปี และอายุสูงสุด 18 ปี

4.1.4 อายุปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุปัจจุบันอยู่ในระหว่าง 18 - 20 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ กลุ่มอายุระหว่าง 15 - 17 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 กลุ่มอายุระหว่าง 21 - 23 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 กลุ่มอายุน้อยกว่า 14 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และกลุ่มอายุมากกว่า 24 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 18.13 ปี อายุต่ำสุด 14 ปี และอายุสูงสุด 28 ปี

4.1.5 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา (ป.1-ป.6) จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และระดับอนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

4.1.6 รายได้ของผู้กระทำผิดก่อนถูกดำเนินคดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่น้อยกว่า 1,500 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมาคือ กลุ่มรายได้มากกว่า 6,001 บาทขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 4,501 - 6,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 1,501 - 3,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และกลุ่มรายได้ระหว่าง 3,001 - 4,500 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 4,362.50 บาท รายได้ต่ำสุด 0 บาท และรายได้ สูงสุด 45,000 บาท

4.1.7 ศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 รองลงมาคือ นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.1.8 สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ สถานภาพอยู่ด้วยกัน โดยไม่ได้สมรส จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 สถานภาพสมรส จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4.1.9 การมีบุตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีบุตร จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ ไม่มีบุตรเพราะโสด/แยกกันอยู่/หย่าร้าง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมีบุตร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ซึ่งมีจำนวนบุตรส่วนใหญ่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาคือ มีจำนวนบุตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9

4.1.10 สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดา มารดามีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ มีสถานภาพแยกกันอยู่

จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีสถานภาพหม้าย หรือหย่าร้าง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15

4.1.11 อาศัยอยู่กับใคร ก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อาศัยอยู่กับแฟน หรือคนรัก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 อาศัยอยู่กับบิดา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และอาศัยอยู่กับพี่ - น้อง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.1.12 สภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสภาพครอบครัว รักใคร่กลมเกลียว กันดี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา มีสภาพครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งเป็นบางครั้ง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 มีสภาพครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และมีสภาพครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9

4.1.13 พฤติกรรมของบิดา

การสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดามีพฤติกรรมสูบบุหรี่บ่อยๆ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นประจำ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 ไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 มีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นบางครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และมีพฤติกรรมสูบบุหรี่นานๆ ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

การดื่มสุรา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดามีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นบางครั้ง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นนานๆ ครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ไม่มีพฤติกรรมดื่มสุรา จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นประจำ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีพฤติกรรมดื่มสุราบ่อยๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

เล่นการพนัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาไม่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมเล่นการพนันนานๆ ครั้ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 มีพฤติกรรมเล่นการพนันเป็นบางครั้ง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 มีพฤติกรรมเล่นการพนันเป็นประจำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และมีพฤติกรรมเล่นการพนันบ่อยๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

การทะเลาะเบาะแว้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาไม่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งนานๆ ครั้ง

จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งเป็นบางครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งเป็นประจำ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และมีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งบ่อยๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนานๆ ครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นบางครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ่อยๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นประจำ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาไม่มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งนานๆ ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งเป็นบางครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งเป็นประจำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และมีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งบ่อยๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาไม่มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 82.9 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งอาญานานๆ ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญาเป็นบางครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญาเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และมีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญาบ่อยๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

4.1.14 พฤติกรรมของมารดา

การสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมสูบบุหรี่บ่อยๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 มีพฤติกรรมสูบบุหรี่นานๆ ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 มีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นบางครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นประจำ ครั้ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

การดื่มสุรา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมดื่มสุรา จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นนานๆ ครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นบางครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 มีพฤติกรรมดื่มสุรา

เป็นประจำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีพฤติกรรมดื่มสุร่าบ่อยๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

เล่นการพนัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมเล่นการพนันนานๆ ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 มีพฤติกรรมเล่นการพนันเป็นบางครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 มีพฤติกรรมเล่นการพนันบ่อยๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และมีพฤติกรรมเล่นการพนันเป็นประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6

การทะเลาะเบาะแว้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งนานๆ ครั้ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งเป็นบางครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งเป็นประจำ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และมีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้งบ่อยๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 85 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนานๆ ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6 มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นบางครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นประจำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ่อยๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งเป็นบางครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งนานๆ ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และมีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่งเป็นประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดาไม่มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 รองลงมาคือ มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญานานๆ ครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 มีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญาเป็นบางครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และมีพฤติกรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญาเป็นประจำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.1.15 อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 49 คน

คิดเป็นร้อยละ 20.9 ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ประกอบอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

4.1.16 อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ประกอบอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
Attachment		
บิดา มารดา ผู้ปกครองมีความสำคัญต่อตัวของ		
ท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	161	68.8
มาก	46	19.7
ปานกลาง	19	8.1
น้อย	5	2.1
น้อยที่สุด	3	1.3
ปกติบิดา มารดาของท่าน ใกล้ชิดสนิทสนมท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	86	36.8
มาก	75	32.1
ปานกลาง	48	20.5
น้อย	19	8.1
น้อยที่สุด	6	2.6

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปกติบิดา มารดาของท่าน คอยดูแลเอาใจใส่ท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	87	37.2
มาก	80	34.2
ปานกลาง	40	17.1
น้อย	18	7.7
น้อยที่สุด	9	3.8
ปกติบิดา มารดาของท่าน คอยถามไถ่ เป็นห่วง		
เป็นใยท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	94	40.2
มาก	74	31.6
ปานกลาง	41	17.5
น้อย	17	7.3
น้อยที่สุด	8	3.4
ปกติบิดา มารดาของท่าน คอยอบรมปณิธาน		
ของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	72	30.8
มาก	86	36.8
ปานกลาง	57	24.4
น้อย	14	6.0
น้อยที่สุด	5	2.1

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปกติบิดา มารดาของท่าน คอยดูแลสอดส่อง		
เข้มงวดกวดขัน การประพฤติปฏิบัติของท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	44	18.8
มาก	87	37.2
ปานกลาง	67	28.6
น้อย	27	11.5
น้อยที่สุด	9	3.8
ท่านรู้สึกรักและห่วงใยในตัว บิดา มารดา		
(n = 234)		
มากที่สุด	157	67.1
มาก	43	18.4
ปานกลาง	20	8.5
น้อย	10	4.3
น้อยที่สุด	4	1.7
ท่านมักจะเกิดความรู้สึกสงสารหรือเห็นอก		
เห็นใจในความลำบากของบิดา มารดา (n = 234)		
มากที่สุด	134	57.3
มาก	65	27.8
ปานกลาง	21	9.0
น้อย	11	4.7
น้อยที่สุด	3	1.3

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
บิดา มารดา ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำเรื่องเพศ		
กับท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	22	9.4
มาก	38	16.2
ปานกลาง	72	30.8
น้อย	47	20.1
น้อยที่สุด	55	23.5
ท่านเคารพรักและเชื่อฟังคำตักเตือนของบิดา มารดา		
(n = 234)		
มากที่สุด	66	28.2
มาก	71	30.3
ปานกลาง	70	29.9
น้อย	24	10.3
น้อยที่สุด	3	1.3
พี่น้องและญาติๆ มีความสำคัญต่อตัวท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	64	27.4
มาก	81	34.6
ปานกลาง	57	24.4
น้อย	25	10.7
น้อยที่สุด	7	3.0
ท่านรู้สึกรักและห่วงใยในตัว พี่น้องและญาติๆ (n = 234)		
มากที่สุด	70	29.9
มาก	87	37.2
ปานกลาง	52	22.2
น้อย	20	8.5
น้อยที่สุด	5	2.1

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปกติท่านให้ความสำคัญต่อสังคมของท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	30	12.8
มาก	82	35.0
ปานกลาง	82	35.0
น้อย	24	10.3
น้อยที่สุด	16	6.8
ปกติคนในสังคมของท่าน ใกล้เคียงสนิทสนม		
กับท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	34	14.5
มาก	88	37.6
ปานกลาง	74	31.6
น้อย	19	8.1
น้อยที่สุด	19	8.1
ปกติคนในสังคมของท่าน คอยดูแลเอาใจใส่ท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	18	7.7
มาก	66	28.2
ปานกลาง	86	36.8
น้อย	47	20.1
น้อยที่สุด	17	7.3

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปกติคนในสังคมของท่าน คอยถามไถ่ เป็นห่วง		
เป็นโยท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	18	7.7
มาก	67	28.6
ปานกลาง	78	33.3
น้อย	52	22.2
น้อยที่สุด	19	8.1
ท่านมักจะเกิดความรู้สึกสงสารหรือเห็นอก		
เห็นใจในความลำบากของคนในสังคมของท่าน		
(n = 234)		
มากที่สุด	27	11.5
มาก	81	34.6
ปานกลาง	85	36.3
น้อย	34	14.5
น้อยที่สุด	7	3.0
Commitment		
ท่านเคยสัญญากับบิดา มารดาของท่านว่าจะดูแล		
เอาใจใส่ และเลี้ยงดูท่านตลอดไป (n = 234)		
มากที่สุด	99	42.3
มาก	71	30.3
ปานกลาง	39	16.7
น้อย	19	8.1
น้อยที่สุด	6	2.6

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ท่านเคยสัญญากับบิดา มารดาว่าท่านจะเป็นคนดี		
มีสัมมาอาชีพ ประกอบอาชีพที่สุจริต (n = 234)		
มากที่สุด	70	29.9
มาก	96	41.0
ปานกลาง	49	20.9
น้อย	18	7.7
น้อยที่สุด	1	0.4
ท่านเคยสัญญากับบิดา มารดา ว่าท่านจะพยายาม		
เรียนหนังสือให้สูงที่สุด (n = 234)		
มากที่สุด	61	26.1
มาก	85	36.3
ปานกลาง	67	28.6
น้อย	16	6.8
น้อยที่สุด	5	2.1
ท่านตั้งใจเรียนหรือทำงานในวันนี้เพื่ออนาคตที่ดี		
ในวันข้างหน้า (n = 234)		
มากที่สุด	57	24.4
มาก	86	36.8
ปานกลาง	62	26.5
น้อย	24	10.3
น้อยที่สุด	5	2.1

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ท่านมีความตั้งใจ หรือให้คำมั่นสัญญากับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของท่านว่า จะไม่ทำให้พวกท่านเหล่านั้นเสียใจหรือผิดหวัง (ต่อการกระทำผิด) ในตัวของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	66	28.2
มาก	86	36.8
ปานกลาง	54	23.1
น้อย	23	9.8
น้อยที่สุด	5	2.1
ท่านคิดว่าการทำตามที่ตั้งคณยอมรับจะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในอนาคต (n = 234)		
มากที่สุด	47	20.1
มาก	85	36.3
ปานกลาง	65	27.8
น้อย	28	12.0
น้อยที่สุด	9	3.8
ท่านตั้งใจที่จะเป็นพลเมืองดีของสังคม (n = 234)		
มากที่สุด	71	30.3
มาก	82	35.0
ปานกลาง	49	20.9
น้อย	26	11.1
น้อยที่สุด	6	2.6

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
Involvement		
ปกติท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมในครอบครัวของท่าน (เช่น กินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬา ฯลฯ) (n = 234)		
มากที่สุด	67	28.6
มาก	65	27.8
ปานกลาง	62	26.5
น้อย	25	10.7
น้อยที่สุด	15	6.4
ปกติท่านได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชนที่อยู่รอบข้างของท่าน (เช่น การเก็บขยะ กวาดถนน ปลูกต้นไม้ ฯลฯ) (n = 234)		
มากที่สุด	21	9.0
มาก	43	18.4
ปานกลาง	96	41.0
น้อย	50	21.4
น้อยที่สุด	24	10.3
ปกติ ในปีหนึ่งๆ ท่านชอบเที่ยวงานประเพณีต่างๆ ในสังคมหรือชุมชน (เช่นงานลอยกระทง งานสงกรานต์ฯ) (n = 234)		
มากที่สุด	96	41.0
มาก	84	35.9
ปานกลาง	34	14.5
น้อย	14	6.0
น้อยที่สุด	6	2.6

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปกติท่านได้เข้าร่วมงานประเพณีทางศาสนา (เช่น ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน ฯลฯ) ใน เทศกาลสำคัญๆ ของชุมชน โรงเรียนหรือสังคม ของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	48	20.5
มาก	66	28.2
ปานกลาง	83	35.5
น้อย	30	12.8
น้อยที่สุด	7	3.0
ปกติท่านชอบเล่นกีฬา (เช่น ตระกร้อ ฟุตบอล หมากรุก ฯลฯ) ในสังคมหรือชุมชนของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	78	33.3
มาก	74	31.6
ปานกลาง	49	20.9
น้อย	24	10.3
น้อยที่สุด	9	3.8
ปกติท่านได้ช่วยงานอาสาสมัคร ของสังคมหรือ ชุมชนของท่าน เช่น อาสาสมัครบรรเทา สาธารณภัย อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด อาสาสมัครงานจราจร อาสาสมัครหาข่าว ฯลฯ เหล่านี้ (n = 234)		
มากที่สุด	22	9.4
มาก	43	18.4
ปานกลาง	72	30.8
น้อย	53	22.6
น้อยที่สุด	44	18.8

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ท่านเข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงหรือสันทนาการ (เช่น เลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณีรื่นเริง ฯลฯ) ของชุมชน โรงเรียน หรือสังคมของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	46	19.7
มาก	62	26.5
ปานกลาง	73	31.2
น้อย	32	13.7
น้อยที่สุด	21	9.0
Belief		
ท่านเชื่อในกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ของครอบครัว ของท่าน (n = 234)		
มากที่สุด	36	15.4
มาก	75	32.1
ปานกลาง	77	32.9
น้อย	34	14.5
น้อยที่สุด	12	5.1
ปกติท่านให้ความเคารพกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ ครอบครัวของท่านเชื่อถือ (n = 234)		
มากที่สุด	73	31.2
มาก	76	32.5
ปานกลาง	52	22.2
น้อย	23	9.8
น้อยที่สุด	10	4.3

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ท่านเชื่อว่าระบบงานยุติธรรมของประเทศไทย		
มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ (n = 234)		
มากที่สุด	36	15.4
มาก	73	31.2
ปานกลาง	79	33.8
น้อย	29	12.4
น้อยที่สุด	17	7.3
ท่านเชื่อในเรื่องของบาป บุญ คุณโทษ เป็นเรื่อง		
จริง น่าเชื่อถือ (n = 234)		
มากที่สุด	89	38.0
มาก	63	26.9
ปานกลาง	56	23.9
น้อย	19	8.1
น้อยที่สุด	7	3.0
ท่านว่าการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และกฎแห่ง		
กรรม เป็นเรื่องจริง (n = 234)		
มากที่สุด	84	35.9
มาก	71	30.3
ปานกลาง	53	22.6
น้อย	22	9.4
น้อยที่สุด	4	1.7

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ท่านเชื่อในเรื่องนรก สวรรค์ ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงและมีผลต่อการกระทำผิดของมนุษย์เรา		
(n = 234)		
มากที่สุด	75	32.1
มาก	61	26.1
ปานกลาง	56	23.9
น้อย	26	11.1
น้อยที่สุด	16	6.8
ท่านเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา บ่อยเพียงใด		
(n = 234)		
สัปดาห์ละครั้ง	98	41.9
สัปดาห์ละ 2 ครั้ง	28	12.0
สัปดาห์ละ 3 ครั้ง	21	9.0
สัปดาห์ละ 4 ครั้งขึ้นไป	26	11.1
ไม่เคย	61	26.1
อื่นๆ	0	0
ท่านปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ไหว้พระ		
อธิษฐานหรือสวดมนต์ บ่อยเพียงใด (n = 234)		
ทุกวัน	68	29.1
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	69	29.5
ทุกสัปดาห์	36	15.4
ไม่เคย	61	26.0
อื่นๆ	0	0

4.2 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) (ตาราง 3)

Attachment

4.2.1 บิดา มารดา ผู้ปกครองมีความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.2.2 บิดา มารดา ผู้ปกครองมีความใกล้ชิดสนิทสนมต่อเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง มีความใกล้ชิดสนิทสนมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4.2.3 บิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยดูแลเอาใจใส่อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.2.4 บิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยถามไถ่ เป็นห่วงเป็นใยเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยถามไถ่ เป็นห่วงเป็นใยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

4.2.5 บิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยอบรมบ่มนิสัยเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยอบรมบ่มนิสัอยู่ในระดับมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.2.6 บิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยดูแลสอดส่อง เข้มงวดกวดขันการประพฤติปฏิบัติเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง คอยดูแลสอดส่อง เข้มงวดกวดขันอยู่ในระดับมาก จำนวน 87 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง

จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.2.7 เด็กและเยาวชนฯ รู้สึกรักและห่วงใยในตัวบิดา มารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้สึกรักและห่วงใยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.1 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

4.2.8 เด็กและเยาวชนฯ รู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจในความลำบากของบิดา มารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.2.9 บิดา มารดา ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำเรื่องเพศแก่เด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับคำปรึกษาหรือคำแนะนำอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4

4.2.10 เด็กและเยาวชนฯ เคารพรักและเชื่อฟังคำตักเตือนของบิดา มารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้สึกเคารพรักและเชื่อฟังอยู่ในระดับมาก จำนวน 71 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.2.11 พี่น้องและญาติฯ มีความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าพี่น้องและญาติฯ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก จำนวน 81 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีอยู่ในระดับน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3

4.2.12 เด็กและเยาวชนฯ รู้สึกรักและห่วงใยในตัว พี่น้องและญาติฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้สึกรักและห่วงใยอยู่ในระดับมาก จำนวน 87 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ อยู่ใน

ระดับมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.2.13 เด็กและเยาวชนฯ ให้ความสำคัญต่อสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก จำนวน 82 คน คิดเป็น ร้อยละ 35 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

4.2.14 คนในสังคม มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมอยู่ในระดับมาก จำนวน 88 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1

4.2.15 คนในสังคม คอยดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้สึกได้รับการดูแลเอาใจใส่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

4.2.16 คนในสังคม คอยถามไถ่ เป็นห่วงเป็นใยเด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้สึกได้รับการถามไถ่ เป็นห่วงเป็นใยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

4.2.17 เด็กและเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่าง มักจะเกิดความรู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจในความลำบากของคนในสังคม ส่วนใหญ่รู้สึกสงสาร หรือเห็นอกเห็นใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3

Commitment

4.2.18 เด็กและเยาวชนฯ สัญญากับบิดา มารดาว่าจะดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูท่านตลอดไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยสัญญากับบิดา มารดาอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4.2.19 เด็กและเยาวชนฯ สัญญากับบิดา มารดาว่าจะเป็นคนดี มีสัมมาอาชีพ ประกอบอาชีพที่สุจริต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยสัญญากับบิดา มารดาอยู่ในระดับมาก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

4.2.20 เด็กและเยาวชนฯ สัญญากับบิดา มารดาว่าจะพยายามเรียนหนังสือให้สูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยสัญญากับบิดา มารดาอยู่ในระดับมาก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.2.21 เด็กและเยาวชนฯ ตั้งใจเรียนหรือทำงานในวันนี้เพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตั้งใจเรียนหรือทำงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.2.22 เด็กและเยาวชนฯ มีความตั้งใจ หรือให้คำมั่นสัญญากับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองว่า จะไม่ทำให้พวกท่านเหล่านั้นเสียใจหรือผิดหวัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ความตั้งใจหรือให้คำมั่นสัญญาอยู่ในระดับมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.2.23 เด็กและเยาวชนฯ คิดว่าการทำตามสิ่งที่สังคมยอมรับจะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในอนาคต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าการทำตามสิ่งที่สังคมยอมรับนำไปสู่ความสำเร็จอยู่ในระดับมาก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 65 คน

คิดเป็นร้อยละ 27.8 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.2.24 เด็กและเยาวชนฯ ตั้งใจที่จะเป็นพลเมืองดีของสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตั้งใจที่จะเป็นพลเมืองดีของสังคมอยู่ในระดับมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

Involvement

4.2.25 เด็กและเยาวชนฯ ได้เข้าร่วมกิจกรรมในครอบครัว (เช่น กินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬา ฯลฯ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

4.2.26 เด็กและเยาวชนฯ ได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชนที่อยู่รอบข้าง (เช่น การเก็บขยะ กวาดถนน ปลูกต้นไม้ฯ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 96 คน คิดเป็น ร้อยละ 41 รองลงมาคือ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 อยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9

4.2.27 เด็กและเยาวชนฯ ชอบเที่ยวงานประเพณีต่าง ๆ ในสังคมหรือชุมชน (เช่น งานลอยกระทง งานสงกรานต์ฯ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชอบเที่ยวงานประเพณีอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็น ร้อยละ 41 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4.2.28 เด็กและเยาวชนฯ ได้เข้าร่วมงานประเพณีทางศาสนา (เช่น ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน ฯลฯ) ในเทศกาลสำคัญๆ ของชุมชน โรงเรียนหรือสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้เข้าร่วมงานประเพณีทางศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3

4.2.29 เด็กและเยาวชนฯ ชอบเล่นกีฬา (เช่น ละครเวที ฟุตบอลหมากรุก ฯ) ในสังคมหรือชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชอบเล่นกีฬาในสังคมหรือชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.2.30 เด็กและเยาวชนฯ ได้ช่วยงานอาสาสมัคร ของสังคมหรือชุมชน เช่น อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด อาสาสมัครงานจราจร อาสาสมัครหาข่าว ฯ เหล่านี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้ช่วยงานอาสาสมัครอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 อยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4

4.2.31 เด็กและเยาวชนฯ เข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงหรือสันทนาการ (เช่น เลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณีรื่นเริง ฯลฯ) ของชุมชน โรงเรียน หรือสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงหรือสันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 73 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9

Belief

4.2.32 เด็กและเยาวชนฯ เชื่อในกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อในกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

4.2.33 เด็กและเยาวชนฯ ให้ความเคารพกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ครอบครัวเชื่อถือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความเคารพกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.5 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

4.2.34 เด็กและเยาวชนฯ เชื่อว่าระบบงานยุติธรรมของประเทศไทย มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เชื่อว่าระบบงานยุติธรรมมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

4.2.35 เด็กและเยาวชนฯ เชื่อในเรื่องของบาป บุญ คุณ โทษ เป็นเรื่องจริง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เชื่อในเรื่องของบาป บุญ คุณ โทษ เป็นเรื่องจริงอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3

4.2.36 เด็กและเยาวชนฯ เชื่อการทำความดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และกฎแห่งกรรม เป็นเรื่องจริง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เชื่อการทำความดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และกฎแห่งกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

4.2.37 เด็กและเยาวชนฯ เชื่อในเรื่องนรก สวรรค์ ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงและมีผลต่อการกระทำผิดของมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เชื่อเชื่อในเรื่องนรก สวรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

4.2.38 เด็กและเยาวชนฯ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาคือ ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 สัปดาห์ละ 4 ครั้งขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และสัปดาห์ละ 3 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9

4.2.39 เด็กและเยาวชนฯ ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ไหว้พระ อธิฐานหรือ สวดมนต์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาคือ ปฏิบัติทุกวัน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26 และทุกสัปดาห์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง
(Differential Association)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ข้อมูลเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่		
กระทำผิดการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะ		
ต่อไปนีก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้าย		
เพื่อนที่ชอบสูบบุหรี่ (n = 234)		
เป็นประจำ	120	51.3
บ่อยครั้ง	63	26.9
บางครั้ง	37	15.8
นานๆ ครั้ง	5	2.1
ไม่เลย	9	3.8
เพื่อนที่ชอบดื่มสุรา (n = 234)		
เป็นประจำ	78	33.3
บ่อยครั้ง	64	27.4
บางครั้ง	51	21.8
นานๆ ครั้ง	31	13.2
ไม่เลย	10	4.3
เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน (n = 234)		
เป็นประจำ	24	10.3
บ่อยครั้ง	39	16.7
บางครั้ง	56	23.9
นานๆ ครั้ง	59	25.2
ไม่เลย	56	23.9
เพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่ (n = 234)		
เป็นประจำ	76	32.5
บ่อยครั้ง	64	27.4
บางครั้ง	45	19.2
นานๆ ครั้ง	37	15.8
ไม่เลย	12	5.1

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง
(Differential Association) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
เพื่อนที่ชอบทะเลาะเบาะแว้ง (n = 234)		
เป็นประจำ	33	14.1
บ่อยครั้ง	58	20.1
บางครั้ง	73	31.2
นานๆ ครั้ง	47	24.8
ไม่เลย	33	9.8
เพื่อนที่เคยกระทำผิดทางเพศ(ข่มขืน อนาจาร พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง) (n = 234)		
เป็นประจำ	10	4.3
บ่อยครั้ง	25	10.7
บางครั้ง	60	25.6
นานๆ ครั้ง	53	22.6
ไม่เลย	86	36.8
เพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา (ฆ่า พยายาม ฆ่า ทำร้ายร่างกาย ฯ) (n = 234)		
เป็นประจำ	16	6.8
บ่อยครั้ง	36	15.4
บางครั้ง	53	22.6
นานๆ ครั้ง	46	19.7
ไม่เลย	83	35.5
เพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ลัก ชิง ขโมย ปล้น ฯ) (n = 234)		
เป็นประจำ	12	5.1
บ่อยครั้ง	27	11.5
บางครั้ง	35	15.0
นานๆ ครั้ง	47	20.1
ไม่เลย	113	48.3

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง
(Differential Association) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
เพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (เสพ		
ครอบครอง จำหน่าย) (n = 234)		
เป็นประจำ	42	17.9
บ่อยครั้ง	60	25.6
บางครั้ง	57	24.4
นานๆ ครั้ง	32	23.7
ไม่เลย	43	18.4
กรณีที่ท่าน คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำ		
ผิดดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่ข้อที่ 1.1-1.9 ท่านคบ		
หาสมาคมกับเพื่อนดังกล่าวบ่อยเพียงใด		
(n = 234)		
เป็นประจำ	52	22.2
บ่อยครั้ง	80	34.2
บางครั้ง	52	22.2
นานๆ ครั้ง	36	15.4
ไม่เลย	14	6.0
จำนวนเพื่อนที่เคยกระทำผิด (n = 234)		
น้อยกว่า 20 คน	203	86.8
21 – 40 คน	21	9.0
41 – 60 คน	3	1.3
61 – 80 คน	2	0.9
81 คนขึ้นไป	5	2.1
จำนวนโดยเฉลี่ย	16.18	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	28.039	
จำนวนต่ำสุด	1	
จำนวนสูงสุด	300	

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง
(Differential Association) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
เวลาที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด (เดือน)		
(n = 234)		
น้อยกว่า 60 เดือน	160	68.4
61 – 120 เดือน	42	17.9
121 – 180 เดือน	18	7.7
181 – 240 เดือน	9	3.8
241 เดือนขึ้นไป	5	2.1
จำนวนโดยเฉลี่ย	57.15	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	53.019	
จำนวนต่ำสุด	1	
จำนวนสูงสุด	246	

4.3 ความถี่และร้อยละของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association) (ตาราง 4)

4.3.1 เพื่อนที่ชอบสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะที่ชอบสูบบุหรี่อยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และอยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4.3.2 เพื่อนที่ชอบดื่มสุรา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะที่ชอบดื่มสุราอยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และอยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมดื่มสุรา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

4.3.3 เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะที่ชอบเล่นการพนันอยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

4.3.4 เพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะที่ชอบเที่ยวเตร่ อยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และอยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

4.3.5 เพื่อนที่ชอบทะเลาะเบาะแว้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีลักษณะที่ชอบทะเลาะเบาะแว้ง อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และอยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

4.3.6 เพื่อนที่เคยกระทำผิดทางเพศ (ข่มขืน อนาจาร พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เคยกระทำผิดทางเพศ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และอยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

4.3.7 เพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา (ฆ่า พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกายฯ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และอยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

4.3.8 เพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ลัก ชิง ปล้นฯ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ อยู่ในระดับนานๆ ครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

4.3.9 เพื่อนที่เคຍกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (เสพติด ครอบครอง จำหน่าย) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เคຍกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 อยู่ในระดับคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เคຍกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.9 และอยู่ในระดับเป็นน่านๆ ครั้ง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7

4.3.10 ความถี่ของการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคຍกระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับอยู่ในระดับบ่อยครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาคือ อยู่ในระดับบางครั้ง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อยู่ในระดับเป็นประจำ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อยู่ในระดับน่านๆ ครั้ง จำนวน 36 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.4 และอยู่ในระดับที่ไม่เคยคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคຍกระทำผิด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6

4.3.11 จำนวนเพื่อนที่เคຍกระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนเพื่อนที่เคຍกระทำผิด อยู่ในระดับน้อยกว่า 20 คน จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมาคือ อยู่ในระหว่าง 21 - 40 คน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 มีจำนวนเพื่อนมากกว่า 81 คนขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 อยู่ในระหว่าง 41 - 60 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอยู่ในระหว่าง 61 - 80 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนเฉลี่ย 16.18 คน จำนวนต่ำสุด 1 คน และจำนวนสูงสุด 300 คน

4.3.12 เวลาที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเวลาคบหาสมาคม อยู่ในระดับน้อยกว่า 60 เดือน จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาคือ อยู่ในระหว่าง 61 - 120 เดือน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 อยู่ในระหว่าง 121 - 180 เดือน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 อยู่ในระหว่าง 181 - 240 เดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมีเวลาคบเพื่อนมากกว่า 241 เดือน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ซึ่งมีจำนวนเฉลี่ย 57.15 เดือน จำนวนต่ำสุด 1 เดือน และจำนวนสูงสุด 246 เดือน

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ (ข่มขืน พยายาม ข่มขืน อนาคต พรากรู้ยาว่า โทรมหญิง) มาแล้ว กี่ครั้ง (n = 234)		
1 ครั้ง	66	28.2
2 ครั้ง	50	21.4
3 ครั้ง	47	20.1
4 – 8 ครั้ง	53	22.6
9 ครั้งขึ้นไป	18	7.7
จำนวนครั้งเฉลี่ย (Mean)	3.86	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)	4.784	
จำนวนครั้งต่ำสุด	1	
จำนวนครั้งสูงสุด	41	
ก่อนกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้ ท่านเคยกระทำผิด ในคดีอื่นๆ (ทั้งที่ถูกดำเนินคดี และไม่ถูก ดำเนินคดี) (n = 234)		
ความผิดเกี่ยวกับเพศ		
ข่มขืน		
1 ครั้ง	92	39.3
2 ครั้ง	29	12.4
3 ครั้ง	7	3.0
4 ครั้ง	2	0.9
5 ครั้ง	2	0.9
6 ครั้งขึ้นไป	9	3.8
ไม่เคย	93	39.7

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
พยายามข่มขืน		
1 ครั้ง	30	12.8
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	5	2.1
4 ครั้ง	2	0.9
5 ครั้ง	1	0.4
6 ครั้งขึ้นไป	1	0.4
ไม่เคย	184	78.6
อนาจาร		
1 ครั้ง	45	19.2
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	5	2.1
4 ครั้ง	0	0
5 ครั้ง	2	0.9
6 ครั้งขึ้นไป	1	0.4
ไม่เคย	170	72.6
พรากผู้เยาว์		
1 ครั้ง	80	34.2
2 ครั้ง	21	9.0
3 ครั้ง	6	2.6
4 ครั้ง	2	0.9
5 ครั้ง	3	1.3
6 ครั้งขึ้นไป	8	3.4
ไม่เคย	114	48.7

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
โทษหนัก		
1 ครั้ง	82	35.0
2 ครั้ง	20	8.5
3 ครั้ง	8	3.4
4 ครั้ง	1	0.4
5 ครั้ง	1	0.4
6 ครั้งขึ้นไป	9	3.8
ไม่เคย	113	48.3
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย		
ฆ่าผู้อื่น		
1 ครั้ง	26	11.1
2 ครั้ง	6	2.6
3 ครั้ง	0	0
4 ครั้ง	4	1.7
5 ครั้ง	0	0
6 ครั้งขึ้นไป	1	0.4
ไม่เคย	197	84.2
พยายามฆ่า		
1 ครั้ง	32	13.7
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	7	3.0
4 ครั้ง	2	0.9
5 ครั้ง	1	0.4
6 ครั้งขึ้นไป	7	3.0
ไม่เคย	174	74.4

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย		
1 ครั้ง	50	21.4
2 ครั้ง	28	12.0
3 ครั้ง	19	8.1
4 ครั้ง	6	2.6
5 ครั้ง	4	1.7
6 ครั้งขึ้นไป	37	15.8
ไม่เคย	90	38.5
พยายามทำร้ายร่างกาย		
1 ครั้ง	23	9.8
2 ครั้ง	17	7.3
3 ครั้ง	12	5.1
4 ครั้ง	7	3.0
5 ครั้ง	4	1.7
6 ครั้งขึ้นไป	25	10.7
ไม่เคย	146	62.4
การข่มขืนต่อผู้		
1 ครั้ง	28	12.0
2 ครั้ง	12	5.1
3 ครั้ง	18	7.7
4 ครั้ง	11	4.7
5 ครั้ง	3	1.3
6 ครั้งขึ้นไป	49	20.9
ไม่เคย	113	48.3

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์		
ลักทรัพย์		
1 ครั้ง	28	12.0
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	4	1.7
4 ครั้ง	3	1.3
5 ครั้ง	2	0.9
6 ครั้งขึ้นไป	9	3.8
ไม่เคย	177	75.6
วิ่งราวทรัพย์		
1 ครั้ง	10	4.3
2 ครั้ง	1	0.4
3 ครั้ง	2	0.9
4 ครั้ง	2	0.9
5 ครั้ง	0	0
6 ครั้งขึ้นไป	3	1.3
ไม่เคย	216	92.3
ชิงทรัพย์		
1 ครั้ง	11	4.7
2 ครั้ง	1	0.4
3 ครั้ง	5	2.1
4 ครั้ง	1	0.4
5 ครั้ง	0	0
6 ครั้งขึ้นไป	2	0.9
ไม่เคย	214	91.5

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
ปล้นทรัพย์		
1 ครั้ง	15	6.4
2 ครั้ง	5	2.1
3 ครั้ง	5	2.1
4 ครั้ง	1	0.4
5 ครั้ง	1	0.4
6 ครั้งขึ้นไป	7	3.0
ไม่เคย	200	85.5
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด		
การเสพยาเสพติด		
1 ครั้ง	30	12.8
2 ครั้ง	14	6.0
3 ครั้ง	12	5.1
4 ครั้ง	3	1.3
5 ครั้ง	2	0.9
6 ครั้งขึ้นไป	64	27.4
ไม่เคย	109	46.6
การครอบครองยาเสพติด		
1 ครั้ง	29	12.4
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	4	1.7
4 ครั้ง	1	0.4
5 ครั้ง	3	1.3
6 ครั้งขึ้นไป	49	20.9
ไม่เคย	137	58.5

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าร้อยละ
การจำหน่ายยาเสพติด		
1 ครั้ง	21	9.0
2 ครั้ง	11	4.7
3 ครั้ง	5	2.1
4 ครั้ง	3	1.3
5 ครั้ง	1	0.4
6 ครั้งขึ้นไป	44	18.8
ไม่เคย	149	63.7
คดีอื่นๆ		
1 ครั้ง	7	3.0
2 ครั้ง	3	1.3
3 ครั้ง	2	0.9
4 ครั้ง	3	1.3
5 ครั้ง	0	0
6 ครั้งขึ้นไป	4	1.7
ไม่เคย	215	91.9

4.4 ความถี่และร้อยละของปัจจัยภูมิหลังทางด้านการกระทำผิด (Criminal History) (ตาราง 5)

4.4.1 กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ (ข่มขืน พยายามข่มขืน อนาจาร พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง) มาแล้วกี่ครั้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ อยู่ในระหว่าง 4-8 ครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 กระทำผิดมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 กระทำผิดมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.1 และกระทำผิดมาแล้วมากกว่า 9 ครั้งขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จำนวนครั้งเฉลี่ย 3.86 ครั้ง จำนวนครั้งต่ำสุด 1 ครั้งและจำนวนครั้งสูงสุด 41 ครั้ง

4.4.2 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ข่มขืน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยข่มขืน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาคือ เคยข่มขืนมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 เคยข่มขืนมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 เคยข่มขืนมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 เคยข่มขืนมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 เคยข่มขืนมาแล้ว 6 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเคยข่มขืนมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

พยายามข่มขืน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพยายามข่มขืน จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาคือ เคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 เคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และเคยพยายามข่มขืนมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

อนาจาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยอนาจาร จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 72.6 รองลงมาคือ เคยอนาจารมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 เคยอนาจารมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยอนาจารมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เคยอนาจารมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเคยอนาจารมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

พรากผู้เยาว์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพรากผู้เยาว์ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมาคือ เคยพรากผู้เยาว์มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 เคยพรากผู้เยาว์ มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 เคยพรากผู้เยาว์ มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 เคยพรากผู้เยาว์ มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 เคยพรากผู้เยาว์ มาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และเคยพรากผู้เยาว์ มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

โทรมหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยโทรมหญิง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ เคยโทรมหญิงมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เคยโทรมหญิงมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 เคยโทรมหญิงมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 เคยโทรมหญิงมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 เคยโทรมหญิงมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และเคยโทรมหญิงมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

4.4.3 ความผิดปกติเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ฆ่าผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยฆ่าผู้อื่น จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาคือ เคยฆ่าผู้อื่นมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เคยฆ่าผู้อื่นมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 เคยฆ่าผู้อื่นมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และเคยฆ่าผู้อื่นมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

พยายามฆ่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพยายามฆ่า จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาคือ เคยพยายามฆ่า มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 เคยพยายามฆ่า มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยพยายามฆ่ามาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 เคยพยายามฆ่ามาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 เคยพยายามฆ่ามาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเคยพยายามฆ่ามาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ทำร้ายร่างกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยทำร้ายร่างกาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และเคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

พยายามทำร้ายร่างกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ เคยพยายามทำร้ายร่างกายมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เคยทำร้ายร่างกายมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เคยพยายามทำร้ายร่างกายมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 เคยพยายามทำร้ายร่างกายมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เคยพยายามทำร้ายร่างกายมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และเคยพยายามทำร้ายร่างกายมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

การข่มขืนต่อผู้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยข่มขืนต่อผู้ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ เคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 เคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 เคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 เคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และเคยข่มขืนต่อผู้มาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.4.4 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยลักทรัพย์ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือ เคยลักทรัพย์มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12 เคยลักทรัพย์มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยลักทรัพย์มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 เคยลักทรัพย์มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เคยลักทรัพย์มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และเคยลักทรัพย์มาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

ฉ้อราษฎร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยฉ้อราษฎร์ จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ เคยฉ้อราษฎร์มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 เคยฉ้อราษฎร์มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 เคยฉ้อราษฎร์มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เคยฉ้อราษฎร์มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเคยฉ้อราษฎร์มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ชิงทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยชิงทรัพย์ จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 รองลงมาคือ เคยชิงทรัพย์มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยชิงทรัพย์มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เคยชิงทรัพย์มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เคยชิงทรัพย์มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และเคยชิงทรัพย์มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ปล้นทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยปล้นทรัพย์ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 รองลงมาคือ เคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 เคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 เคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเคยปล้นทรัพย์มาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

4.4.5 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

การเสพยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยเสพยาเสพติด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาคือ เคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 เคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 เคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6 เคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และเคยเสพยาเสพติดมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

ครอบครองยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยครอบครองยาเสพติด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

การจำหน่ายยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยครอบครองยาเสพติด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาคือ เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เคยครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และครอบครองยาเสพติดมาแล้ว 5 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

4.4.6 กระทำผิดในคดีอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยกระทำความผิดในคดีอื่นๆ จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 รองลงมาคือ เคยกระทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 เคยกระทำความผิดมาแล้ว 6 ครั้งขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เคยกระทำความผิดมาแล้ว 2 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 เคยกระทำความผิดมาแล้ว 4 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และเคยกระทำความผิดมาแล้ว 3 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

4.5 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัด

ตาราง 6 ค่าความเที่ยงของแบบวัด (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา) โดยรวม (n = 234)

มาตรวัด	จำนวน ข้อคำถาม	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. มาตรวัด ปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond)	37	234	0.936
2. มาตรวัด ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association)	9	234	0.834

จากตาราง 6 มาตรฐานในส่วนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม พบว่า ข้อมูลเด็กและเยาวชนจำนวน 234 คน ผลการวิเคราะห์มาตรฐานปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) เป็นมาตรฐานที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หรือค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในสูงที่สุด คือ 0.936 ซึ่งตีความได้ว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูง รองลงมาได้แก่มาตรฐาน ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่แตกต่าง (Differential Association) เท่ากับ 0.834 ถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน

4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ) ของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน

ตาราง 7 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)

ตัวแปรเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม	จำนวน	ค่าร้อยละ	Comparison Statistics (t)	P
กลุ่มต่ำ*	70	29.9	3.472	0.016
กลุ่มสูง**	73	31.2		
ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)	135.44			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)	21.71			
คะแนนต่ำสุด (Minimum)	81			
คะแนนสูงสุด (Maximum)	158			
ความเบ้ (Skewness)	-0.325			
ความโด่ง (Kurtosis)	-0.509			

* กลุ่มต่ำคือผู้ที่คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 ลงมา (ช่วงคะแนนต่ำกว่า 122.5 คะแนน)

** กลุ่มสูงคือผู้ที่คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 70 ขึ้นไป (ช่วงคะแนนตั้งแต่ 149 คะแนนขึ้นไป)

4.6.1 ตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)

จากตาราง 6 สำหรับตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคมนั้น พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดปัจจัยความผูกพันทางสังคม เท่ากับ 0.936 โดยค่าความเชื่อมั่นพิจารณาจากค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) หรือสัมประสิทธิ์อัลฟาในการวัด ตั้งแต่ 0.80 – 0.90 ตีความได้ว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง (Field, 2005) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 234 คน โดยจำนวนข้อคำถามของแบบความผูกพันทางสังคม มีจำนวน

ทั้งหมด 37 ข้อ ข้อมูลจากตาราง 7 แสดงถึงระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความผูกพันทางสังคม ของเด็กและเยาวชนฯ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 135.44 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.71 ในด้านการกระจายของข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย

โดยคะแนนต่ำสุดของผู้ตอบแบบวัดฯ เท่ากับ 81 และคะแนนสูงที่สุดเท่ากับ 158 หากพิจารณาโดยแบ่งช่วงคะแนนจากการตอบแบบวัดฯ เป็น 2 กลุ่มโดยใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 คือ กลุ่มต่ำ และ 70 คือกลุ่มสูง เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาค่า Cut-off Score พบว่าเด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งมีผู้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มสูงหรือกลุ่มที่ได้คะแนนแบบวัดฯ สูงจำนวน 73 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 31.2 ส่วนกลุ่มต่ำหรือกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนแบบวัดฯ ต่ำมีจำนวน 70 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 29.9 ดังนั้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนจากทั้งสองกลุ่มมาทดสอบความแตกต่างในด้านการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ พบว่า กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดมากกว่ากลุ่มสูง หรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.016

ตาราง 8 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง

(Differential Association)

ตัวแปรเกี่ยวกับการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด	จำนวน	ค่าร้อยละ	Comparison Statistics (t)	P
กลุ่มต่ำ*	73	32.2	-2.975	0.040
กลุ่มสูง**	78	33.5		
ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)	27.03			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)	7.23			
คะแนนต่ำสุด (Minimum)	9			
คะแนนสูงสุด (Maximum)	45			
ความเบ้ (Skewness)	-0.026			
ความโด่ง (Kurtosis)	-0.429			

* กลุ่มต่ำคือผู้ที่คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 ลงมา (ช่วงคะแนนต่ำกว่า 23 คะแนน)

** กลุ่มสูงคือผู้ที่คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 70 ขึ้นไป (ช่วงคะแนนตั้งแต่ 31 คะแนนขึ้นไป)

4.6.2 ตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association)

จากตาราง 1 และ 8 สำหรับตัวแปรการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาอิทธิพลของเพื่อนโดยผ่านการใช้แบบวัดการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด เพื่อวัดการสนับสนุนช่วยเหลือหรืออิทธิพลจากเพื่อนที่เคยกระทำผิด ที่ส่งผลต่อการเกิดการกระทำผิดทางเพศ ซึ่งเด็กและเยาวชนคบหาอยู่ รวมทั้งจำนวนครั้งที่พบปะหรือคบหาสมาคมระหว่างเด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำผิดทางเพศ และกลุ่มเพื่อนที่กระทำผิดมาก่อนโดยมีรายละเอียดดังนี้

พบว่าเด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำผิดทางเพศ มีจำนวนเพื่อนสนิทที่รวมเป็นกลุ่มหรือเป็นแก๊งค์ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเฉลี่ยประมาณ 16 คน โดยจำนวนเพื่อนที่ต่ำที่สุดคือ 1 คน และสูงที่สุด 300 คน มีความถี่ในการพบปะเพื่อนที่มีพฤติกรรม เทียบเท่า อยู่เป็นประจำ บ่อยๆ คือประมาณร้อยละ 59.9 รองลงมาคือการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ในการกระทำผิดทางเพศ มากถึงร้อยละ 15 ซึ่งเป็นเพื่อนที่มีนิสัยชอบสูบบุหรี่ ชอบดื่มสุรา ชอบทะเลาะเบาะแว้ง เคยกระทำผิดในคดีอาญา คดีเกี่ยวกับทรัพย์ และคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ส่วนใหญ่ไม่เกิน 3 ปี เป็นต้น

ในส่วนของ ตาราง 8 สำหรับตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมที่ต่างต่างนั้น พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดปัจจัยการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด เท่ากับ 0.834 โดยค่าความเชื่อมั่นพิจารณาจากค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) หรือสัมประสิทธิ์อัลฟาในการวัด ตั้งแต่ 0.80 - 0.90 ถือได้ว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง (Field, 2005) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 234 คน โดยจำนวนข้อคำถามของแบบการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด มีจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ

ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงถึงระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดการคบหาเพื่อนที่กระทำผิดของเด็กและเยาวชนฯ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 27.03 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.23 ในด้านการกระจายของข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย

โดยคะแนนต่ำสุดของผู้ตอบแบบวัดฯ เท่ากับ 13 และคะแนนสูงที่สุดเท่ากับ 45 หากพิจารณาโดยแบ่งช่วงคะแนนจากการตอบแบบวัดฯ เป็น 2 กลุ่มโดยใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 คือกลุ่มต่ำ และ 70 คือกลุ่มสูง เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาค่า Cut-off Score พบว่าเด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีผู้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มสูงหรือกลุ่มที่ได้คะแนนแบบวัดฯ สูงจำนวน 78 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 33.5 ส่วนกลุ่มต่ำหรือกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนแบบวัดฯ ต่ำมีจำนวน 73 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 31.2 ดังนั้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนจากทั้งสองกลุ่มมาทดสอบความแตกต่างในด้านการกระทำผิดทางเพศ พบว่า กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีระยะเวลาใน

การคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย จะกระทำผิดน้อยกว่า กลุ่มสูงหรือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.040

4.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ของการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) ของการกระทำผิดทางเพศจำแนกตามปัจจัยต่างๆ

ตัวแปร	Hierarchical Method				
	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
covariate (Combined)					
การศึกษา	2.225	1	2.225	9.985	.002**
Main Effects (combined)	7.250	12	.604	2.711	.002**
- ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment)	1.400	2	.700	3.141	.045*
- ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment)	1.902	2	.951	4.083	.018*
- ปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement)	1.412	2	.706	2.959	.049*
- ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief)	1.844	2	.922	3.897	.022*
- ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)	1.546	2	.773	3.248	.041*
- ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association)	2.200	2	1.100	4.938	.008**
	9.475	13	.729	3.271	.000**
Model	49.021	220	.223		
Residual	58.496	233	.251		
Total					

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

ตาราง 10 การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ของการกระทำผิดทางเพศจำแนกตามปัจจัยต่างๆ

Multiple Classification Analysis (MCA)

Variable & Category	N	Predicted Mean		Eta	Deviation		Beta
		Unadjusted	Adjusted for factors and covariates		Unadjusted	Adjusted for factors and covariates	
ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและ สังคม (Attachment)							
- กลุ่มที่มีความผูกพันต่ำ	78	1.61	1.55	.198	.1111	4.752E-02	.152
- กลุ่มที่มีความผูกพันปานกลาง	83	1.51	1.55		1.380E-02	5.446E-02	
- กลุ่มที่มีความผูกพันสูง	73	1.36	1.39		-.1344	-.1127	
ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและ สังคม (Commitment)							
- กลุ่มที่มีการผูกมัดต่ำ	71	1.60	1.52	.228	.1014	1.968E-02	.187
- กลุ่มที่มีการผูกมัดปานกลาง	87	1.56	1.59		5.894E-02	9.530E-02	
- กลุ่มที่มีการผูกมัดสูง	76	1.34	1.37		-.1622	-.1275	
ปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ของครอบครัวและสังคม (Involvement)							
- กลุ่มที่มีการเกี่ยวข้องต่ำ	74	1.63	1.61	.181	.1309	.1123	.157
- กลุ่มที่มีการเกี่ยวข้องปานกลาง	96	1.42	1.43		-7.7190E-02	-6.9672E-02	
- กลุ่มที่มีการเกี่ยวข้องสูง	64	1.46	1.47		-3.5524E-02	-2.5290E-02	
ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและ สังคม (Belief)							
- กลุ่มที่มีความเชื่อต่ำ	71	1.66	1.64	.208	.1577	.1363	.180
- กลุ่มที่มีความเชื่อปานกลาง	85	1.43	1.43		-6.8979E-02	-6.5062E-02	
- กลุ่มที่มีความเชื่อสูง	78	1.43	1.45		-6.8376E-02	-5.3123E-02	
ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond)							
- กลุ่มที่มีความผูกพันต่ำ	80	1.65	1.62	.210	.1457	.1165	.169
- กลุ่มที่มีความผูกพันปานกลาง	81	1.43	1.43		-7.2175E-02	-6.9771E-02	
- กลุ่มที่มีความผูกพันสูง	73	1.42	1.45		-7.9616E-02	-5.0211E-02	
ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่ แตกต่าง (Differential Association)							
- กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมต่ำ	73	1.35	1.38	.229	-.1481	-.1217	.199
- กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมปานกลาง	83	1.50	1.49		1.751E-03	-1.1098E-02	
- กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมสูง	78	1.64	1.63		.1368	.1257	

จากตาราง 10 พบว่า ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) ปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) แล้วเมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ซึ่งเป็นตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Main Effect, Sig. = 0.000)

เมื่อนำตัวแปรควบคุม คือ ระดับการศึกษา (Sig. = 0.002) มาร่วมวิเคราะห์ พบว่า มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ การกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Covariate, Sig. = 0.002)

หากพิจารณาในรายละเอียด ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม มากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association, Sig. = 0.008) รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond, Sig. = 0.041) ซึ่งในปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม สามารถแยกปัจจัยได้ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment, Sig. = 0.018) รองลงมาคือ คือ ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief, Sig. = 0.022) ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment, Sig. = 0.045) และปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement, Sig. = 0.049) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมในตาราง 10 การวิเคราะห์ Multiple Classification Analysis (MCA) ในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ จะมีการกระทำผิดสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 15.2 (Beta = .152)

ปัจจัยทางด้านการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) พบว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการผูกมัดกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 18.7 (Beta = .187)

ปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของทางครอบครัวและสังคม (Involvement) พบว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 15.7 (Beta = .157)

ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) พบว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 18 (Beta = .180)

เมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 16.9 (Beta = .169)

และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) พบว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศต่ำ หรือน้อยกว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 19.9 (Beta = .199)

กล่าวโดยสรุป ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) ปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) แล้วเมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 40.2 (Multiple R = .402) และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ ร้อยละ 16.2 (Multiple R Square = .162)

บทที่ 5

อภิปรายผล

5.1 การอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐาน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์หาปัจจัย ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยปัจจัยที่ใช้ในการทดสอบคือ ปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) ซึ่งจากการงานวิจัยในครั้งนี้จะนำเสนอทั้ง การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน การวิเคราะห์ลักษณะของความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการกระทำผิดๆ

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการแบ่งการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

1. การอภิปรายผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน
2. การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัยในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ พบว่า กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมน้อย จะมีการกระทำความผิดทางเพศมากกว่า กลุ่มสูงหรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.016 ในขณะที่ตัวแปรการคบหาสมาคมที่แตกต่างนั้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนจากทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบความแตกต่างในด้านการกระทำความผิดทางเพศ กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย จะกระทำผิดช้าน้อยกว่ากลุ่มสูง หรือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.040

และจากผลการวิจัยโดยการทดสอบสมมติฐาน โดยเฉพาะการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการกระทำความผิดทางเพศ ได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ปัจจัยด้วยกันคือ ปัจจัยด้านความผูกพันทางครอบครัว และสังคม (Attachment) ปัจจัยด้านการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) ปัจจัยด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) และปัจจัยด้านความเชื่อทาง

กรอบครัวและสังคม (Belief) ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคมโดยรวม (Social Bond) และปัจจัยทางด้านการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด (Differential Association) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

หากพิจารณาในรายละเอียด ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม มากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association, Sig. = 0.008) รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคม (Social Bond, Sig. = 0.041) ซึ่งในปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคม สามารถแยกปัจจัยได้ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ ปัจจัยการผูกมัดทางกรอบครัวและสังคม (Commitment, Sig. = 0.018) รองลงมาคือ คือ ปัจจัยความเชื่อทางกรอบครัวและสังคม (Belief, Sig. = 0.022) ปัจจัยความผูกพันทางกรอบครัวและสังคม (Attachment, Sig. = 0.045) และปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของกรอบครัวและสังคม (Involvement, Sig. = 0.049) ตามลำดับ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน คือ ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางกรอบครัวและสังคม (Attachment) พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับกรอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ การขาดความใกล้ชิดสนิทสนม การอบรมดูแลเอาใจใส่ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการขาดคำปรึกษาหรือคำแนะนำในเรื่องเพศจากครอบครัวและสังคม จะมีการกระทำผิดสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับกรอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการผูกพันกับกรอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศร้อยละ 15.2

ปัจจัยทางด้านการผูกมัดทางกรอบครัวและสังคม (Commitment) พบว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดทางกรอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ การที่เด็กและเยาวชนฯ ไม่เคยมีการสัญญากับบิดาหรือมารดา ไม่ว่าจะเป็นการดูแลเอาใจใส่ท่าน การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นพลเมืองดีของสังคม การพยายามตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนหนังสือหรือทำงาน เพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้า เหตุเพราะว่า เด็กและเยาวชนเหล่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงอนาคต อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดกับกรอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการผูกมัดกับกรอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 18.7

ปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของทางกรอบครัวและสังคม (Involvement) พบว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของกรอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ ไม่ได้ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อกรอบครัวและสังคม หรือชุมชนที่อยู่รอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นการกินข้าว

ดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬา เก็บขยะ กวาดถนน การปลูกต้นไม้ เป็นต้น และยังขาดการร่วมมือร่วมใจกับเครือข่ายในชุมชน เช่น การเป็นอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยต่อต้านยาเสพติด งานจราจร หาดูข้าวฯ เนื่องจากว่าครอบครัว ชุมชนหรือสังคม ขาดการประสานงานระหว่างเครือข่ายชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อลดช่องโอกาสในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ส่วนเรื่องของสภาพครอบครัวพบว่ามีส่วนสำคัญในการที่ผลักดันเด็กไปสู่พฤติกรรมกระทำผิด คือ เด็กที่กระทำผิดกฎหมายนั้นจะได้รับความสนใจจากบิดามารดาน้อยกว่าเด็กปกติ สภาพบรรยากาศในครอบครัวตึงเครียดมีปัญหาอยู่เสมอ เช่น การทะเลาะเบาะแว้ง บิดามารดาไม่มีระเบียบ ไม่ค่อยที่จะพูดคุยกับเด็กและตัวเองก็ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวมากเท่ากับเด็กปกติ จะมีการกระทำความผิดทางเพศสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 15.7

ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) พบว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ เด็กและเยาวชนฯ ส่วนใหญ่ ไม่สนใจหรือให้ความสนใจในหลักธรรมคำสั่งสอนทางศาสนาเท่าใด ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจจากการรับรู้สิ่งต่างๆ จากสังคม รวมไปถึงการเชื่อว่าระบบงานยุติธรรมของประเทศไทย ไม่มีความน่าเชื่อถือ เด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว รู้สึกว่ากฎหมายไม่น่าเกรงกลัว โดยเฉพาะอัตราการลงโทษ ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดมีโอกาสที่ถูกลงโทษเพียงน้อยนิด ทำให้สามารถออกมากระทำผิดซ้ำได้อีก จะกระทำความผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 18

เมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ เด็กและเยาวชนที่มีการกระทำความผิดทางเพศ จะมีความผูกพัน การผูกมัด การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความเชื่อกับครอบครัวและสังคมน้อย จะกระทำความผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 16.9

และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) พบว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำความผิดทางเพศต่ำ หรือน้อยกว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างมีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 19.9 ($Beta = .199$) ซึ่งจากการสอบถามเด็กและเยาวชนฯ พบว่า ส่วนใหญ่จำนวนเพื่อนที่คบหาอยู่เฉลี่ยประมาณ 16 คน โดยจำนวนเพื่อนที่ต่ำที่สุดคือ 1 คน และสูงที่สุด 300 คน ในส่วนของระยะเวลาในการคบหาสมาคม โดยเฉลี่ยประมาณ 4 ปี ระยะเวลาต่ำที่สุด

คือ 1 เดือน และสูงที่สุด 20 ปี ในด้านของความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีทั่วไป พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งจะพบปะกันเป็นประจำและบ่อยครั้ง จากจำนวนเพื่อนที่สนิทระยะเวลาและความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดนั้นจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการกระทำความผิดทางเพศค่อนข้างสูง และยังสามารถคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ เช่น การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด ที่มีผลต่อการประกอบอาชญากรรมในประเทศไทย (เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปิติ, 2003; สิริพัฒน์ เถลิงยศ, 2005; พรพิมล สุทธิสมบุญ, 2006) ที่ให้ความสำคัญกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในเรื่องของการแลกเปลี่ยนทัศนคติ เทคนิคความรู้ หรือประสบการณ์ รวมไปถึงการสนับสนุนทั้งในเรื่องช่องทางโอกาสในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนถึงร้อยละ 19.9 ซึ่งมากกว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 16.9 โดยพบว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมนั้น เป็นตัวแปรแฝง ที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ เป็นตัวแปรเกี่ยวกับทางด้านของความรู้สึก อาจจะไม่ชัดเจนเหมือนกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดมาก่อน จากข้อมูลในตาราง 4 พบว่า เด็กและเยาวชน ได้มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดทางเพศ ไม่ว่าจะเคยกระทำผิดในคดี ข่มขืน อนาคต พรากผู้เยาว์ และการโทรมหนุ่ย ถึงร้อยละ 63.2 คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา คือ การพยายามฆ่า ฆ่า ทำร้ายร่างกายฯ ถึงร้อยละ 64.5 คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คือ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ถึงร้อยละ 51.7 และคบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คือ เสพ ครอบครอง และจำหน่าย ถึงร้อยละ 91.6 ซึ่งจะสอดคล้องกับการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนฯ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก่อนการกระทำความผิดทางเพศจะมีการพบปะกับกลุ่มเพื่อนเป็นประจำและบ่อยครั้ง ถึงร้อยละ 43.5 จะมีการรวมตัวเป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ มีการปรึกษาพูดคุย มีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการกระทำความผิดทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการถ่ายทอดทัศนคติที่ผิดกฎหมาย และเกิดการเลียนแบบทัศนคติดังกล่าวนั้นภายในกลุ่ม เพียงเพื่อได้รับการยอมรับว่าตนเองก็สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนๆ รวมถึงการสนับสนุนจากเพื่อนที่เคยกระทำผิดในเรื่องของช่องทาง โอกาส เครื่องไม้เครื่องมือ สถานที่ที่กระทำผิด (ชาญคณิต ก.สุริยะมณีและคณะ, 2551: 109) ตัวอย่างเช่น การที่เด็กและเยาวชนมีเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีเสพยาเสพติดมาก่อนก็จะมีการชักจูงให้เสพยาเสพติด เมื่อเสพแล้วก็เกิดความทึบคอง ชักจูงกันไปกระทำผิด โดยการนัดหมายกันกับเพื่อนๆ ในกลุ่มเดียวกัน นัดเหยื่อหรือผู้หญิงที่เป็นแฟนของเพื่อนคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ออกมาพบเจอกันแล้วทำการรวมโทรม ซึ่งจะเห็นได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมระหว่างกันนั้น จะนำไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

จากการคบหาสมาคมที่แตกต่างของกลุ่มเพื่อนดังกล่าวในช่วงต้น สามารถอธิบายได้ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา คือ มงคล 38 ประการ ในด้านการคบเพื่อน ที่กล่าวสุภาษิตไว้ว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล” นั่นคือ การที่เด็กและเยาวชนนั้นเปรียบเสมือนผ้าขาว ที่รอการแต่งเติมสีสัน เมื่อไปคบหาบุคคลต่างๆ ที่ไม่ดี มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกไม่ควร ย่อมเกิดการเรียนรู้ เลียนแบบ รับเอาพฤติกรรมนั้นมาประพฤติปฏิบัติ อันจะเป็นสิ่งดำที่เดิมลงมาในผืนผ้าดังกล่าว แต่เมื่อใดที่คบหาสมาคมกับบุคคลที่ดี ประพฤติปฏิบัติดีงาม ก็จะพากันไปทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ เป็นผลดีเกิดแก่ตนเองและผู้อื่นซึ่งจะเป็นลักษณะของสีอันหลากหลายสีที่สวยงามที่จะปรากฏอยู่บนผืนผ้าผืนนั้นๆ

5.2 ข้อสรุปและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จะมีอายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดและอายุปัจจุบัน ประมาณ 15.91 ปี และ 18.13 ปี ตามลำดับ โดยที่อายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดน้อยที่สุดของเด็กและเยาวชนฯ ประมาณ 12 ปี เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44) รายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 4,362 บาท ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ในเรื่องของสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ประมาณร้อยละ 71.8 มีจำนวนบุตรแล้ว ทั้งหมด 36 คนหรือประมาณร้อยละ 15.4 ในกรณีที่มีบุตรร้อยละ 86.1 พบว่ามีจำนวนบุตรเพียงคนเดียว ส่วนสถานภาพของบิดา มารดา ส่วนใหญ่ พบว่า ยังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกัน ประมาณร้อยละ 51.7 ซึ่งการก่อนการกระทำความผิดครั้งสุดท้าย เด็กและเยาวชนฯ ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ประมาณร้อยละ 40.2 ในด้านของสถานภาพภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนฯ โดยมากแล้วจะมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี ถึงประมาณร้อยละ 51.3 ส่วนพฤติกรรมของบิดาที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน พบว่า บิดามีพฤติกรรมที่ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ รองลงมาคือ ดื่มสุรา ทะเลาะเบาะแว้ง เล่นการพนัน ถูกกล่าวหาในคดีอาญา ยาเสพติดและคดีแพ่ง ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง รองลงมาคือ การเล่นการพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ถูกกล่าวหาในคดียาเสพติด คดีอาญาและคดีแพ่ง ตามลำดับ อาชีพของบิดาและมารดาโดยส่วนใหญ่แล้วคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป และประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประมาณ ร้อยละ 39.7 และ 30.8 ตามลำดับ และในส่วนของรายได้บิดา มารดา ซึ่งรวมกันในทุกๆ ด้าน มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 17,993 บาท

นอกจากนี้ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ยังมีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความผูกพัน การผูกมัด การเข้าไปเกี่ยวข้องและความเชื่อทั้งทางครอบครัวและสังคม พบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนมีการผูกพันทางสังคมต่ำ จะมี

การกระทำความผิดทางเพศสูง อาจจะกล่าวได้ว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย จำนวนเพื่อน ระยะเวลา และความถี่ที่คบหาสมาคมพบว่า เด็กและเยาวชนฯ ที่มีการกระทำความผิดสูงจะมีความสัมพันธ์กับการคบหาสมาคมที่แตกต่างในระดับสูง กล่าวคือ เด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำความผิดทางด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและเคยกระทำความผิดมาก่อน ทั้งในด้านของจำนวนเพื่อน ระยะเวลาและความถี่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากการศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนฯ ที่มีประวัติภูมิหลังการกระทำผิดในฐานความผิดอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการกระทำความผิดทางเพศ (ตาราง 11) คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ($r = 0.245$) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ($r = 0.269$) และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ($r = 0.325$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีการกระทำความผิดทางเพศ จะเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ทรัพย์สินและยาเสพติดมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนฯ พบว่า บางคนกระทำความผิดทางเพศเพราะสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดในฐานความผิดอื่นๆ เช่น เด็กและเยาวชนฯ มีการเสพยาเสพติดและบังคับให้เหยื่อเสพยาเสพติดด้วย เพื่อเป็นการมอมเมาเหยื่อ หรือทำร้ายร่างกายเหยื่อ เพื่อให้หมดหนทางในการต่อสู้ก่อนที่จะลงมือกระทำความผิดทางเพศ

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

6.1.1 เพื่อศึกษาถึงความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

6.1.2 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

6.1.3 เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

6.2 ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง

6.2.1 ประชากรเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษในคดีความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ กรณีการพยายามข่มขืนกระทำชำเรา, การข่มขืนกระทำชำเรา, การโทรมหญิง, การกระทำอนาจาร ที่ถูกคุมขังและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 234 คน ซึ่งได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุกดา	35 คน
2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	60 คน
3. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา	40 คน
4. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร	49 คน
5. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก	50 คน

6.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยจะเลือกศึกษาจากประชากรที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา คือ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายอุเบกขา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายสิรินธร และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก

6.3 ข้อสรุปและการอภิปรายผล

จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

6.3.1 จากปัจจัยทางด้านภูมิหลัง เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จะมีอายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดและอายุปัจจุบัน ประมาณ 15.91 ปี และ 18.13 ปี ตามลำดับ โดยที่อายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิดน้อยที่สุดของเด็กและเยาวชนฯ ประมาณ 12 ปี เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44) รายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 4,362 บาท ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ในเรื่องของสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ประมาณร้อยละ 71.8 มีจำนวนบุตรแล้ว ทั้งหมด 36 คนหรือประมาณร้อยละ 15.4 ในกรณีที่มีบุตรร้อยละ 86.1 พบว่ามีจำนวนบุตรเพียงคนเดียว ส่วนสถานภาพของบิดา มารดา ส่วนใหญ่ พบว่า ยังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกัน ประมาณร้อยละ 51.7 ซึ่งการก่อนการกระทำความผิดครั้งสุดท้าย เด็กและ เยาวชนฯ ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ประมาณร้อยละ 40.2 ในด้านของสถานภาพภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนฯ โดยมากแล้วจะมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี ถึงประมาณร้อยละ 51.3 ส่วนพฤติกรรมของบิดาที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน พบว่า บิดามีพฤติกรรมที่ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ รองลงมาคือ ดื่มสุรา ทะเลาะเบาะแว้ง เล่นการพนัน ถูกกล่าวหาในคดีอาญา ยาเสพติด และคดีแพ่ง ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทะเลาะเบาะแว้ง รองลงมาคือ การเล่น การพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ถูกกล่าวหาในคดียาเสพติด คดีอาญาและคดีแพ่ง ตามลำดับ อาชีพของบิดาและมารดาโดยส่วนใหญ่แล้วคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป และประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประมาณ ร้อยละ 39.7 และ 30.8 ตามลำดับ และในส่วนของรายได้ บิดา มารดา ซึ่งรวมกันในทุกๆ ด้าน มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 17,993 บาท

จากการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ จะมีการกระทำความผิดสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้าน

ความผูกพันกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยทางด้านการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) พบว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการผูกมัดกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของทางครอบครัวและสังคม (Involvement) พบว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) พบว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) พบว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศต่ำ หรือน้อยกว่ากลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กล่าวโดยสรุป ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) ปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) แล้วเมื่อรวมเป็นปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 40.2 และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ ร้อยละ 16.2

6.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ควรมีการอบรมคู่สมรสใหม่ เพื่อเตรียมความพร้อมและวางแผนชีวิต การสร้างค่านิยมให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ใน ครอบครัว การสร้างความรัก ความอบอุ่น การเข้าใจซึ่งกันและกัน การอบรม เลี้ยงดูสมาชิกใน ครอบครัว เพราะว่าบิดา มารดามีส่วนสำคัญมาก ในการดูแล ติดตาม สอดส่อง พฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน ซึ่งควรจะต้องให้ความเอาใจใส่ดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด และควรให้การอบรม สั่งสอน กล่อมเกลา ว่ากล่าวตักเตือน และสามารถชี้ให้เด็กและเยาวชนเห็นว่าสิ่งใดเป็นการกระทำที่ดีและไม่ดีได้ และที่สำคัญที่สุด คือ บทบาทของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ในการเป็นตัวอย่างที่ดี ให้แก่เด็กและเยาวชนในการทำความดี และให้อภัยต่อการกระทำผิดที่ผ่านมา ซึ่งจะเป็นการป้องกัน ปัญหาสังคมได้ การที่สถาบันครอบครัวทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ จะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรม และบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆ ได้โดยไม่หันไปกระทำ ความผิดทางเพศ

2. สังคมหรือชุมชน ควรมีการจัดระเบียบชุมชน สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหา การทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน เพราะเมื่อเด็กและเยาวชนได้กลับเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมๆ ซึ่งจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน สอดส่องดูแล ตักเตือนการกระทำผิด เช่น ทล่ายแหล่ง มั่วสุม แหล่งเสื่อมโทรม จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองที่ดี ร่วมกันรณรงค์การต่อต้าน ยาเสพติด ตลอดจนจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในชุมชน เพื่อเป็นการใช้เวลาของเด็กและเยาวชนให้เกิดประโยชน์ จะทำให้เด็กและเยาวชนไม่หันไปกระทำผิดๆ ได้ ดังนั้น ควรมีมาตรการแทรกแซง ชุมชน โดยอาศัยการประสานงานของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เน้นความร่วมมือของ ครอบครัว ชุมชนในการดูแลบุตรหลาน และปลูกฝังค่านิยมพื้นฐานให้แก่เด็กและเยาวชน โดยให้ คำนึงถึงผลกระทบ ผลเสียที่เกิดขึ้นกับเหยื่อหรือผู้เสียหาย รวมไปถึงการสอดส่องดูแลความประพฤติ ของคนในชุมชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำความผิดทางเพศ โดยใช้มาตรการทางสังคมเข้า ข่มขู่ยับยั้ง เพื่อไม่ให้เกิดการทำความผิดต่อไป

3. ด้านโรงเรียน/สถานศึกษา ควรมีบทบาทในการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในการ อบรมสั่งสอน ขัดเกลา ในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ให้เป็นไป ในทิศทางที่เหมาะสม รวมไปถึง สอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลจากการทำความผิด ทางเพศ โดยเน้นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ชุมชนหรือสังคม โดยมี ครู-อาจารย์จะเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยง ประสานงานกันระหว่างเครือข่ายภาคชุมชน ในการดูแล ป้องกันหรือตักเตือนเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิดๆ รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับเด็ก

และเยาวชนให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคม เน้นการอบรมจริยธรรมให้เด็กและเยาวชนมีสติ มีความคิดรอบคอบ และมีเหตุผลในการพิจารณาทักษะชีวิตทำให้เด็กและเยาวชนสามารถเผชิญกับ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาวชีวิตได้

4. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดทางเพศควบคู่กันไปและควรมีมาตรการควบคุม สภาพแวดล้อม แหล่งเสื่อมโทรม แหล่งมั่วสุมต่างๆ อาทิเช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่ให้เป็นมุมอับ เป็นจุดมืด ในด้านการปราบปราม รัฐบาลให้ความสำคัญกับปัญหาการกระทำความผิดทางเพศ เพราะเนื่องจากปัญหาดังกล่าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นย่อมเกิด ความเสียหายเป็นอย่างมาก ฉะนั้นรัฐบาลควรมีมาตรการเข้มงวดกวดขันในการตรวจสอบตราสถานที่ต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านการป้องกัน ควรมีแนวทางในการป้องกันทั้งแนวกว้างและใน วงแคบ เพราะ ในบางพื้นที่เป็นพื้นที่ที่ล่อแหลมและเสี่ยงต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน เช่น ชุมชนแออัด สถานเริงรมย์ และแหล่งมั่วสุมต่างๆ ควรมีการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะเฉพาะ เจาะจงจากฝ่ายต่างๆ เช่น ครอบครัว คณะกรรมการชุมชนและตำรวจ รวมไปถึงการแจ้งข่าว การแสวงหาเบาะแสต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์

5. หน่วยงานของรัฐ มีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาคการกระทำความผิดทางเพศ โดย การลดปัจจัยหรือสาเหตุการกระทำความผิด ลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดฯ ได้ เช่น

5.1 หน่วยงานตำรวจ ควรมีการชักจูงเด็กและเยาวชน เข้ามาเป็นเครือข่าย ของทางเจ้าพนักงาน โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ในเชิงสร้างสรรค์ สานความสัมพันธ์อันดีระหว่าง เจ้าพนักงานตำรวจกับเด็กและเยาวชนภายในพื้นที่ เพื่อเป็นการหาเบาะแสในยับยั้งมิให้เกิดการกระทำ ความผิดทางเพศที่จะเกิดขึ้นได้

5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถยับยั้งการกระทำความผิดฯ ของ เด็กและเยาวชนได้ โดยการจัดกิจกรรม รมรงค์ ให้ความรู้ ปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน ให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ร่วมกับสังคมอย่างปกติสุข

5.3 กระบวนการยุติธรรม ควรมีมาตรการในการยับยั้ง การกระทำความผิดฯ ของ เด็กและเยาวชน โดยการเพิ่มอัตราการลงโทษ เพื่อชี้ให้เห็นว่าเมื่อกระทำความผิดความผิดแล้ว จะต้อง ได้รับการลงโทษที่รุนแรง รวดเร็ว และเมื่อได้รับการลงโทษแล้วจะต้องถูกจำกัดสิทธิ เสรีภาพบาง ประการ ซึ่งจะต้องทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากเด็กและเยาวชนทั่วไปที่ไม่ได้กระทำความผิด ทั้งนี้มี จุดมุ่งหมายเพียงเพื่อลดอัตราการกระทำความผิดทางเพศลง

5.4 สถานฝึกและอบรมฯ ควรมีการปรับทัศนคติ ความเชื่อที่ผิด จากการ กระทำความผิดทางเพศ ของกลุ่มเด็กและเยาวชนฯ ควรชี้ให้เห็นถึงความประพฤติ ปฏิบัติอย่าง เหมาะสม ตามบรรทัดฐานของสังคม และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ควรมีการปรับรูปแบบใน

การฝึกและอบรมฯ ใหม่ โดยจะต้องเริ่มปรับปรุงตั้งแต่การจำแนกลักษณะของการกระทำความผิด เพราะในปัจจุบันการควบคุมกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า มีการละกันระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในทุกฐานความผิด ซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ ในการกระทำความผิด ซึ่งอาจจะมีการพัฒนารูปแบบในการกระทำความผิด ทั้งด้านความลักษณะและความรุนแรงของการกระทำความผิด ฉะนั้นควรจะต้องการจัดแบ่งกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามความเหมาะสม นอกจากนั้น จำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยน พัฒนารูปแบบในการฝึกอบรมวิชาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญ มีฝีมือที่ได้มาตรฐานรองรับต่อความต้องการของตลาดแรงงาน รวมไปถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อที่จะจัดหาตลาดแรงงานให้กับเด็กและเยาวชนเมื่อพ้นการรับโทษ หรือพ้นความผิด ซึ่งเป็นการลดสาเหตุปัจจัยการกระทำความผิดฯ ได้

5.5 กรมแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมฯ จะต้องมีนโยบายและมีแผนพร้อมทั้งมี งบประมาณ โดยจะต้องมีการประสานงานกันในเรื่องของหน่วยงานต่างๆ เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมฯ เพื่อที่จะจัดหาตลาดแรงงาน ให้ตรงกับความรู้ความสามารถที่ได้ฝึกอบรม และจะต้องคอยรับรองประสิทธิภาพของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการฝึกอาชีพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงาน หาเงิน หารายได้ในการเลี้ยงชีพของเด็กและเยาวชน ภายหลังที่ออกจากสถานฝึกและอบรมฯ เพื่อมิให้เด็กฯ เหล่านี้หวนไปกระทำความผิดซ้ำได้อีก

6. ควรส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำความผิดทางเพศ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหทางเพศไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้ง ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนรวมทั้งสถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้เข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำความผิดทางเพศมากขึ้น โดยต้องมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบในการปฏิบัติงาน ให้ดำเนินไปอย่างประสานสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำความผิดทางเพศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

6.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาเพิ่มเติม

6.5.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัย ที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ ที่ถูกคุมขังและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนชายในต่างจังหวัดทั่วประเทศ

6.5.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการกระทำคามผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

6.5.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับเด็ก และเยาวชนที่กระทำคามผิดทางเพศว่า ภายหลังจากการได้รับการฝึกฯ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่ได้รับการบำบัด ฟื้นฟู แก้ไข และปรับปรุงลักษณะนิสัย ตามปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดฯ ตามข้อค้นพบของงานวิจัย ว่ามีการกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกหรือไม่

ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ
กรณีศึกษา: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

SOCIAL BOND FACTORS AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS IN
SEXUAL OFFENSE: A CASE STUDY AT JUVENILE VOCATIONAL TRAINING
CENTER FOR BOYS IN BANGKOK METROPOLITAN AREA; GREATER BANGKOK

ศรินันท์ ศิริคุรุช 5137017 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อุนิษา เลิศโตมรสกุล, Ph.D., ชาญคณิต ก. สุริยะมณี, Ph.D.,
ลำดวน ศรีมณี, Ph.D., สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ, Ph.D.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

1. ความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เนื่องจากเป็นความหวังของสังคม เป็นวัยที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา เป็นวัยที่กำลังจะก้าวสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งมีศักยภาพที่เหมาะสมสมควรที่จะได้รับการพัฒนาให้เป็นพลังของชาติ ในการต้องสืบทอดการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัย หากเด็กและเยาวชนถูกปล่อยปละละเลย เท่ากับว่าสังคมต้องสูญเสียอนาคตที่ดีของชาติไป

ในปัจจุบันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สังคมต้องให้ความสนใจ และร่วมกันดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังขาดการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งในวัฒนธรรมครอบครัวของไทยแต่เดิมพบว่าเป็นครอบครัวที่มีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเป็นจำนวนมาก ร่วมกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลาน แต่เมื่อสังคมได้ถูกพัฒนาให้กลายมาเป็นสังคมยุคอุตสาหกรรม เกิดการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ ดังนั้นครอบครัวจึงได้ถูกเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กลง จำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง ขาดปฏิสัมพันธ์กัน

ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเอง เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนขาดการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ขาดความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดสติปัญญา และความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ถูกชักจูงให้กระทำความผิดได้ง่าย ฉะนั้นครอบครัว อันเป็นสถาบันทางสังคมจะต้องทำหน้าที่ในการหล่อหลอมเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ตลอดจนสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ โดยไม่เกิดปัญหาต่างๆ

การคบเพื่อนเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญ พบว่าส่วนใหญ่ในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นเกิดจากการชักชวน ชักนำจากบุคคลใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดี โดยมีการเรียนรู้ทั้งทัศนคติ วิธีการต่างๆ ตลอดจนค่านิยมร่วมของกลุ่มเด็กและเยาวชน และเมื่อใดที่สังคมเกิดความไม่เท่าเทียมกัน เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกว่าด้อยโอกาส ถูกกีดกันทางสังคมหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคมก็จะรวมตัวกันก่อปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ขึ้น

ในด้านของสังคมก็มีส่วนให้เด็กและเยาวชนเกิดการกระทำความผิดทางเพศขึ้น เพราะเนื่องจากว่าสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุน ส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นสภาพที่อยู่อาศัย การคมนาคม โดยการขาดความร่วมมือ ร่วมใจกัน ขาดการติดต่อเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม ทำให้เกิดเป็นช่องโอกาสให้กลุ่มเด็กและเยาวชนสามารถกระทำความผิดได้

จากข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในปัจจุบัน แนวโน้มในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ มีปริมาณที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและยังพบว่าทวีความรุนแรงในด้านของการกระทำและผลที่กระทบกับเหยื่อ ซึ่งส่งผลให้เกิดการซึมซับ การเรียนรู้พฤติกรรม เลียนแบบ เพียงเพื่อแค่ได้รับการยอมรับ การยกย่องจะกลุ่มเพื่อน หรืออาจจะคิดเพียงว่าเป็นการระบายอารมณ์ โกรธเคือง อารมณ์สนุกสนาน โดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่เกิดจากการกระทำดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากตารางแสดงคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตาราง 1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด
ปี 2547 – 2551

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
รวม (หน่วย:คดี)	33,308	36,080	48,218	51,128	46,981
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	10,496	10,733	14,314	14,764	12,658
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	5,969	6,112	8,284	7,784	6,661
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,416	2,680	3,652	2,154	1,916
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง	1,149	1,271	1,731	3,247	2,989
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	5,310	6,542	8,803	10,279	11,207
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	2,031	2,404	3,414	3,650	3,251
ความผิดอื่นๆ	5,937	6,338	8,020	9,250	8,299

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจฯ

จากข้อมูลดังกล่าวในข้างต้นนี้ พบว่าจำนวนความผิดเกี่ยวกับเพศแสดงให้เห็นว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มีจำนวนมากในทุกๆ ปี จึงเป็นปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะว่าคดีความผิดเกี่ยวกับเพศนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของบุคคลในสังคม ซึ่งความเสียหายเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลร้ายแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจโดยตรงต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างสาหัส ยกที่จะทำการรักษาเยียวยา แก่ไขฟื้นฟู ซึ่งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อบางรายไม่สามารถที่จะลบเลือนภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ส่งผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดความหวาดกลัว เห็นภาพหลอน และในบางรายใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย จะเห็นได้ว่าผลที่เกิดขึ้นไม่เพียงแต่ผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อเท่านั้น ยังส่งผลไปถึงครอบครัวของผู้เสียหายเองที่จะต้องสูญเสียบุคคลสำคัญ จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่สมควรได้รับการป้องกันและแก้ไขมากกว่าการมุ่งเน้นที่จะปราบปราม เนื่องจากผู้ที่กระทำความผิดนั้นเป็นเด็กและเยาวชนซึ่งในอนาคตจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลถึงสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยพื้นฐานทางด้านครอบครัว ทั้งการอบรมเลี้ยงดู การเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ไม่ว่า

จะเป็นครอบครัว เพื่อน สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือแม้กระทั่งการควบคุมตนเองของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทั้งสิ้น

อย่างไรก็ดี การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดปัญหา จึงจะทำให้ การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะสามารถลดอัตราการเกิดการกระทำความผิด เกี่ยวกับเพศได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ โดยเฉพาะ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างว่าจะส่งผลให้เด็กและเยาวชน กระทำความผิดหรือไม่ เพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับการ กระทำความผิดทางเพศ ให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล และเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคมทั้งใน ปัจจุบันและในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความผูกพันทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการ กระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมที่มีผลต่อการกระทำความผิด ทางเพศของเด็กและเยาวชน
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำความผิดทางเพศของเด็ก และเยาวชนชายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาวิจัยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษ ในคดีความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ ทั้งเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและกระทำ ผิดซ้ำ โดยกลุ่มประชากรทั้งหมดอยู่ในการควบคุมตัวตามกระบวนการยุติธรรมภายหลังถูกศาลพิพากษา และอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 234 คน ซึ่งได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุกดา	35 คน
2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	60 คน
3. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุบะกษา	40 คน
4. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร	49 คน
5. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก	50 คน

4. สมมุติฐานในการวิจัย

ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อแนวโน้มการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่มีผลต่อแนวโน้มการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
4. เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนมิให้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้ที่ได้รับจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยครอบคลุมถึงเนื้อหาที่ต้องการจะศึกษาและนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้มีวิธีการดังนี้

6.1 การสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่จะสร้างจากทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย โดยทำการศึกษาจากตำราเอกสารงานวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงาน ฯลฯ นำมากำหนดเป็นเนื้อหาสาระของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมถึงเนื้อหาที่จะทำการศึกษา โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้มีประสบการณ์ ตรวจสอบ พร้อมกับให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงให้มีความถูกต้องชัดเจน

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นที่จะนำไปใช้ เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

- การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขดำเนินการต่อไป

- การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับเด็กและเยาวชนชายในศูนย์แรกรับบ้านเมตตา ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{1 - \sum sk^2}{sx^2} \right)$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถาม

sk^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum sk^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

6.2 สารสำคัญของแบบสอบถาม สามารถจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้กระทำความผิด เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส การมีบุตร การนับถือศาสนา รายได้ ภูมิภูมิลำเนา

ส่วนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการกระทำความผิดทางเพศ เช่น ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม

ส่วนที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมที่แตกต่าง เช่น ความถี่ในการคบหาเพื่อน ระยะเวลาในการคบหาเพื่อนและจำนวนเพื่อนที่คบหา

6.3 แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย ลักษณะข้อคำถาม 2 รูปแบบ คือ

6.3.1 คำถามปลายเปิดที่มีไว้ให้เลือกคำตอบ หรือข้อคำตอบที่มีตัวเลือกกำหนดไว้ให้

6.3.2 ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้เทคนิคการวัดของ Likert Scale สร้างแบบสอบถามและกำหนดเนื้อหาในข้อคำถามให้ครอบคลุมเรื่องที่ทำการศึกษา โดยเรียงข้อความที่จะศึกษาประกอบด้วยข้อความเชิงบวก ซึ่งสามารถแบ่งคำตอบได้ 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

เป็นประจำ/มากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	5
บ่อยครั้ง/มาก/เห็นด้วย/ถูกต้องที่สุด	ระดับคะแนน	4
บางครั้ง/ปานกลาง/ไม่แน่ใจ/ถูกต้องมาก	ระดับคะแนน	3
นานๆครั้ง/น้อย/ไม่เห็นด้วย/ถูกต้องน้อย	ระดับคะแนน	2
ไม่เคย/น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ถูกต้องน้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1

การแสดงระดับคะแนนเฉลี่ยจะพิจารณาจากคะแนนของคำตอบ โดยใช้เกณฑ์การคำนวณจาก

คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด	
จำนวนชั้น	
1.00 – 1.08 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับน้อยมาก
1.81 – 2.06 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับน้อย
2.61 – 3.40 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับมาก
4.21 – 5.00 หมายถึง	ระดับความเห็นในระดับมากที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสถิติที่เหมาะสมกับระดับการวัดและประเภทของตัวแปรดังต่อไปนี้

- สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)
- การแจกแจงความถี่และอัตราส่วนร้อยละ (Percentages)
- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

- สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการกระทำผิด ได้แก่ การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน (T-test), Analysis of Variance (ANOVA) และ Multiple Classification Analysis (MCA)

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จะมีอายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิด และอายุปัจจุบัน ประมาณ 15.91 ปี และ 18.13 ปี ตามลำดับ โดยที่อายุเฉลี่ยขณะกระทำความผิด น้อยที่สุดของเด็กและเยาวชนฯ ประมาณ 12 ปี เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44) รายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 4,362 บาท ส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ในเรื่องของสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่มี สถานภาพโสด ประมาณร้อยละ 71.8 มีจำนวนบุตรแล้ว ทั้งหมด 36 คนหรือประมาณร้อยละ 15.4 ในกรณีที่มีบุตรร้อยละ 86.1 พบว่ามีจำนวนบุตรเพียงคนเดียว ส่วนสถานภาพของบิดา มารดา ส่วนใหญ่ พบว่า ยังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกัน ประมาณร้อยละ 51.7 ซึ่งการก่อนการกระทำความผิดครั้ง สุดท้าย เด็กและเยาวชนฯ ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ประมาณร้อยละ 40.2 ในด้านของสถานภาพ ภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนฯ โดยมากแล้วจะมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี ถึงประมาณ ร้อยละ 51.3 ส่วนพฤติกรรมของบิดาที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน พบว่า บิดามีพฤติกรรมที่ ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ รองลงมาคือ ดื่มสุรา ทะเลาะเบาะแว้ง เล่นการพนัน ถูกกล่าวหาในคดีอาญา ยาเสพติดและคดีแพ่ง ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทะเลาะ เบาะแว้ง รองลงมาคือ การเล่น การพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ถูกกล่าวหาในคดียาเสพติด คดีอาญาและ คดีแพ่ง ตามลำดับ อาชีพของบิดาและมารดาโดยส่วนใหญ่แล้วคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป และประกอบ อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประมาณ ร้อยละ 39.7 และ 30.8 ตามลำดับ และในส่วนของ รายได้บิดา มารดา ซึ่งรวมกันในทุกๆ ด้าน มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 17,993 บาท

นอกจากนี้สาเหตุสำคัญของการกระทำความผิด ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านความผูกพัน ทางสังคม (Social Bond) ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความผูกพัน การผูกมัด การเข้าไปเกี่ยวข้อง และ ความเชื่อ พบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนมีการผูกพันทางสังคมต่ำ จะมีการกระทำความผิดทางเพศสูง อาจจะกล่าวได้ว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

การคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) ซึ่งประกอบด้วย จำนวนเพื่อน ระยะเวลา และความถี่ที่คบหาสมาคม พบว่า เด็กและเยาวชนฯ ที่มีการกระทำความผิดมากจะมี ความสัมพันธ์กับการคบหาสมาคมที่แตกต่างในระดับสูง กล่าวคือ เด็กและเยาวชนฯ ที่กระทำ ความผิดทางด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและเคยกระทำความผิด มาก่อน ทั้งในด้านของจำนวนเพื่อน ระยะเวลาและความถี่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

นอกจากการศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกระทำคามผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีประวัติภูมิหลังการกระทำผิดในฐานะความผิดอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการกระทำคามผิดทางเพศ คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ($r = 0.245$) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ($r = 0.269$) และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ($r = 0.325$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

9. การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์หาปัจจัย ที่ส่งผลต่อการกระทำคามผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยปัจจัยที่ใช้ในการทดสอบคือ ปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) ซึ่งจากการงานวิจัยในครั้งนี้จะนำเสนอทั้ง การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน การวิเคราะห์ลักษณะของความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการกระทำผิด

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการแบ่งการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

1. การอภิปรายผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทฤษฎีในแต่ละด้าน
2. การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัยในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดทางเพศ พบว่า กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมน้อย จะมีการกระทำคามผิดทางเพศน้อยกว่า กลุ่มสูงหรือกลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.016 ในขณะที่ตัวแปรการคบหาสมาคมที่แตกต่างนั้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนจากทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบความแตกต่างในด้านการกระทำคามผิดทางเพศ กลุ่มต่ำหรือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย จะกระทำผิดช้าน้อยกว่ากลุ่มสูง หรือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.040

และจากผลการวิจัยโดยการทดสอบสมมติฐาน โดยเฉพาะการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการกระทำคามผิดทางเพศ ได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ซึ่งมีปัจจัย 4 ปัจจัยด้วยกันคือ ปัจจัยด้านความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) ปัจจัยด้านการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) ปัจจัยด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement) และปัจจัยด้านความเชื่อทางครอบครัว

และสังคม (Belief) ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมโดยรวม (Social Bond) และปัจจัยทางด้านการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด (Differential Association) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

หากพิจารณาในรายละเอียด ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม มากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association, Sig. = 0.008) รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond, Sig. = 0.041) ซึ่งในปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม สามารถแยกปัจจัยได้ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนฯ ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ ซึ่งพบว่า ปัจจัยการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment, Sig. = 0.018) รองลงมาคือ คือ ปัจจัยความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief, Sig. = 0.022) ปัจจัยความผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment, Sig. = 0.045) และปัจจัยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคม (Involvement, Sig. = 0.049) ตามลำดับ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน คือ ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางครอบครัวและสังคม (Attachment) พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ การขาดความใกล้ชิดสนิทสนม การอบรมดูแลเอาใจใส่ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการขาดคำปรึกษาหรือคำแนะนำในเรื่องเพศจากครอบครัวและสังคม จะมีการกระทำผิดสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 15.2

ปัจจัยทางด้านการผูกมัดทางครอบครัวและสังคม (Commitment) พบว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ การที่เด็กและเยาวชนฯ ไม่เคยมีการสัญญากับบิดาหรือมารดา ไม่ว่าจะเป็นการดูแลเอาใจใส่ท่าน การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นพลเมืองดีของสังคม การพยายามตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนหนังสือหรือทำงาน เพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้า เหตุเพราะว่า เด็กและเยาวชนเหล่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงอนาคต อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต จะมีการกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีการผูกมัดกับครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการผูกมัดกับครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 18.7

ปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของทางครอบครัวและสังคม (Involvement) พบว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ ไม่ได้ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคม หรือชุมชนที่อยู่รอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นการกินข้าว

ดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬา เก็บขยะ กวาดถนน การปลูกต้นไม้ เป็นต้น และยังขาดการร่วมมือร่วมใจกับเครือข่ายในชุมชน เช่น การเป็นอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยต่อต้านยาเสพติด งานจราจร หาดูข้าวฯ เนื่องจากว่าครอบครัว ชุมชนหรือสังคม ขาดการประสานงานระหว่างเครือข่ายชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อลดช่องโอกาสในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ส่วนเรื่องของสภาพครอบครัวพบว่ามีส่วนสำคัญในการที่ผลักดันเด็กไปสู่พฤติกรรมกระทำผิด คือ เด็กที่กระทำผิดกฎหมายนั้นจะได้รับความสนใจจากบิดามารดาน้อยกว่าเด็กปกติ สภาพบรรยากาศในครอบครัวตึงเครียดมีปัญหาอยู่เสมอ เช่น การทะเลาะเบาะแว้ง บิดามารดาไม่มีระเบียบ ไม่ค่อยที่จะพูดคุยกับเด็กและตัวเองก็ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวมากเท่ากับเด็กปกติ จะมีการกระทำความผิดทางเพศสูงหรือมากกว่า กลุ่มที่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 15.7

ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม (Belief) พบว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ เด็กและเยาวชนฯ ส่วนใหญ่ ไม่สนใจหรือให้ความสนใจในหลักธรรมคำสอนทางศาสนาเท่าใด ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจจากการรับรู้สิ่งต่างๆ จากสังคม รวมไปถึงการเชื่อว่าระบบงานยุติธรรมของประเทศไทย ไม่มีความน่าเชื่อถือ เด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว รู้สึกว่ากฎหมายไม่น่าเกรงกลัว โดยเฉพาะอัตราการลงโทษ ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดมีโอกาสที่ถูกลงโทษเพียงน้อยนิด ทำให้สามารถออกมากระทำผิดซ้ำได้อีก จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความเชื่อทางครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความเชื่อทางครอบครัวและสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 18

เมื่อรวมปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ คือ เด็กและเยาวชนที่มีการกระทำผิดทางเพศ จะมีความผูกพันการผูกมัด การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความเชื่อกับครอบครัวและสังคมน้อย จะกระทำผิดทางเพศสูง หรือมากกว่า กลุ่มที่มีความผูกพันทางสังคมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 16.9

และปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) พบว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับต่ำ จะกระทำผิดทางเพศต่ำ หรือน้อยกว่า กลุ่มที่มีการคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ ร้อยละ 19.9 (Beta = .199) ซึ่งจากการสอบถามเด็กและเยาวชนฯ พบว่า ส่วนใหญ่จำนวนเพื่อนที่คบหาอยู่เฉลี่ยประมาณ 16 คน โดยจำนวนเพื่อนที่ต่ำที่สุดคือ 1 คน และสูงที่สุด 300 คน ในส่วนของระยะเวลาในการคบหาสมาคม โดยเฉลี่ยประมาณ 4 ปี ระยะเวลาต่ำที่สุด

คือ 1 เดือน และสูงที่สุด 20 ปี ในด้านของความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีทั่วไป พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งจะพบปะกันเป็นประจำและบ่อยครั้ง จากจำนวนเพื่อนที่สนิทระยะเวลาและความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดนั้น จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการกระทำความผิดทางเพศค่อนข้างสูง และยังสามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัยอื่นๆ เช่น การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด ที่มีผลต่อการประกอบอาชญากรรมในประเทศไทย (เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปิติ, 2003; สิทธิพัฒน์ เจริญยศ, 2005; พรพิมล สุทธิสมบูรณ์, 2006) ที่ให้ความสำคัญกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในเรื่องของการแลกเปลี่ยนทัศนคติ เทคนิคความรู้ หรือประสบการณ์ รวมไปถึงการสนับสนุนทั้งในเรื่องช่องทางโอกาสในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนถึงร้อยละ 19.9 ซึ่งมากกว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 16.9 โดยพบว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมนั้น เป็นตัวแปรแฝง ที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ เป็นตัวแปรเกี่ยวกับทางด้านของความรู้สึก อาจจะไม่ชัดเจนเหมือนกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดมาก่อน จากข้อมูลในตารางที่ 4 พบว่า เด็กและเยาวชน ได้มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นเคยกระทำผิดในคดี ข่มขืน อนาจาร พรากผู้เยาว์ และการโทรมหญิง ถึงร้อยละ 63.2 คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา คือ การพยายามฆ่า ฆ่า ทำร้ายร่างกายฯ ถึงร้อยละ 64.5 คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คือ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ถึงร้อยละ 51.7 และคบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คือ เสพ ครอบครอง และจำหน่าย ถึงร้อยละ 91.6 ซึ่งจะสอดคล้องกับการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนฯ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก่อนการกระทำความผิดทางเพศจะมีการพบปะกับกลุ่มเพื่อนเป็นประจำและบ่อยครั้ง ถึงร้อยละ 43.5 จะมีการรวมตัวเป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ มีการปรึกษาพูดคุย มีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการกระทำความผิดทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการถ่ายทอดทัศนคติที่ผิดกฎหมาย และเกิดการเลียนแบบทัศนคติดังกล่าวนั้นภายในกลุ่ม เพียงเพื่อได้รับการยอมรับว่าตนเองก็สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนๆ รวมถึงการสนับสนุนจากเพื่อนที่เคยกระทำผิดในเรื่องของช่องทาง โอกาส เครื่องไม้ เครื่องมือ สถานที่ที่กระทำผิด (ชาญคณิต ก.สุริยะมณีและคณะ, 2551: 109) ตัวอย่างเช่น การที่เด็กและเยาวชนมีเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีเสพยาเสพติดมาก่อนก็จะมีการชักจูงให้เสพยาเสพติด เมื่อเสพยาแล้วก็เกิดความฉกฉวย ชักจูงกันไปกระทำผิด โดยการนัดหมายกันกับเพื่อนๆ ในกลุ่มเดียวกัน นัดเหยื่อหรือผู้หญิงที่เป็นแฟนของเพื่อนคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ออกมาพบเจอกันแล้วทำการรวมโทรม ซึ่งจะเห็นได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมระหว่างกันนั้น จะนำไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

จากการคบหาสมาคมที่แตกต่างของกลุ่มเพื่อนดังกล่าวในของต้น สามารถอธิบายได้ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา คือ มงคล 38 ประการ ในด้านการคบเพื่อน ที่กล่าวสุภาษิตไว้ว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล” นั่นคือ การที่เด็กและเยาวชนนั้นเปรียบเสมือนผ้าขาว ที่รอการแต่งเติมสีสัน เมื่อไปคบหาบุคคลต่างๆ ที่ไม่ดี มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกไม่ควร ย่อมเกิดการเรียนรู้ เลียนแบบ รับเอาพฤติกรรมนั้นมาประพฤติปฏิบัติ อันจะเป็นสิ่งดำที่เดิมลงมาในผืนผ้าดังกล่าว แต่เมื่อใดที่คบหาสมาคมกับบุคคลที่ดี ประพฤติปฏิบัติดีงาม ก็จะพากันไปทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ เป็นผลดีเกิดแก่ตนเองและผู้อื่นซึ่งจะเป็นลักษณะของสีอันหลากหลายสีที่สวยงามที่จะปรากฏอยู่บนผืนผ้าผืนนั้นๆ

10. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ควรมีการอบรมคู่สมรสใหม่ เพื่อเตรียมความพร้อมและวางแผนชีวิต การสร้างค่านิยมให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การสร้างความรัก ความอบอุ่น การเข้าใจซึ่งกันและกัน การอบรม เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และที่สำคัญที่สุด คือ บทบาทของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ในการเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในการทำความดี ซึ่งจะเป็นการป้องกันปัญหาสังคม จะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยไม่หันไปทำความผิดทางเพศ

2. สังคมหรือชุมชน ควรมีการจัดระเบียบชุมชน สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน เพราะเมื่อเด็กและเยาวชนได้กลับเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมๆ ซึ่งจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน สอดส่องดูแล ตัดวงจรการกระทำผิด เช่น ทลายแหล่งมั่วสุม แหล่งเสื่อมโทรม จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองที่ดี ร่วมกันรณรงค์การต่อต้านยาเสพติด ตลอดจนจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในชุมชน เพื่อเป็นการใช้เวลาของเด็กและเยาวชนให้เกิดประโยชน์ จะทำให้เด็กและเยาวชนไม่หันไปกระทำผิดๆ ได้

3. ด้านโรงเรียน/สถานศึกษา ควรมีบทบาทในการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในการอบรมสั่งสอน จัดเวลา ในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม รวมไปถึง สอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลจากการทำความผิดทางเพศ โดยเน้นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ชุมชนหรือสังคม โดยมีครู-อาจารย์จะเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยง ประสานงานกันระหว่างเครือข่ายภาคชุมชน ในการดูแล

ป้องกันหรือดักเตือนเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิดฯ รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคม

4. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดทางเพศควบคู่กันไปและควรมีมาตรการควบคุม สภาพแวดล้อม แหล่งเสื่อมโทรม แหล่งมั่วสุมต่างๆ อาทิ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่ให้เป็นมุมอับ เป็นจุดมืด ในด้านการปราบปรามส่วนในด้านการป้องกัน ควรมีแนวทางในการป้องกันทั้งแนวกว้างและในวงแคบ เพราะในบางพื้นที่เป็นพื้นที่ที่ล่อแหลมและเสี่ยงต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน เช่น ชุมชนแออัด สถานเริงรมย์ และแหล่งมั่วสุมต่างๆ

5. หน่วยงานของรัฐ มีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดทางเพศ โดยการลดปัจจัยหรือสาเหตุการกระทำผิด ลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดฯ ได้ เช่น

5.1 หน่วยงานตำรวจ ควรมีการชักจูงเด็กและเยาวชน เข้ามาเป็นเครือข่ายของทางเจ้าพนักงาน โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ในเชิงสร้างสรรค์ สานความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจกับเด็กและเยาวชนภายในพื้นที่ เพื่อเป็นการหาเบาะแสในชั้นยังมีให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศที่จะเกิดขึ้นได้

5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถยับยั้งการกระทำความผิดฯ ของเด็กและเยาวชนได้ โดยการจัดกิจกรรม รมรณรงค์ ให้ความรู้ ปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ร่วมกับสังคมอย่างปกติสุข

5.3 กระบวนการยุติธรรม ควรมีมาตรการในการยับยั้ง การกระทำผิดฯ ของเด็กและเยาวชน โดยการเพิ่มอัตราการลงโทษ เพื่อชี้ให้เห็นว่าเมื่อกระทำความผิดความผิดแล้ว จะต้องได้รับการลงโทษที่รุนแรง รวดเร็ว และเมื่อได้รับการลงโทษแล้วจะต้องถูกจำกัดสิทธิ เสรีภาพบางประการ ซึ่งจะต้องทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากเด็กและเยาวชนทั่วไปที่ไม่ได้กระทำผิด ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อลดอัตราการกระทำผิดทางเพศลง

5.4 สถานฝึกและอบรมฯ ควรมีการปรับทัศนคติ ความเชื่อที่ผิด จากการกระทำ ความผิดทางเพศ ของกลุ่มเด็กและเยาวชนฯ ควรชี้ให้เห็นถึงความประพฤติ ปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามบรรทัดฐานของสังคม และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ควรมีการปรับรูปแบบในการฝึกและอบรมฯ ใหม่ โดยจะต้องเริ่มปรับปรุงตั้งแต่การจำแนกลักษณะของการกระทำความผิด เพราะในปัจจุบันการควบคุมกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่า มีการคละกันระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในทุกฐานความผิด ซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ประสบการณ์ในการกระทำความผิด ซึ่งอาจจะมีการพัฒนารูปแบบในการกระทำผิด ทั้งด้านความลักษณะและความรุนแรงของการกระทำผิด ฉะนั้นควรจะต้องมีการจัดแบ่งกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดตามความ

เหมาะสม นอกจากนั้น จำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยน พัฒนารูปแบบในการฝึกอบรมวิชาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญ มีฝีมือที่ได้มาตรฐานรองรับต่อความต้องการของตลาดแรงงาน รวมไปถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อที่จะจัดหาตลาดแรงงานให้กับเด็กและเยาวชนเมื่อพ้นการรับโทษ หรือพ้นความผิด ซึ่งเป็นการลดสาเหตุปัจจัยการกระทำความผิดฯ ได้

5.5 กรมแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมฯ จะต้องมีนโยบายและมีแผนพร้อมทั้งมี งบประมาณ โดยจะต้องมีการประสานงานกันในระหว่างของหน่วยงานต่างๆ เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมฯ เพื่อที่จะจัดหาตลาดแรงงาน ให้ตรงกับความรู้ความสามารถที่ได้ฝึกอบรม และจะต้องคอยรับรองประสิทธิภาพของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการฝึกอาชีพ ซึ่งจะประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงาน หาเงิน หารายได้ในเลี้ยงชีพของเด็กและเยาวชน ภายหลังที่ออกจากสถานฝึกและอบรมฯ เพื่อมิให้เด็กฯ เหล่านี้หันไปกระทำผิดซ้ำได้อีก

6. ควรส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดทางเพศ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้ง ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนรวมทั้งสถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้เข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดทางเพศ มากขึ้น โดยต้องมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบในการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปอย่างประสานสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดทางเพศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาเพิ่มเติม

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ ของเด็กและเยาวชนฯ ที่ถูกคุมขังและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนชายในต่างจังหวัดทั่วประเทศ

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศว่า ภายหลังจากการได้รับการฝึกฯ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่ได้รับการบำบัด พื้นฟู แก้ไข และปรับปรุงลักษณะนิสัย ตามปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดฯ ตามข้อค้นพบของงานวิจัย ว่ามีการกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกหรือไม่

SOCIAL BOND FACTORS AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS
IN SEXUAL OFFENSE: A CASE STUDY AT THE JUVENILE VOCATIONAL
TRAINING CENTER FOR BOYS IN THE BANGKOK METROPOLITAN
AREA; GREATER BANGKOK

SIRINUN SIRIKRUT 5137017 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: UNISA LERTTOMAROSAKUL, Ph.D.,
CHANKANIT KRITTIYA SURIYAMANEE, Ph.D., POLICE COLONEL
LUMDUAN SRIMANEE, Ph.D., POLICE MAJOR SITTIPAT CHALERMYOD, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

1. Significance of Problems

Youths are important force and hope of the country from being in the age with healthy mind and body. They are about to enter the labor market with full potential that should be focused and developed into the nation powerful force leading to prosper economy, stable society and safety. If the youth were neglecting, the country would loss the opportunity for global advancement.

Currently, delinquents committed by youth has become one of the critical problems that require social attention and people cooperation to solve this problem immediately because they were lacking good consciousness from parents. Most Thai families were large families with many members looking after each other well-beings. When society turned into industrial society with intense competition in economy, social and livelihoods, family was decreased in size which tended to reduce association between family members. This had made children brought up without proper rearing, lacking knowledge and responsibility which easily misled. Therefore family as social institute with must guide youth to the proper direction so they could

differentiate between right and wrong and co-existed with the community without causing any problems.

Choosing the right friends is important because most youth committed delinquents by learning from friends and close acquaintances, including learning attitudes, methods and values. With social inequality, they would feel disassociation or social injustice that may lead to crime.

Society contributed more to sexual offense from having environment to aid crime, whether being living conditions, transportation, lacking cooperation to create association between people in the society as the opportunity for youth to commit crimes.

The current news had the tendency to add to children delinquents with continue increasing in numbers and intensity. These actions may get copied because the youth only want to be accepted by peer group or perhaps vent their anger without thinking of consequences as being seen from the table showing some cases of the Department of Juvenile Observation and Protection.

Table 1 Numbers of Youth at the Department of Juvenile Observation and Protection for the country classified by crime nature for 2004–2008

Crime Nature	Year				
	2547	2548	2549	2550	2551
Total (Cases)	33,308	36,080	48,218	51,128	46,981
Assets	10,496	10,733	14,314	14,764	12,658
Life and Body	5,969	6,112	8,284	7,784	6,661
Sexual Assault	2,416	2,680	3,652	2,154	1,916
Peace, freedom, prestige and administration	1,149	1,271	1,731	3,247	2,989
Narcotics	5,310	6,542	8,803	10,279	11,207
Weapons and explosives	2,031	2,404	3,414	3,650	3,251
Others	5,937	6,338	8,020	9,250	8,299

Source: Information Technology Group, Development Office on Justice System for Youth, the Department of Juvenile Observation and Protection

Such information indicated that increasing numbers of sexual offense each year which had created more problems because these sexual offense cases disturbed people's feelings and caused both physical and emotional damages to the victims. This is rather difficult to cure, rehabilitate since some victims were unable to forget the events that affected mental health, these people would develop fear, hallucination. Some escaped by committing suicide. Therefore, the impact was not only damaging the victims but affecting their families. Such problems deserve protection and correction more than suppression because the wrongdoers were children which would become the main force for developing the country.

To protect and prevent problems from occurring, there should be the study on causes and factors contributing to youth's delinquent, not only family factors, child rearing, parent's caring, relations with others, whether being family, friends, and social surrounding, but also self-controlled individually. These factors were all contributed to the youth's delinquent.

In order to prevent and solve such problems effectively, efficiently and correctly, it is necessary to understand true cause of problems which should be lead to decreasing sexual offense rate. The researcher is interested in learning factors affecting sexual offense, especially on Social Bond and differential association which may contribute to youth's delinquent as the guidelines to prevent and solve problems on sexual offense more effectively so that society can have sustainable happiness.

2. Research Objectives

1. To study Social Bond factors and differential association factors in sexual offense: A case study at juvenile vocational training center for boys in Bangkok metropolitan Area; Greater Bangkok
2. To study factors on the surroundings and behavior influencing sexual offense of juvenile
3. To be the guidelines for preventing and correcting sexual offense of juvenile at present and future

3. Research Scope

This research was conducted specifically on first time and repeated juvenile sexual offenders comprised of 234 youths under the control of justice system after the court had passed the sentences and ordered them to admit of Juvenile Vocational Training Center for boys in Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok.

1. Thirty-five youth from Muthita Vocational Training Center
2. Sixty youth from Karuna Vocational Training Center
3. Forty youth from Ubekka Vocational Training Center
4. Forty-nine youth from Sirinthorn Vocational Training Center
5. Fifty youth from Kanjanapisek Vocational Training Center

4. Research Hypothesis

Social Bond factors and Differential association factors affecting sexual offense of juvenile

5. Expected Benefits

1. To understand Social Bond factors in sexual offense among juvenile at vocational training center for boys in Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok
2. To understand the surroundings influencing sexual offense among juvenile at vocational training center for boys in Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok
3. To understand differential association factors in sexual offense among juvenile at vocational training center for boys in Bangkok metropolitan Area; Greater Bangkok
4. To be the guidelines for preventing and correcting sexual offense among juvenile at vocational training center for boys in Bangkok metropolitan Area; Greater Bangkok

6. Research Instruments

Questionnaire was constructed from acquired knowledge from related documents and researches revisions which covered targeted contents. Data were collected through the following steps:

6.1 Constructing Questionnaire

Questionnaire would be constructed from theories and concepts related to study title such as academic documents, thesis and reports. The informants were requested to answer as correct as possible. Then, the constructed questionnaire was submitted to the experienced Thesis Advisors to verify contents accuracy and provide recommendations.

To find most accurate contents, constructed questionnaire was again tested for Stability, Frequency Power and Reliability.

- Testing for content validity to find language accuracy before amendment
- Testing instrument reliability with 30 male youths at Mettha Center that had similar characteristics with samples through Cronbach Alpha Coefficient and derived at 0.7 Reliability from the following formula:

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{1 - \Sigma sk^2}{sx^2} \right)$$

Given α = Reliability of questionnaire
 n = Number of questionnaire
 sx^2 = Score variations of each item
 Σsk^2 = Score variations of all questionnaires

6.2 Key questionnaire contents are divided into 3 parts as follows:

Part 1 related to background of the wrongdoer such as age, educational level, marriage status, having children, religions, incomes, and domicile.

Part 2 related to Social Bond influencing sexual offense such as family and social relations.

Part 3 related to Differential Association factors such as frequency, duration in having friends and numbers of friends.

6.3 Research questionnaire has two designs as follows:

6.3.1 Open-ended questions with answers to choose from

6.3.2 Questionnaire constructed from Likert Scale which covered the studied contents by studied contents arranging in 5 levels based on the following criteria:

Frequently/highly/ strongly agree	5 points
Frequently/highly/agree/most correct	4 points
Occasionally/moderately/uncertain/most correct	3 points
Hardly/least/disagree/least correct	2 points
Never/least correct/strongly disagree/least correct	1 point

Displaying average score based on the following formula:

$$\frac{\text{Highest score} - \text{lowest score}}{\text{Levels}}$$

1.00 – 1.08	least opinion
1.81 – 2.06	low opinion
2.61 – 3.40	moderate opinion
3.41 – 4.20	more opinion
4.21 – 5.00	most opinion

7. Statistical Analysis

In this research, the following statistical application suitable for variable types and measurement were applied:

- Descriptive statistics
- Percentages
- Mean
- Standard Deviation (S.D.)

Applied Statistic for checking Instrument quality

- Reliability is found with Cronbach Alpha Coefficient
- (T-test), Analysis of Variance (ANOVA) and Multiple Classification

Analysis (MCA)

Statistical significance was set at .05

8. Research Conclusions

Findings result indicated that the average age of sexual offense juvenile at the time committing crime and current is estimated 15.91 years old, and 18.13 years old, respectively. The average age of the least committed sexual offender was about 12 years old. Considering educational level, majorities were in Upper Secondary (44%) with average income 4,362 baht. Most of them were Buddhists, followed by Islam and Christians. As for marriage status, majorities or 71.8% were singles and 36 persons about 15.4% had children. Among those with children, 86.1% had only one child. As for parents' status, majorities were alive and living together about 51.7%. Prior to last offense, these children or 40.2% lived with their parents. As for family status, majorities or 51.3% get along well with each other. It was found that father that had deviant behavior mostly smoking cigarettes, followed by quarrelling, gambling, being

accused with crime, dealing drugs and civil lawsuit, respectively. As for mother's behaviors, most of them quarreled, followed by gambling, drinking alcohol, and smoking, being accused of dealing drugs, criminal and civil cases, respectively. Parents made their livings from being hired, being vendors or having own business, estimated 39.7% and 30.8%, respectively. After combining parents' incomes, it showed average income of 17,993 baht.

Furthermore, Social Bond was found caused delinquents. With low Social Bond, youth were more prone to commit sexual offense. In another words, youth in the Training Center had low Social Bond with statistical significance 0.05.

Differential Association is comprised of numbers of friends, duration and association frequency. It was found that youth who committed heavy crime associated with those with abnormal behavior and committed crimes earlier. The numbers of friends, duration and frequency were high with statistical significance 0.01.

Furthermore, other factors affecting juvenile sexual offense indicated that youth with history of other delinquents had committed life and physical delinquents ($r = 0.245$), delinquents on assets ($r = 0.269$), on narcotics ($r = 0.325$) with statistical significance 0.01

9. Results Discussions

This study was done to analyzed factors affecting sexual offense among juvenile at Vocational training Center for Boys at Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok by testing in Social Bond and Differential association. This research presented results from t-test and analysis associated factors.

Research results are divided into 2 parts as follows:

1. Conducting t-test to compare scores differences between samples groups (high and low) in each perspective
2. Discussion of hypothesis

Findings from t-test indicated that low group or group with low Social Bond had committed less sexual offense than high group or group with high Social Bond with statistical significance 0.016. Meanwhile, in Differential Association factors, testing results indicated that youth who had friends committed less crime

would repeated the same delinquent less than those associated with friends committed more crimes, with statistical significance 0.040.

Testing through hypothesis, especially to analyze relations between various factors in sexual offense indicated that Social Bond which consisted of Attachment, Commitment, Involvement and Belief. Social Bond and Differential Association affected sexual offense with statistical significance 0.01.

Considering the details of each independent variable, findings indicated that independent variables affected dependent variables the most were Differential Association (Sig. = 0.008), followed by Social Bond (Sig. = 0.041). For Social Bond, there were 4 factors affecting sexual offense among juvenile. It was found that the most affected factors were Commitment (Sig. = 0.018), followed by Belief (Sig. = 0.022), Attachment (Sig. = 0.045) and Involvement (Sig. = 0.049), respectively.

This study revealed variable effecting sexual offense among juvenile was attachment. It was found that a group that had low family contact and Social Bond or lacking family closeness, inconsideration, and lacking consultation or advice about sex from family and society tended to be more delinquent than those with strong family and Social Bond. Factors affecting family and Social Bond affected sexual offense 15.2%.

As for commitment, it was found that a group with low family and Social Bond consisted of the youth who had never promised their parents to take care of them or being good person with honest occupation and trying to study or work for better future because they had not concerned about future which may lead to success in life with high or higher rate of sexual offense than those with high family and Social Bond. Factors affecting family and Social Bond affected sexual offense 18.7%.

Regarding involvement, it was found that a group less involved with family and social activities had not involved in the activities that should benefit family and society or the surrounding communities, whether being having meals, watching movies, listening to music, playing sports, picking up garbage, sweeping roads, growing trees. Besides, there had not been any cooperation with community network such as being the disaster relief volunteer to fight against drugs, traffic, findings news because there had not been any cooperation between community networks to reduce chances to become delinquent youth. It had been discovered that family played

important roles in pushing children to misbehave since they received less attention from parents. The family atmosphere was tensed with constant problems from quarreling, having disorganized parents who had no time to talk to own children or hardly participate in family activities as much as normal children. There was unusual high sexual offense from factor associated with social and family activities 15.7%.

As for belief, it was found a group with low belief comprised of youths was uncertain without true understanding of religious teachings which made them lacking knowledge and understanding of social perception, including the belief that the justice system of Thailand did not deserve any respects. Such youth group was not afraid of the laws, especially on light punishment which made them repeating the same offense more often than those at high level. Family and social belief affected sexual offense 18%.

After combining Social Bond, it was found that the youth with weak Social Bond committed higher sexual offense than those with strong Social Bond. Social Bond affected sexual offense 16.9%.

Regarding Differential Association, it was found that a group with low association committed less sexual offense than a group with high association. Differential association affected sexual offense 19.9 (Beta = .199). Findings from youth's inquiry indicated that majorities had associated with average 16 friends. The lowest and highest numbers of friend were 1 and 300, respectively. As for duration of association, it was 4 years by average. The lowest and highest numbers were 1 month and 20 years, respectively. For frequency of association with delinquent friends in miscellaneous cases, it was found that over half had frequent meeting. The number of close friends, duration and frequency in association with delinquent friends made the youth more venerable to commit sexual offense. This finding is coincided with earlier researches on peer group influence on committing crime in Thailand (Seksit Sawanyatipatti, 2003; Sitthipat Chalermmyos, 2005; Pornpimol Suthisomboon, 2006) that focused on peer group influence in sharing skills or knowledge or experiences, including chances to commit crime.

Study findings indicated that Differential association affected sexual offense committed by youth 19.9 % higher than Social Bond which affected sexual offense 16.9 %. It was found that Social Bond was the invisible variable that could not be seen or touch. It is the emotional-based variable that may not be as clear as

association with delinquent friends. Data in Table 5 revealed that 63.2% of youth had associated with delinquent friends who had been committed sexual offense, raping, indecent exposure, trapping minor and gang rape whereas 64.5% associated with friends who attempt murder, bodily injuries. Meanwhile 51.7% associated with robbers, thieves, run away with property, robbery and 91.6% associated with those dealing drugs. This finding was coincided with youth interview where most youths or 43.5% frequently met before committing sexual offense. They would stay close together as a gang which was strongly influenced sexual offense pattern by transmitting unlawful attitudes and copying group attitude to gain peer acceptance from doing better than friends, including the support from friends who had been committed crimes (Chankanit K. Suriyamanee et., al. 2008: 109). For example, friends who had been using drugs earlier would persuade others to use drugs also. After taking drugs, they could be rowdy, go out to gang rape the girl or victim. As being seen that association between youth could lead to breaking laws.

The proverb based on 38 Buddhists Dharma regarding association with friends stated that “Association with rowdy friends lead to delinquents, association with scholars lead to good deed” In another words, youth is considered as a clean white sheet that has been waiting to add color. If a child associated with bad person, he would imitate such behavior. If a child associate with good person, he would follow and help each other doing good to himself and others.

10. Research Recommendations

1. Family is the key to develop children’s physical, spirit, emotion, social and intelligence. The newly-wed should be trained to get ready for planning life together, building values for parenting and awareness in family relations. Moreover, love, warmth, understanding each other and child-rearing must be encouraged. Meanwhile, parents should be good examples for children to follow to reduce social problems and build up nice personality and proper behavior among children. Children should gain self-confidence and able to solve problems without committing sexual offense.

2. Society or community should be orderly arranged, eliminate risk environment that may cause sexual offense when children return to unchanged. Therefore, people must cooperate together to eliminate sources for delinquents in the

deteriorated areas as well as training them to be good citizen and fighting against drugs. Moreover, community sports must be encouraged so the youths can spend their times wisely.

3. School/Educational Institutes should be responsible for training and molding the children so that they would be refrained from sexual offense by focusing on relationships between families, communities and society, having teachers to liaise with community network, care or guide children not to commit crimes, as well as embedding correct social norms among children.

4. The government should focus on suppressing sexual offense with controlling measures in the environment, deteriorated and congested areas such as arranging for enough light. As for suppression, guidelines should be set up extensively, especially in the risk prone area such as congested areas, and recreation areas.

5. The government agencies must be involved in solving sexual offense by reducing factors or cause of delinquents to reduce crimes.

5.1 Police Agencies should invite the youths to join the network through activities building good relations between the police and youth in the area as the way to prevent sexual offense from occurring.

5.2 Local administration is able to stop the youths from delinquents by arranging activities to provide knowledge and build good values among youth so they could exist in the society happily.

5.3 In the justice system, preventive measures must be set up by increasing penalty for extreme case and the punishment should include taking certain privilege or limited freedom so they could recognize differences between committing and not committing crimes, leading to reduction in sexual offense.

5.4 Training Centers must change their attitudes and wrong concepts on sexual offense among youths. At the same time, the youths must be lead to proper behavior based on social norms. Another important point is adapting model for training, starting from classifying nature of delinquents. Currently, it was found that both children and youth were equally venerable to crime. Therefore, children and youth should be encouraged to share learning experiences from delinquents, in nature and magnitude. Then children and youth must be arranged in groups based on nature

of delinquents. Furthermore, training model should be adapted to keep up with labor market as well as creating skills, expertise and standards, including coordinating works with other agencies in finding labor market to support juvenile after they had been released from the center as the way to reduce influenced factors leading to crime.

5.5 The Labor Department, Ministry of Labour and Social Welfare must set up policies, plans and allocate budget by coordinating works with other agencies of the Ministry to find labor market, matching youth training and potential so they could work and earn their livings after completing the training and avoid repeating the offense.

6. International cooperation must encourage the prevention of delinquents among people by sharing ideas, experiences and understanding and planning to solve sexual problems in the same direction, including other related government and public agencies, educational institutes, religious places and other organizations domestic and overseas . At the same time performance model should be developed to match social event so problems in sexual offense could be solved effectively and efficiently.

Recommendations for Further Studies

1. There should be additional study on factors affecting juvenile sexual offense at the Department of Juvenile Observation and Protection in the rural areas throughout the nation.

2. Additional studies on other factors affecting juvenile sexual offense at the Department of Juvenile Observation and Protection in Bangkok Metropolitan Areas and Greater Bangkok.

3. More studies must be done to follow-up on youth rehabilitation at the training center to see if those juvenile sexual offenses had been repeated.

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ มณเฑียร. (2544). ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังชายศึกษาเฉพาะเรือนจำพิเศษธนบุรี. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จิระ เลาหบุตร. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังชายในเรือนจำบางขวาง กรณีศึกษาเฉพาะกรณีความผิดข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ. (2551). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหญิง ของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิยะนาฏ จันทร์กระจำ. (2544). ปัญหาเด็กและเยาวชน : ใครรับผิดชอบ?. เชียงใหม่ปริทัศน์ เดือนสิงหาคม. เชียงใหม่.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- พรพิมล สุทธิสมบุรณ์. (2549). ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด มีผลต่อความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรรณพิมล หล่อตระกูล. (2539). คู่มือการวินิจฉัยความผิดปกติของภาวะทางจิตสังคมในเด็ก และวัยรุ่น. เอกสารทางวิชาการ. ม.ป.ท.
- พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนีละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชีววิทยา. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิต.
- พรศิริ มุลติชัย. (2541). ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน: กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พัฒนา เผือกอ่ำ. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- พิศาล มุขแจ้ง. (2540). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ. มปป.
- ศิริพร หลิมศิริวงศ์. (2511). ปัญหาครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการประสานมิตร.
- สมคิด ศรีสังคม. (2504). การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. : 27)
- สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ. (2548). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษากรณีผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2520). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : 170.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2522). ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร. 19.
- สุนทรี ศीलพิพัฒน์. (2524). การกระทำผิดทางเพศของเยาวชน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา-มานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพัตรา สุภาพ. (2535). ปัญหาสังคม. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพมหานคร. 9: 128.
- สุนทวิทย์ ใจเหล็ก. (2546). ความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกสิทธิ์ สวรรณชาติปิติ. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. (2527). การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรม เบี่ยงเบน. กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2532). ความรู้เบื้องต้นทางบุคลิกภาพอันมีแนวโน้มต่อการประกอบอาชญากรรมในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยมหิดล. 109-111.
- อรรพพรณ เทศปุระ. (2524). การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศศึกษาเฉพาะ ผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โอฬาร เอี่ยมประภาส. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Akers, R. L. (1998). Social learning and social structure: A general theory of crime and deviance.
Boston: Northeastern University Press.

BG Vold., GR., Bernard, (1986), Theoretical Criminology, Oxford University Press, New York.

Cesare Baccaria, (1738), Pioneers in Criminology. The Journal of Criminal Law, Criminology,
and Police Science : 19.

Cullen, Patricia et al. (1998). The impact of family structure and quality on delinquency : a
comparative assessment of structural and functional faceless. Department of Criminal
Justice. University of Cincinnati, Cincinnati Ohio. 45221-0108.

E.H Sutherland., (1947). Principles of Criminology. 4th ed. Philadelphia; Lippincott.

E.H Sutherland., DR. Cressey, (1996), Criminologia., Milano: Giuffre., 125.

E. Power, H.Witmer, (1951: 180). The Cambridge-Somerville Youth Study. New York City:
Columbia University. 180.

Field. A.P. (2005). Discovering statistics using SPSS. (2nd edition). London: Sage.

Ford, FR., Linsey, JR. (1997). Risky lifestyles, Routine Activities, and The General Theory of
Crime. Justice Quarterly. 14: 265-294.

Hirschi, Travis. (1969). Causes of delinquency. University of California Press, Berkeley and Los
Angeles, CA.

Institute for Social Research University of New Mexico. Risk and Needs Assessment For Juvenile
Offenders. http://www.nmsc.state.nm.us/download/wp/wpn23_es.pdf

James S. Plant, (1994), The Psychiatrist Views Children of Divorced Parents. Duke University
School of Law. 807-818.

John, A., Hunter, Peter, A., Fehrenbach. (1997). Understanding and treating child and adolescent
Sexual offenders. Department of psychology, University of Arizona, Tucson, Arizona
New York.

- John, K., Cochran, Ronald, L., Aker. (1989). An exploration of the variable effects of religiosity on adolescent marijuana and alcohol use. Journal of Research in Crime and Delinquency.3: 198-255.
- Judith, V., Becker, John, A., Hunter. (1997). Advances in Clinical Child Psychology. New York, Plenum Press. 0149-4732.
- Juichi, Kobayashi et al., (1995). Perceived parental deviance, parent-child bonding, child abuse, and child sexual aggression. Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment. 25-44.
- MD.Krohn and JL.Massey. (1980). Social Control and Delinquent Behavior: An Examination of the Elements of the Social Bond. The Sociological Quarterly. 4: 531.
- Michael, D., Watroski et al. (1981). Social control and delinquency. American Sociological Review. 525-541.
- Miner, M.H., Siekert, G.P. & Ackland, M.A. (1997). Juvenile Sex Offender Treatment Program, Minnesota Correctional Facility—Sauk Centre. University of Minnesota, Department of Family Practice and Community Health, Program in Human Sexuality.
- Miriam W. Boeri, Claire E. Sterk, Kirk W. Elifson. (2006). Baby boomer drug users: Career phases, social control, and social learning theory. Georgia State University.264-291.
- M. J, Hindelang. (1973). Causes of Delinquency: A Partial Replication and Extension. University of California Press: 473.
- Nicole, Fehrenbach et. al. (1986). United States Patent. Germany.
- Peter A. Smith, Wayne Monastersky. (1986). Adolescent sexual offenders: Offender and offense characteristics. American Journal of Orthopsychiatry. 225-233.
- RA. Prentky et. al., (2000). An Actuarial Procedure for Assessing Risk with Juvenile Sex Offenders. Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment. 71-93.
- Raymond, A., Knight, Robert, A., Prentky. (1993). The juvenile sex offender. New York. 45-83.
- RL.Matsueda. (1982). Testing Control Theory and Differential Association: A Causal Modeling Approach. American Sociological Review. 490.
- Shaw, Clifford, and Henry H. McKay (1931). Juvenile Delinquency in Urban Areas. Chapters 6-8.
- S.Schafor, RD. Kundten. (1970), Juvenile delinquency. 43.

- Timothy, J., Kahn and Heather, J., Chambers. (1991). Assessing reoffense risk with juvenile sexual offenders. Child Welfare Journal. 333-345.
- Walter, S., Dekeseredy, Martin, D., Schwartz. (1996). Sexual Assault on the college campus the role of male peer support. United States of America : 220.
- Wc.Kvaraceus. (1958). Selected References from the Literature on Exceptional Children. The Elementary School Journal. The University of Chicago Press. 7: 407-418.
- Weinberg, S. Kirson. (1958). Juvenile Delinquency in Ghana: A Comparative Analysis of Delinquents and non delinquents. A Journal of Criminology & Police Sciences. University of California, California.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยภูมิหลังกับการกระทำความผิดทางเพศ
(n = 234)

ตัวแปร	1	2	3	4
กระทำความผิดทางด้านร่างกาย (1)	1			
กระทำความผิดทางด้านทรัพย์สิน (2)	.323**	1		
กระทำความผิดทางด้านยาเสพติด (3)	.481**	.274**	1	
กระทำความผิดทางเพศ (4)	.245**	.269**	.925**	1
M	5.8504	1.3547	5.1923	1.5043
SD	6.44813	3.26848	6.57161	0.50105

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

ตาราง 12 ข้อมูลความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability) ของปัจจัยแต่ละด้าน

ปัจจัย	N of Cases	N of Items	Alpha
Attachment	234	17	.910
Commitment	234	7	.860
Involvement	234	7	.783
Belief	234	6	.825
Social Bond	234	37	.936
Differential Association	234	9	.834

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง

**ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศ
กรณีศึกษา; ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

**Social Bond and Differential Association in sexual offense: A case study at Department of
The Central Observation and Protection in Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok**

คำชี้แจง แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยด้านภูมิหลังของเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้าน Criminal History

โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อมูลจริงของท่านลงในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย / ลงใน
ที่กำหนดให้ครบทุกข้อ โดยให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด (ข้อมูลทั้งหมดนี้จะถือว่าเป็น
ความลับสูงสุดสำหรับตัวท่าน และจะไม่มีการเปิดเผย ต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเด็ดขาด)

- ☐ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา
- ☐ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
- ☐ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา
- ☐ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร
- ☐ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยด้านภูมิหลังของเด็กและเยาวชน

1. ภูมิลำเนาเดิมของท่าน ☐ กรุงเทพมหานคร ☐ ต่างจังหวัด (โปรดระบุจังหวัด).....
2. อายุของท่านในขณะกระทำผิด.....ปี.....เดือน อายุของท่านในขณะนี้หรือในปัจจุบันนี้.....ปี.....เดือน
3. ระดับการศึกษาของท่าน ☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ ☐ ประถมศึกษา (ป.1-ป.6) ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)/ปวช. ☐ อนุปริญญา/ปวส. ☐ ปริญญาตรี
4. ก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้ ท่านมีรายได้ โดยเฉลี่ยต่อเดือน ประมาณเดือนละบาท
5. ศาสนาที่ท่านนับถือ ☐ พุทธ ☐ คริสต์ ☐ อิสลาม ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. สถานภาพการสมรสของท่าน ☐ โสด ☐ อยู่ด้วยกัน (โดยไม่ได้สมรส) ☐ สมรส และอยู่ด้วยกัน ☐ หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่
7. กรณีที่อยู่ด้วยกัน (ทั้งสมรสและไม่ได้สมรส) ท่านมีบุตรกี่คน ☐ มีจำนวน.....คน ☐ ไม่มีบุตร ☐ ไม่มีบุตรเพราะ โสด/แยกกันอยู่/หย่าร้าง
8. สถานภาพการสมรสของ พ่อ-แม่ ของท่านก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้าย เป็นอย่างไร ☐ อยู่ด้วยกัน ☐ แยกกันอยู่ ☐ ม่าย/หย่าร้าง
8.1 กรณีที่พ่อ-แม่หย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือเป็นหม้าย ท่านอาศัยอยู่กับใคร ก่อนการกระทำผิด ครั้งสุดท้าย ☐ พ่อ ☐ แม่ ☐ พี่ หรือ น้อง ☐ ญาติ-พี่น้อง ☐ อยู่กับพ่อ-แม่ (ครอบครัวยังอยู่ด้วยกัน) ☐ แฟนหรือคนรัก
8.2 สภาพครอบครัวของท่าน (พ่อ-แม่) ที่ผ่านมาจนกระทั่ง กระทำผิดครั้งสุดท้าย มีสภาพเป็น อย่างไร (พิจารณาโดยรวม) ☐ รักใคร่กลมเกลียวกันดี ☐ ทะเลาะเบาะแว้งเป็นบางครั้ง ☐ ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ ☐ ทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง

ข้อคำถาม	บ่อยๆ	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่มี
8.3 พ่อของท่าน มีพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้หรือไม่ ก่อนที่ท่านจะกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้ (กรณีที่ท่านอยู่กับแม่ หรือพี่ หรือน้อง หรือญาติหรือบุคคลอื่น ให้ตอบในช่องหมายเหตุ)					
8.3.1 สูบบุหรี่					
8.3.2 กินเหล้า					
8.3.3 เล่นการพนัน					
8.3.4 ทะเลาะเบาะแว้ง					
8.3.5 เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ที่ผิดกฎหมาย)					
8.3.6 ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง					
8.3.7 ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา					
8.4 แม่ของท่าน มีพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้หรือไม่ ก่อนที่ท่านจะกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้					
8.4.1 สูบบุหรี่					
8.4.2 กินเหล้า					
8.4.3 เล่นการพนัน					
8.4.4 ทะเลาะเบาะแว้ง					
8.4.5 เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ที่ผิดกฎหมาย)					
8.4.6 ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีแพ่ง					
8.4.7 ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในคดีอาญา					
9. ก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้ พ่อของท่าน ประกอบอาชีพอะไร ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน ☐ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน) ☐ รับจ้างทั่วไป					
10. แม่ของท่าน ประกอบอาชีพอะไร ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน ☐ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน) ☐ รับจ้างทั่วไป					
11. พ่อ-แม่ของท่านมีรายได้ (รวมกันทุกๆด้าน) โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ.....บาท					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. Attachment					
1.1 พ่อ-แม่ผู้ปกครองมีความสำคัญต่อตัวของท่าน					
1.2 ปกติพ่อ-แม่ของท่าน ใกล้ชิดสนิทสนมท่าน					
1.3 ปกติพ่อ-แม่ของท่าน คอยดูแลเอาใจใส่ท่าน					
1.4 ปกติพ่อ-แม่ของท่าน คอยถามไถ่ เป็นห่วงเป็นใยท่าน					
1.5 ปกติพ่อ-แม่ของท่าน คอยอบรมบ่มนิสัยของท่าน					
1.6 ปกติพ่อ-แม่ของท่าน คอยดูแลสอดส่อง เข้มงวด ควบคุม การประพฤติปฏิบัติของท่าน					
1.7 ท่านรู้สึกรักและห่วงใยในตัว พ่อ-แม่					
1.8 ท่านมักจะเกิดความรู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจในความลำบากของพ่อ-แม่					
1.9 พ่อ-แม่ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำเรื่องเพศกับท่าน					
1.10 ท่านเคารพรักและเชื่อฟังคำตักเตือนของพ่อ-แม่					
1.11 พี่น้องและญาติๆ มีความสำคัญต่อตัวท่าน					
1.12 ท่านรู้สึกรักและห่วงใยในตัว พี่น้องและญาติๆ					
1.13 ปกติท่านให้ความสำคัญต่อสังคมของท่าน					
1.14 ปกติคนในสังคมของท่าน ใกล้ชิดสนิทสนมกับท่าน					
1.15 ปกติคนในสังคมของท่าน คอยดูแลเอาใจใส่ท่าน					
1.16 ปกติคนในสังคมของท่าน คอยถามไถ่ เป็นห่วง เป็นใยท่าน					
1.17 ท่านมักจะเกิดความรู้สึกสงสารหรือเห็นอกเห็นใจในความลำบากของคนในสังคมของท่าน					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. Commitment					
2.1 ท่านเคยสัญญากับพ่อ-แม่ของท่านว่า จะดูแลเอาใจใส่ และเลี้ยงดูท่านตลอดไป					
2.2 ท่านเคยสัญญากับพ่อ-แม่ว่า ท่านจะเป็นคนดี มีสัมมา-อาชีพ ประกอบอาชีพที่สุจริต					
2.3 ท่านเคยสัญญากับพ่อ-แม่ว่า ท่านจะพยายามเรียนหนังสือให้สูงที่สุด					
2.4 ท่านตั้งใจเรียนหรือทำงานในวันนี้เพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้า					
2.5 ท่านมีความตั้งใจ หรือให้คำมั่นสัญญากับพ่อ-แม่หรือผู้ปกครองของท่านว่า จะไม่ทำให้พวกท่านเหล่านั้นเสียใจหรือผิดหวัง (ต่อการกระทำผิด) ในตัวของท่าน					
2.6 ท่านคิดว่าการทำตามที่ตั้งค้มยอมรับจะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในอนาคต					
2.7 ท่านตั้งใจที่จะเป็นพลเมืองดีของสังคม					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. Involvement					
3.1 ปกติท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมในครอบครัวของท่าน (เช่น กินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬา ฯลฯ)					
3.2 ปกติท่านได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชนที่อยู่รอบข้างของท่าน (เช่น การเก็บขยะ กวาดถนน ปลูกต้นไม้ ฯลฯ)					
3.3 ปกติ ในปีหนึ่ง ๆ ท่านชอบเที่ยวงานประเพณีต่าง ๆ ในสังคมหรือชุมชน (เช่นงานลอยกระทง งานสงกรานต์ฯ)					
3.4 ปกติท่านได้เข้าร่วมงานประเพณีทางศาสนา (เช่น ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน ฯลฯ) ในเทศกาลสำคัญๆ ของชุมชน โรงเรียนหรือสังคมของท่าน					
3.5 ปกติท่านชอบเล่นกีฬา (เช่น ละครเรือ ฟุตบอล หมากรุก ฯลฯ) ในสังคมหรือชุมชนของท่าน					
3.6 ปกติท่านได้ช่วยงานอาสาสมัคร ของสังคมหรือชุมชนของท่าน เช่น อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด อาสาสมัครงานจราจร อาสาสมัครหาข่าว ฯลฯ เหล่านี้					
3.7 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงหรือสันทนาการ (เช่น เลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณีรื่นเริง ฯลฯ) ของชุมชน โรงเรียน หรือสังคมของท่าน					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. Belief					
4.1 ท่านเชื่อในกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ของครอบครัวของท่าน					
4.2 ปกติท่านให้ความเคารพกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ครอบครัวของท่านเชื่อถือ					
4.3 ท่านเชื่อว่าระบบงานยุติธรรมของประเทศไทย มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ					
4.4 ท่านเชื่อในเรื่องของบาป บุญ คุณโทษ เป็นเรื่องจริง					
4.5 ท่านว่าการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และกฎแห่งกรรม เป็นเรื่องจริง					
4.6 ท่านเชื่อในเรื่องนรก สวรรค์ ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงและมีผลต่อการกระทำผิดของมนุษย์เรา					

4.5 ท่านเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา บ่อยเพียงใด

☐ สัปดาห์ละครั้ง	☐ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง
☐ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง	☐ สัปดาห์ละ 4 ครั้งขึ้นไป
☐ ไม่เคย	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.6 ท่านปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ไหว้พระ อธิษฐานหรือสวดมนต์ บ่อยเพียงใด

☐ ทุกวัน	☐ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
☐ ทุกสัปดาห์	☐ ไม่เคย
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ปัจจัยทางด้าน Differential Associations

ข้อคำถาม	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เลย
1. ก่อนการกระทำผิดครั้งสุดท้ายนี้ ท่านคบหา สมาคมกับ เพื่อนที่มีพฤติกรรมในเรื่องเหล่านี้ หรือไม่					
1.1 เพื่อนที่ชอบสูบบุหรี่					
1.2 เพื่อนที่ชอบกินเหล้า					
1.3 เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน					
1.4 เพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่					
1.5 เพื่อนที่ชอบทะเลาะเบาะแว้ง					
1.6 เพื่อนที่เคยกระทำผิดทางเพศ(ข่มขืน อาณาจาร พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง)					
1.7 เพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดีอาญา (ฆ่า พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ฯ)					
1.7 เพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ลัก ขโมย ชิง ปล้น ฯ)					
1.9 เพื่อนที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (เสพ ครอบครอง จำหน่าย)					
2. กรณีที่ท่าน คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำ ผิดดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่ข้อที่ 1.1-1.9 ท่านคบ หาสมาคมกับเพื่อนดังกล่าวบ่อยเพียงใด					
3. กรณีที่ท่าน คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่ข้อที่ 1.1-1.9 ท่านมี กลุ่มเพื่อนดังกล่าว ประมาณกี่คน (ระบุจำนวนคน).....คน					
4. กรณีที่ท่าน คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่ข้อที่ 1.1-1.9 ท่านคบ หาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวมานาน ประมาณ(ระบุเวลา)..... เดือน.....ปี					

ปัจจัยทางด้าน Criminal History

1. ท่านเคยกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ (ข่มขืน พยายามข่มขืน อนาจาร พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง) มาแล้ว.....ครั้ง
2. ก่อนกระทำความผิดครั้งสุดท้ายนี้ ท่านเคยกระทำความผิดในคดีอื่นๆ ต่อไปนี้ มาก่อนหรือไม่ (คือ ทั้งที่ถูกดำเนินคดี และไม่ถูกดำเนินคดี)

ข้อคำถาม	เคยทำมาแล้ว						ไม่เคย
	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	5 ครั้ง	6 ครั้งขึ้นไป	
2. ความผิดเกี่ยวกับเพศ							
2.1 ข่มขืน							
2.2 พยายามข่มขืน							
2.3 อนาจาร							
2.4 พรากผู้เยาว์							
2.5 โทรมหญิง							
3. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย							
3.1 ฆ่าผู้อื่น							
3.2 พยายามฆ่า							
3.3 ทำร้ายร่างกาย							
3.4 พยายามทำร้ายร่างกาย							
3.5 การข่มขืนต่อสู							
4. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน							
4.1 ลักทรัพย์							
4.2 ชิงทรัพย์							
4.3 ขโมยทรัพย์							
4.4 ปล้นทรัพย์							
5. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด							
5.1 การเสพยาเสพติด							
5.2 การครอบครองยาเสพติด							
5.3 การจำหน่ายยาเสพติด							
6. คดีอื่นๆ							

Documentary Proof of Mahidol University Institutional Review Board

Protocol Title. Social Bond Factors and Differential Association Factors in Sexual Offense: A Case Study at Juvenile Vocational Training Center for Boys in Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok
(Thesis for Master Degree)

Protocol No.: 2010/033.2901

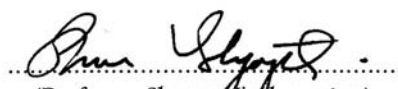
Type of approval/acceptance. Protocol Amendment

- 1) Protocol Title Change to "Social Bond Factors and Differential Association Factors in Sexual Offense: A Case Study at the Juvenile Vocational Training Center for Boys in the Bangkok Metropolitan Area; Greater Bangkok"
- 2) MU-IRB Submission form version received date 24 May 2010

Principal Investigator: Miss Sirinun Sirikrut

Date of Approval. 25 May 2010

Mahidol University Institutional Review Board is in full compliance with International Guidelines for Human Research Protection such as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guidelines and the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

(Professor Shusee Wisalyaputra)
Chairperson

25 May 2010
Date

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวศิรินันท์ ศิริกรฐ

วัน/เดือน/ปีเกิด

25 พฤศจิกายน 2529

ประวัติการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, พ.ศ. 2547 - 2550

รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต

(การบริหารงานยุติธรรม) เกียรตินิยมอันดับ 2

มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2551 - 2552

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

(อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

ทุนการศึกษา

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนการศึกษาเฉลิมพระเกียรติ
60 ปี ครองราชสมบัติ ประจำปีการศึกษา 2551 โดยบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล

ที่อยู่

55/18 หมู่ 5 ตำบล ลำไผ่ อำเภอบางบัวทอง

จังหวัดนนทบุรี 11110